

பாடங்கள் 1 – 5

வ.எண்	பாடங்கள்	பக்க எண்
1.	அலகு – 1 அ) குறுந்தொகை ஆ) நற்றிணை இ) ஐங்குறுநூறு	1-35
2.	அலகு – 2 அ) அகநானூறு ஆ) கலித்தொகை	36-60
3.	அலகு – 3 அ) புறநானூறு ஆ) பதிற்றுப்பத்து	61-95
4.	அலகு – 4 முல்லைப்பாட்டு	96-104
5.	அலகு – 5 பொருநராற்றுப்படை	105-125

சங்க இலக்கியம்

அலகு - 1

குறுந்தொகை

முல்லைத்திணைப் பாடல்கள் : 10

நாலடி முதல் எட்டடி வரையுள்ள ஐந்திணைப் பாடல்களையுடையது. பாடல்களின் எண்ணிக்கை 401. இப்பாடல்களை 205 புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். இந்நூலைத் தொகுத்தோர் உப்புரிக் குடிக்கிழார் தொகுப்பித்தவன் பூரிக்கோ.

காவிய உலகிலும், வரலாற்று உலகிலும் பெருமை வாய்ந்த இடம் பெற்ற பல்வேறு புலவர்கள் இந்நூலின் பாடல்களைப் பாடியுள்ளனர். “கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத்தும்பி” என்ற சிறப்பு வாய்ந்த பாடல் இந்நூலில் தான் உள்ளது. உரையாசிரியர்கள் பலராலும் எடுத்தாளும் சிறப்புப்பெற்றது. உவமைச் சிறப்பாலும், இயற்கை வருணனையாலும் சிறப்புப் பெற்ற பாடல்களை உடையது இந்நூல்.

பாடல் எண் : 155

முதைப்புனங் கொன்ற ஆர்கலி உழவர்
விதைக்குறு வட்டி போதொடு பொதுளப்
பொழுதோ தான்வந் தன்றே மெழுகான்
றூதுலைப் பெய்த பகுவாய்த் தெண்மணி
மரம்பயில் இறும்பி னார்ப்பச் சுரனிழிபு
மாலை நனிவிருந் தயர்மார்
தேர்வரும் என்னும் உரைவா ராதே

கூற்று : தலைவி கூற்று

பாடிய புலவர் : உரோடகத்துக் காரத்தனார்

துறை : தலைமகள் பருவங் கண்டு அழிந்து சொல்லியது. அ.:தாவது, தலைவன் ‘யான் கார்ப் பருவத் தொடக்கத்தே நின்னை மீண்டுவந்து காண்பன். அதுகாறும் ஆற்றியிரு என்று சென்றவன் அப்பருவம் வந்தும் வாராமையாற் தலைவி வருந்திக் கூறியது.

பாடலின் பொருள் :

பழைய புனத்தை வெட்டி பண்படுத்திய ஆரவாரத்தையுடைய உழவர்களுடைய வித்தினை விதைத்தற்குரிய வட்டிகள் முல்லைப் பூவானே நிறையும்படி அவர் கூறிச் சென்ற கார்ப் பருவத்து மாலைப் பொழுதோ இதோ வந்துவிட்டது. மெழுகால் இயற்றிய கருவின்கண் அமைத்து ஊதுகின்ற கொல்லுலைக்கண் வைத்து இயற்றிய பிளவுபட்ட

வாயையும் தெளிந்த ஓசையினையும் உடைய மணி, மரங்கள் நெருங்கி வளர்ந்து நின்ற காட்டின் கண்ணே ஆரவாரிப்ப, அருவழியைக் கடந்து இம்மாலைக் காலத்தே மிகவும் விருந்து அயர்தற் பொருட்டு உதோ தலைவருடைய தேர் வாரா நின்றது என்று கூறும் உரை இன்னும் வந்திலதே! யான் என் செய்வேன்?

தலைவன் தேர் வருதலைச் சேய்மையிற் கண்டோர் விரைந்து வந்து தலைவிக்குக் கூறுதல்.

பாடல் எண் 162

கார்புறந் தந்த நீருடை வியன்புலத்துப்
பலர்புகு தருஉம் புல்லென் மாலை
முல்லை வாழியோ முல்லை நீநின்
சிறுவெண் முகையின் முறுவல் கொண்டனை
நகுவை போலக் காட்டல்
தகுமோ மற்றிது தமிழோர் மாட்டே

கூற்று : தலைவன் கூற்று

பாடிய புலவர் : கருவூர்ப் பவுத்திரனார்

துறை : வினைமுற்றி மீளுந் தலைமகன் முல்லைக்கு உரைப்பானாய் உரைத்தது. அ.தாவது தலைவியைப் பிரிந்து தான் மேற்கொண்டு சென்ற தொழில் முற்றிய பின்னர், மீண்டு வரும் தலைவன் வழியின் கண் மலர்ந்த முல்லையை நோக்கிக் கூறியது.

பொருள்:

முல்லாய் நீ வாழ்வாயாக! ஓ முல்லாய் முகிலாலே காக்கப் பட்ட நீர் வளம் மிக்க அகன்ற இம்முல்லை நிலத்தே, உலகிற் பலரும் தத்தம் நாள்வினை முடித்துத் தம் இல்லத்தே புகுதற்குக் காரணமான புற்கென்ற இம்மாலைப் பொழுதின் கண்ணே நீ நினது சிறிய வெள்ளிய அரும்புகளாலே புன்னகை செய்வாயாய், துணைவரைப் பிரிந்து தனித்து ஓரிடத்தே அவரை எள்ளிநகைத்தல் போன்று காட்டாதே கொள். இங்ஙனம் பிறரை எள்ளி நகைத்தல் நின் பெருமைக்குத் தகுதியாமோ?

பாடல் எண் 167

முளிதயிர் பிசைந்த காந்தண் மெல்விரல்
கழுவுறு கலிங்கங் கழாஅ துடிஇக்
குவளை யுண்கண் குய்ப்புகை கழுமத்
தான்றுழந் தட்ட தீம்புளிப் பாகர்
இனிதெனக் கணவ னுண்டலின்
நுண்ணிதின் மகிழ்ந்தன் றொண்ணுதல் முகனே.

கூற்று : செவிலித்தாய் கூற்று

பாடிய புலவர் : கூடலூர் கிழார்

துறை : கடிநகர்ச் சென்ற செவிலித்தாய் நற்றாய்க்கு உரைத்தது. அ.தாவது கற்புக் காலத்தே தலைவி தலைவனுடன் இல்லறம் நடத்துழி ஆண்டுச் சென்று வந்த செவிலித்தாய், தலைவி தற்கொண்டாற் பேணும் சிறப்பை நற்றாய்க்கு எடுத்துக் கூறியது.

பொருள்:

தோழி ! முதிர்ந்த தயிரைப் பிசைந்த செங்காந்தள் மலரின் இதழ் போன்ற மெல்லிய விரல்களை நீரானே கழுவாமலே, தோய்த்துத் தூய்மையுற்ற ஆடையை உடுத்திக் கொண்டு குவளை மலர் போன்ற மையுண்ட கண்களிலே தாளிப்பாலுண்டாய் புகை நிறைந்து நிற்ப, தானே முயன்று சமைத்த இனிய புளிப்பையுடைய குழம்பை இது மிக இனியதாய் இருப்பது ஒன்றென்று கூறித் தன் கணவன் உண்ணுதலானே ஒள்ளிய நெற்றியை உடைய நம் மகளினது முகம் நுண்ணிதாக மகிழ்ந்தது.

பாடல் எண் 183

சென்ற நாட்ட கொன்றையம் பசுவீ
நம்போற் பசங்குங் காலைத் தம்போற்
சிறுதலைப் பிணையிற் நீர்ந்த நெறிகோட்
டிரலை மாணையுங் காண்பர்கொல் நமரே
புல்லென் காயாப் பூக்கெழு பெருஞ்சினை
மென்மயில் எருத்தில் தோன்றும்
கான வைப்பிற் புன்புலத் தானே.

கூற்று : தலைவிக் கூற்று

பாடிய புலவர் : ஓளவையார்

துறை : பருவ வரவின்கண் ஆற்றாள் எனக் கவன்ற தோழிக்குக் கிழத்தி உரைத்தது. அ.தாவது பிரியும் பொழுது 'யான் கார்ப் பருவத் தொடக்கத்தே தேற்றமாக மீண்டு வருவேன்; 'நீ அதுகாறும் ஆற்றியிரு' எனக் கூறிச் சென்ற தலைவன் அப்பருவம் வந்த பின்னரும் வாராமை கண்ட தோழி, 'இவள் இனி ஆற்றுதல் அரிதெனக் கவலை கொண்டாளாக அது கண்ட தலைவி 'யான் ஆற்றுவல்' என்பது படச் சொல்லியது.

பொருள்:

தோழி! முதுவேனிலாலே பொலிவு அழிந்திருந்த காயாம் பூக்கள் பொருந்தி பெரிய கிளைகள் கார்ப் பருவ வருகையாலே மயிலினது கழுத்தைப் போன்று தோன்றுகிற காட்டிடத்தை உடைய புல்லிய நிலத்தின் கண் நந்தலைவர் சென்று

தங்கிய நாட்டிடத்தனவாகிய கொன்றையினது அழகிய பசிய பூக்கள் நம்மைப் போல் பசலை நிறம் கொள்ளும். இக்கார் காலத்தே தம்மைப் போலச் சிறிய தலையை உடைய பெண்மாணைப் பிரிந்து தனித்திருக்கும் நெறித்த கொம்பினை உடைய ஆண்மாளையும் காண்பாரோ? காணமாட்டாரன்றே. இணைமாளையே காண்பார். காணாங்கால் நம்மை நினைந்து மீள்வர் என்னும் குறிப்புப் பொருளையும் தந்து நின்றது.

பாடல் எண் 186

ஆர்கலி யேற்றோடு கார்தலை மணந்த
கொல்லைப் புனத்த முல்லை மென்கொடி
எயிறென முகைக்கு நாடற்குத்
துயிறுறந் தனவால் தோழியென் கண்ணே

கூற்று : தலைவிக் கூற்று

பாடிய புலவர் : ஓக்கூர் மாசாத்தியார்

துறை : பருவ வரவின் கண் ஆற்றாளெனக் கவன்ற தோழிக்கு கிழத்தி உரைத்தது. அ. தாவது தலைவன் மீண்டு வருவதாகக் குறித்துச் சென்ற பருவம் வந்த பின்னரும் வந்திலனாகத் தலைவி இனி ஆற்றாள் என்று கவலை கொண்ட வழி அவளுக்குத் தோழி கூறியது.

பொருள்:

தோழி ! என்னுடைய கண்கள் ஆரவாரத்தை உடைய இடியேற்றோடே முகில் மழை பெய்து கலந்த முல்லை நிலத்தனவாகிய முல்லையினது மெல்லிய கொடி பற்கள் போன்ற அரும்புகள் அரும்பி நிற்கும் நாட்டையுடைய தலைவன் பொருட்டு, உறங்குதலை ஒழிந்தன.

பாடல் எண் 188

முகைமுற் றினவே முல்லை முல்லையொடு
தகைமுற் றினவே தண்கார் வியன்புனம்
வாலிழை நெகிழ்த்தோர் வாரார்
மாலை வந்தன்றென் மாணலங் குறித்தே

கூற்று : தலைவிக் கூற்று

பாடிய புலவர் : மதுரை அளக்கர் ஞாழார்
மகனார் மன்னனார்

துறை : பருவங்கண்டழிந்த கிழத்தி தோழிக்கு உரைத்தது. அ.தாவது, தலைவன் மீண்டு வருவதாகக் குறித்த கார்ப்பருவம் வந்தும் அவன் வந்திலாமையால் துன்புற்ற தலைவி, கார்காலத்து மாலை கண்டு அழிந்து தோழிக்கு உரைத்தது.

பொருள்:

தோழி! முல்லைக் கொடிகளில் அரும்புகள் முதிர்ந்தன; தண்ணிய கார்ப்பருவ வருகையைப் பெற்ற அகன்ற முல்லை நிலங்கள் அம்முல்லைகளோடே ஏனை அழகுகளும் முதிர்ப்பெற்றன; இன்னும் எனது தூய அணிகலன்களை நெகிழ்த்த தலைவர் வந்தாரிலர். எனது மாட்சிமையுடைய பெண்மை நலத்தை அழிக்கக் குறிக்கொண்டு உதோ மாலைக் காலம் வந்து விட்டது. யான் இம்மாலையில் எங்ஙனம் ஆற்றுகேன்? என்றிரங்கியவாறாம்.

பாடல் எண் 190

நெறியிருங் கதுப்பொடு பெருந்தோ ணீவிச்
செறிவளை நெகிழ்ச் செய்பொருட் ககன்றோர்
அறிவர்கொல் வாழி தோழி பொறிவரி
வெஞ்சின அரவின் பைந்தலை துமிய
உரவுரும் உரறும் அரையிருள் நடுநாள்
நல்லே நியங்குதோ நியம்பும்
பல்லான் தொழுவத் தொருமணிக் குரலே

கூற்று : தலைவிக் கூற்று

பாடிய புலவர் : பூதம் புலவனார்

துறை : பிரிவிடை ஆற்றாளாய தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. அ.தாவது தலைவன் பிரிந்த காலத்தே ஆற்றாமை மிக்க தலைவி, 'என் துன்பத்தைத் தலைவன் எண்ணியும் அறியாரோ?' எனத் தோழிக்குக் கூறியது.

பொருள்:

தோழி! எனது அறல்பட்ட கரிய கூந்தலோடே பெரிய தோளிணையும் தனது கையாலே தடவித் தேற்றினராய் செறிய இடப்பெற்ற வளையல்கள் நெகிழும்படி பிரிந்து ஈட்டும் பொருள் நிமித்தம் போன நந்தலைவர் புள்ளிகளையும் கோடுகளையும் வெவ்விய சினத்தையும் உடைய பாம்புகளின் பசிய தலைகள் துண்டுபும்படி வலிமிக்க இடியேறு முழங்குகின்ற இருள் செறிந்த நள்ளிரவின் கண் நல்ல ஆனேறு செல்லுந்தோறும் ஒலியா நின்ற பலவாகிய ஆன்களையுடைய தொழுவத்தின் கண் ஒற்றை மணியினது ஓசையைக் கேட்டறிவரோ? ஒற்றை மணியினது ஓசையை நள்ளிரவில் கேட்டிருந்தால் நம்மை நினைத்து மீள்வர் என்பது கருத்து.

பாடல் எண் 191

உதுக்கா ணதுவே யிதுவென் மொழிகோ
நோன்சினை யிருந்த இருந்தோட்டுப் புள்ளினம்
தாம்புணர்ந் தமையிற் பிரிந்தோ ருள்ளா
தீங்குரல் அகவக் கேட்டு நீங்கிய
ஏதி லாள ரிவண்வரிற் போதிற்
பொம்ம லோதியும் புனையல்
எம்முந் தொடாஅ லென்குவெ மன்னே.

கூற்று : தலைவிக் கூற்று

பாடிய புலவர் : பெயர்தெரியவில்லை

துறை : பிரிவிடை ஆற்றாளெனக் கவன்ற தோழிக்குக் கிழத்தி உரைத்தது. அ.:தாவது தலைவன் பிரிவினாலே பெரிதும் வருந்திய தலைவியின் நிலை கருதிக் கவலை கொண்ட தோழிக்குத் தலைவி 'யான் ஆற்றுவன்' என்பது படக்கூறியது.

பொருள்:

தோழி! தலைவரின் இச்செயல் எத்தன்மைத்தென்று சொல்லுவேன். வலிய கிளையின் கண் சேக்கை கொண்டிருந்த பெரிய கூட்டத்தை உடைய பறவையினங்கள் தாம் தந்துணைகளோடு கூடியிருத்தலாலே துணைபிரிந்தார் நிலை என்னாம் என்று நினையாதனவாய் இனிய குரலாலே அழைத்தலைத் தாமே கேட்ட பின்னரும் எம்நிலை கருதாது பிரிந்து சென்ற அயன்மையுடையோர் இவ்விடத்திற்கு மீண்டு வந்துழி, ஐய! பூவாலே எம்முடைய பொங்குதலை உடைய கூந்தலையும் கைசெய்யாதொழி எம்மையும் தீண்டாதேகொள் என்று யாம் கூறாநிற்பேம் அப்புலவி நிலையே இது என்பதை நீ காண்பாயாக!

பாடல் எண் 193

மட்டம் பெய்த மணிக்கலத் தன்ன
இட்டுவாய்ச் சுனைய பகுவாய்த் தேரை
தட்டைப் பறையிற் கறங்கு நாடன்
தொல்லைத் திங்கள் நெடுவெண் ணிலவின்
மணந்தனன் மன்னெடுந் தோளே
இன்று முல்லை முகைநாறும்மே

கூற்று : தலைவிக் கூற்று

பாடிய புலவர் : அரிசில் கிழார்

துறை : தோழி, ‘கடிநகர் புக்கு நலந்தொலையாமே நன்காற்றினாய்’ என்றாட்குக் கிழத்தி உரைத்தது. அ.தாவது தலைவியை வரைந்து கொண்டு தலைவன் இல்லறம் இனிது நடத்தும் மனைக்குச் சென்ற தோழி ஆண்டுத்தலைவனைப் பிரிந்தும் ஆற்றியிரா நின்ற தலைவியை நோக்கி ‘நீ நினது நலம் கெடாதவாறு இங்ஙனம் ஆற்றியிருந்தது நன்றே’ என்று கூறத் தலைவிதான் ஆற்றியிருந்தமைக்குக் காரணம் உணர்த்தியது.

பொருள்:

தோழி! தேறலைப் பெய்து வைத்த நீலக்குப்பிகளைப் போன்ற ஒருங்கிய வாயையுடைய சனையின் கண்ணவாகிய பிளந்த வாயையுடைய தேரைகள் தட்டையாகிய பறையைப் போல் ஒலிக்கின்ற நாட்டையுடைய தலைவன் முந்திய திங்களின்கண் வளர்பிறைக் காலத்தே எனது நெடிய தோளைத் தழுவினான். அதனால் இற்றை நாளினும் அவனது மேனியின் இயற்கை மணமாகிய முல்லைப் பூவின் மணம் என் தோள்களில் கமழும்.

நீர் நிரம்பிய சனையின் கண் தவளை மகிழ்ந்தொலிக்குமாறு போன்று செல்வம் நிறைந்த தலைவன் இல்லத்தின் கண் இப்போது நான் மகிழ்ந்து உறையா நின்றேன் என்பதாம். மேலும், யான் இற்றைநாள் பண்டுதலைவன் செய்த தண்ணளியை எண்ணி இனிதுறைகிறேன் என்பது கருத்து.

பாடல் எண் 194

என்னெனப் படுங்கொல் தோழி மின்னுபு
வானோர் பிரங்கும் ஒன்றோ அதனெதிர்
கான மஞ்சை கடிய ஏங்கும்
ஏதில கலந்த இரண்டற்கென்
பேதை நெஞ்சம் பெருமலக் குறுமே

கூற்று : தலைவிக் கூற்று

பாடிய புலவர் : கோவத்தனார்

துறை : பருவ வரவின் கண் ஆற்றாளெனக் கவன்ற தோழிக்குக் கிழத்தி உரைத்தது. அ.தாவது, தலைவன் ‘கார்ப்பருவத்தே மீண்டு வருவேன்’ எனக் கூறிச் சென்றவன், அப்பருவம் வந்த பின்னரும் வாராமையானே தலைவி ஆற்றாளாயினள். அவள் நிலை கண்டு தோழி கவன்றாளாக அவட்குத் தலைவி தன் ஆற்றாமைக்குக் காரணங்கூறியது.

பொருள்:

தோழி! முகில்கள் மின்னி எழுந்து முழங்கா நிற்கும். அ.தொன்று மட்டுமோ, அம்முழக்கத்திற்கு எதிராகக் காட்டகத்து மயில்கள் விரைவனவாகி அகவி நிற்கும். தம்முள் அயன்மையுடையனவாகிக் கலந்த இவ்விரண்டு ஒலிகளானும் என்னுடைய

பேதைமையுடைய நெஞ்சம் பெரிய கலக்கத்தை எய்தா நிற்கும். இந்நெஞ்சின் தன்மை எத்தகையதென்று சொல்லப்படும்?

இங்ஙனம் கலங்க வேண்டாதவற்றிற்கெல்லாம் கலங்கும் தன்மையுடைய எந்நெஞ்சம் வியப்பிற்கு உரியது ஒன்றாயிருந்தது என்பாள் 'என்னெனப்படும்' என்றாள்.

நற்றிணை

குறிஞ்சித் திணைப்பாடல்கள்

நல்ல திணைப்பாடல்களாம் ஐந்திணைப் பாடல்கள் 400 கொண்டது இந்நூல். இந்நூலைத் தொகுப்பித்தவன் பன்னாடு தந்த பாண்டியன் மாறன் வழி. தொகுத்தவரை இலக்கிய உலகு இன்னும் அறியவில்லை. நடை நயமும், பொருள் நயமும் உடைய நூல் இது. தமிழகத்துப் பழக்கவழக்கங்களையும், பிற்கால இலக்கியமாம் 'தூது' என்பதற்கு முன்னோடியாகிய மரபையும் இந்நூலில் காணலாம். இயற்கைப் பொருளையும் ஒத்த உணர்வுடன் காணும் நாகரீக மேம்பாட்டினைக் காணலாம். தமிழில் நாடகநூல் இல்லையே என்ற குறையைத் தீர்ப்பது இந்நூல். ஓரங்க நாடகமாய் நடிப்பதற்கு ஏற்ற நாடகக் காட்சிகள் அமைந்த பல பாடல்களை உடையது இந்நூல்.

பாடல் எண் 1

பாடிய புலவர் : கபிலர்

திணை : குறிஞ்சி

துறை : இது, பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது

துறைவிளக்கம்:

தலைவன் பிரியக் கருதியது அறிந்த தோழி தலைவியிடங் கூறலும், தலைவி அவரை இன்றியமையாத என்னை வருந்தும்படி விட்டுப்பிரிகின்ற அன்னதொரு குணக்குறைபாடு இலரெனத் தலைவனைப் புகழ்ந்து கூறா நிற்பது.

பாடல் வரி

“நின்ற சொல்லர் நீடு தோன்றினியர்
என்றும் என்றோள் பிரிபறி யலரே
தாமரைத் தண்டா தூதி மீமிசைச்
சாந்தின் தொடுத்த தீந்தேன் போலப்
புரைய மன்ற புரையோர் கேண்மை
நீரின் றமையா வுலகம் போலத்
தம்மின் றமையா நந்நயந் தருளி
நறுநுதல் பசத்த லஞ்சிச்
சிறுமை உறுபவோ செய்பறி யலரே

பொருள்:

தோழி! நம் காதலர் நிலைமை தவறாத வாய்மையுடையவர்; நெடிதாகத் தோன்றுகின்ற இனிமையுடையவர்; எப்பொழுதும் என் தோள்களைப் பிரியும்

அன்னதொரு குணக்குறைபாடில். அத்தகைய மேதக்கோருடைய நட்பு தாமரையின் தண்ணிய தாதினையும் மேலோங்கிய சந்தனத்தின் தாதினையும் ஊதி, அச்சந்தன மரத்தில் வைத்த இனிய தேன் போலத் திண்ணமாக உயர்ந்தன. ஆதலின், நீரின்றமையாத உலகம் போல அவரின்றி அமையாத நம்பால் முன்பு விருப்பம் மிக வைத்தருளி பின்பு பிரிதலால் நம் நறிய நுதலை பசலையூர்தற்கு அஞ்சி செய்வதறியாராய்த் தடுமாற்றம் அடைவாரோ? அங்ஙனம் செய்யார் காண்.

தாமரைத் தாது தலைவன் உள்ளத்திற்கும் சந்தனத் தாது தலைவி உள்ளத்திற்கும் உவமையாக்கி இருவர் உள் கருத்தும் ஒத்தவழி சாந்திலே தீந்தேனிறால் வைத்தது போலத் தலைவன் தலைவிபால் அன்புவைத்தான் எனப் பொருந்த உரைக்கிறார் உரையாசிரியர்.

கூற்று - தலைவி

மெய்ப்பாடு - உவகை

பயன் - ஆற்றியிருத்தல்

பாடல் எண் 5

பாடிய புலவர் : பெருங்குன்றூர் கிழார்

திணை : குறிஞ்சி

துறை : இது தலைவன் செலவுக் குறிப்பறிந்து வேறுபட்ட தலைவிக்குத் தோழி சொல்லியது.

துறை விளக்கம் :

வினைவயிற் செல்லுந் தலைமகனது குறிப்பறிந்த தலைவி தனித்து உறங்கற்கு அஞ்சிக் கலுழ்ந்து வேறுபட்டுக் காட்ட, அதனையறிந்த தோழி தலைவியை நோக்கி நின் கண் குறிப்பாகிய மாறுபட்ட ஒரு தூது விடுத்தன; அத்தூதை அறிந்து அவர் செல்லுதல் ஒழிந்தனராதலின், இனி, முன்பனி காலத்தும் அவரைப் பிரிதலரிதுகாண் எனத் தேற்றிக் கூறாநிற்பது.

“நிலநீர் ஆரக் குன்றங் குழைப்ப

அகல்வாய்ப் பைஞ்சனைப் பயிர்கால் யாப்பக்

குறவர் கொன்ற குறைக்கொடி நறைப்பவர்

நறுங்காழ் ஆரஞ் சுற்றுவன அகைப்பப்

பெரும்புயல் பொழிந்த தொழில எழிலி

தெற்கேர் பிரங்கும் அற்சிரக் காலையு

மரிதே காதலர்ப் பிரிதல் இன்றுசெல்

இகுளையர்த் தருஉம் வாயையொடு

மயங்கிதழ் மழைக்கண் பயந்த தாதே”

பொருள்: தோழி! இன்று பிரிந்து செல்கின்ற தோழியரை மீட்டும் நினை அற்றுவிக்குமாறு கூட்டுகின்ற வாடைக் காற்றினால் வருந்திய இமைகளை உடைய மழை போல் நீர்வடிக்கின்ற நின் கண்கள் தாம் அவர் செல்லாதவாறு ஒரு குறிப்பாகிய தாதைத் தோற்றுவித்து விடுத்தன. அங்ஙனம் விடுத்த தாதின் காரணமாக இனி மிக்க மழைபெய்தலாலே நிலம் நீரால் நிரம்பப் பெற்று நிறையவும், மலை மேலுள்ள மரம் முதலியன தழைப்பவும், அகன்ற வாயை உடைய குளிர்ந்த சுனையில் நீர் நிறைதலால் அங்கு முளைத்தெழுந்த குளநெல் முதலிய பயிர்கள் நெருங்கி வளரவும் கொல்லையின் கண்ணே குறவர் வெட்டி அழித்தலானே குறைபட்ட மிக்க நறைக் கொடி மீண்டும் தளிர்ந்துக் கொடியாகி நறுமணங் கமழ்கின்ற வயிரமுற்றிய சந்தன மரத்தின் மீது படர்ந்து சுற்றியேறவும் பெருமழையைப் பொழிந்த தொழிலை உடைய மேகமானது தென்திசையின் கண்ணே எழுந்து செல்லுதலாலே பிரிந்தோர் இரங்குகின்ற முன்பனிக்காலத்தும் நீ நின் காதலரைப் பிரிந்து உறைதல் அரியதாகும். ஆதலின் மகிழ்வொடு முயங்கி இருப்பாயாக.

கூற்று - தோழி

மெய்ப்பாடு - பெருமிதம்

பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல்

பாடல் எண் 6

பாடிய புலவர் : பரணர்

திணை : குறிஞ்சி

துறை : இரவுக்குறிபாற்பட்டு ஆற்றானாய தலைவன் தோழி கேட்பத் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

துறை விளக்கம் :

இ.து இரவுக்குறி வேண்டிச் சென்ற தலைவன் தோழி கேட்டு உடன்படுத்துமாறு யாம் வந்திருக்கின்றேமென்று தலைவியிடத்து ஒருவர் சென்று கூறினால் யாரோவென்னாயாய் யாம் வந்துளேமென்று மகிழ்ந்து களிப்பால் மயங்குவள்; அங்ஙனங் கூறுவாரைப் பெற்றிலமே என வருந்திக் கூறாநிற்பது.

“நீர்வளர் ஆம்பல் தூம்புடைத் திரள்கால்

நாருரித் தன்ன மதனின் மாமைக்

குவளை அன்ன ஏந்தெழில் மழைக்கண்

திதலை யல்குற் பெருந்தோட் குறுமகட்

கெய்தச் சென்று செப்புநர்ப் பெறினே,

இவ்வாய் என்குவள் அல்லள் முணாஅ
தத்தக் குமிழின் கொடுமுக்கு விளைகனி
எறிமட மாற்கு வல்சி யாகும்
வல்வில் லோரி காணம் நாறி
இரும்பல் ஒலிவருங் கூந்தல்
பெரும்பே துறுவள்யாம் வந்தனம் எனவே.

பொருள் :

நீரில் வளர்ந்த ஆம்பலின் உள்ளிற் புழையுடைய திரண்ட தண்டை நாருரித்தாற் போன்ற அழகு குறைந்த மாமையையும் குவளை போன்ற அழகு தங்கப் பெற்ற குளிர்ச்சியுடைய கண்ணையும் திதலை உடைய அல்குலையும் பெரிய தோளையும் உடைய இளமகளாகிய நம்மாற் காதலிக்கப்பட்ட தலைவியிடத்து நெருங்கச் சென்று எமது வருகையை முன்னாடி கூறுவாரைப் பெறின் அவரை நோக்கி இவர் யாவரென்று கேட்பாளல்லள். சுரத்திலுள்ள குமிழ் மரத்தின் வளைந்த மூக்கினை உடைய முற்றிய கனிகள் கீழே உதிர்ந்து ஆங்குக்குதித்து விளையாட்டு அயர்கின்ற இளமானுக்கு வெறுப்பில்லாது உணவாகா நிற்கும்.

வலிய வில்லையுடைய ஓரி என்பவனது காணம் போல நறுநாற்றமுடையவாகி கரிய பலவாகித் தாழ்ந்த கூந்தலை உடைய அவள் தான் யாம் வந்து இருக்கின்றேம் என்பதைக் கேட்டவுடன் களிப்பினாலே பெரிதும் மயக்கமெய்தா நிற்பள். அங்ஙனம் சென்று கூறுவாரை யாம் பெற்றேமில்லையே.

கூற்று - தலைவன்

மெய்ப்பாடு - அழகை

பயன் - அயர்வுயிர்த்தல்

பாடல் எண் 8

திணை : குறிஞ்சி

பாடிய புலவர் : பெயர் தெரியவில்லை

துறை : இஃது இயற்கைப் புணர்ச்சி இறுதிக் கண் தலைமகளை ஆயத்தொடுங் கண்ட தலைமகன் சொல்லியது.

துறை விளக்கம் :

இயற்கைப்புணர்ச்சி இறுதியில் ஆயத்தொடு கூடிய தலைமகளை அவ்வாயத்தார் செய்யும் வழிபாடறிந்த தலைவன், இவ்வாயர் மகளென வியந்து இவள் எனக்கு எய்தற்கரியளாமென ஆற்றானாகி, இத்தகைய புதல்வியைப் பெற்று எனக்கு உதவிய இவள் தந்தையும் தாயும் வாழ்க என வாழ்த்தா நிற்பது.

அல்குபட ருழந்த அரிமதர் மழைக்கண்
பல்பூம் பகைத்தழை நுடங்கு மல்குல்
திருமணி புரையு மேனி மடவோள்
யார்மகள் கொல்லிவள் தந்தை வாழியர்
துயரம் உறீஇயினள் எம்மே அகல்வயல்
அரிவனர் அரிந்துந் தருவனர் பெற்றுந்
தண்சேறு தாஅய் மதனுடை நோன்தாள்
கண்போல் நெய்தல் போர்விற்பூக்குந்
திண்டேர்ப் பொறையன் தொண்டி
தன்திறம் பெறுகஇவள் ஈன்ற தாயே

பொருள்:

மிக்க துன்பம் உழந்த செவ்வரி பரந்த மதர்த்த குளிர்ச்சியையுடைய கண்களையும் பலவாகிய பூக்களுடனே மாறுபடத் தொடுக்கப்பட்ட தழையுடைய அசையும்படி உடுத்த அல்குலையும் அழகிய நீலமணி ஓத்த மேனியையும் உடைய இவ்விளமகள் யாவர் புதல்வியோ? அசையாத உள்ளத்தையுடைய எம்மையே துயரஞ் செய்தனள்.

இத்திறம் வல்லவளைப் பெற்று எனக்கு உதவிய இவள் தந்தை நெடுங்காலம் வாழ்வானாக. இவளை ஈன்றதாயும் அகன்ற வயலின் கண்ணே மள்ளரால் அரியப்படும் அரிச்சூட்டை எடுப்போரால் கொண்டு வரப்படும் தண்ணிய சேறு பரந்து அழகினையும் வலிய தண்டினையும் உடைய கண் போன்ற நெய்தல் நெற்போரின் கண்ணே மலரும் திண்ணிய தேரையுடைய பொறையனது தொண்டி நகர் போன்ற சிறப்பினைப் பெறுவாளாக.

கூற்று – தலைவன்

மெய்ப்பாடு – உவகையைச் சார்ந்த மருட்கை

பயன் - பயந்தோர்ப் பழிச்சல் (தலைவியைப் பெற்ற பெற்றோரைப் புகழ்தல்)

பாடல் எண் 13

பாடிய புலவர் : கபிலர்

திணை : குறிஞ்சி

துறை : இஃது இயற்கைப் புணர்ச்சியின் பிறறை ஞான்று தலைவியின் வேறுபாடு

கண்ட தோழி தலைவி மறைத்தற்குச் சொல்லியது

துறை விளக்கம் :

இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்த மறுநாள் தலைவியின் கண் சிவப்பு முதலாய் வேறுபாடு கண்டு இவ்வேறுபாடு எற்றினாள் ஆயிற்று என்று வினாவிய தோழிக்கு மறைத்துக் கூறுதலானே அவள் தினைக்கதிரைக் கிளிகள் கொய்து கொண்டு போகவும் அவற்றை ஓட்ட நீ எழுந்தாயுமில்லை. இனி அழாதேனும் இருவெனக் கூறுவாள் போன்று இறைச்சியால் அவளது களவொழுக்கத்தைத் தான் அறிந்து வைத்தேனெனப் பொருள் கொள்ளுமாறு தானும் மறைத்துக் கூறாநிற்பது.

“எழாஅ யாகலி னெழில்நலந் தொலைய
அழாஅ தீமோ நொதுமலர் தலையே
ஏனல் காவலர் மாவீழ்த்துப் பறித்த
பகழி யன்ன சேயரி மழைக்கண்
நல்ல பெருந்தோ ளோயே கொல்லன்
எறிபொற் பிதிரிற் சிறுபல் காய
வேங்கை வீயுகு மோங்குமலைக் கட்சி
மயிலறி பறியா மன்னோ
பயில்குரல் கவரும் பைம்புறக் கிளியே

பொருள்:

தினைப்புனக் காவலையுடைய மழவர் அங்கே தின்றழிக்க வந்த பன்றி முதலாய விலங்குகளை எய்து கொன்று மீட்டும் அவற்றினின்று பறித்து எடுத்த அம்பு போன்ற செவ்வரி பரந்த குளிர்ச்சியை உடைய கண்ணையும் நல்ல பெரிய தோளையும் உடையாய்! கொல்லனது உலைக்களத்து அடிக்கும் இரும்பின் பொறி சிதறுமாறு போலச் சிறிய பல காயையுடைய வேங்கையின் மலர்கள் உதிர்கின்ற உயர்ந்த மலையினுள்ள கூட்டிலிருக்கும் மயில்கள் தாம் அறிதலைப் பசிய புறத்தினையுடைய கிளிகள் அறியாவாய் நெருங்கிய தினைக் கதிர்களைக் கவர்ந்து போகாநின்றன. அதனால் அக்கதிர்களும் அழிந்து போகின்றன. காண்! அவற்றை ஓட்ட வேண்டிய நீ இவ்விடத்திருந்தும் எழுந்தாயல்லை! அங்ஙனம் எழாதிருப்பினும் நின் அழகிய நலமெல்லாங் கெடும்படியாக அயலாரிருக்கும் இவ்விடத்து அழாதிருத்தலையேனுஞ் செய்வாயாக!

ஒரு சிலம்பனை மயக்கிப் பாய்ந்து மீண்ட கண்ணையுடையாய் என்பாள் மாவீழ்த்துப் பறித்த பகழி போன்ற கண்ணினையென உவமை முகத்தாற் கூறினாள்.

வேங்கை மலருதிரப் பெற்ற கூட்டில் இருக்கும் மயில் தினைக்கதிர்களைக் கிளிகள் கொண்டு போவதனை அறிந்திருந்தும் ‘நாம் கொய்து கொண்டு போவதனை அம்மயில் அறியாவாகும்’ என்று கிளிகள் கருதிக் கவர்ந்தேகுதல் போல அன்னை பலகாலுந்தாண்டியதனால் நின்னைக் காவல் செய்துறையும் யான் நின்

களவொழுக்கத்தை அறிந்து வைத்தும் 'யான் அறிந்திலேன்' என நீ கருதி இதனை மறைத்தொழுகாநின்றாய் என்பது இப்பாடலில் இடம்பெறும் இறைச்சிப் பொருள்.

கூற்று - தோழி

மெய்ப்பாடு - வெகுளி

பயன் - தோழி ஆராய்ந்தறிதல்

பாடல் எண் 17

பாடிய புலவர் : நொச்சி நியமங்கிழார்

திணை : குறிஞ்சி

துறை : இது முன்னிலைப் புறமொழியாகத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது

துறை விளக்கம்:

வரையாது பகற்குறிக்கண் வந்தொழுகுந் தலைமகன் ஒரு பொழுது வாராதிருத்தலாலே வருத்தமுற்ற தலைவி பின்பொரு நாள் வந்து ஒரு மறைவிடத்திற் கேட்டிருந்த தலைமகன் விரைவில் வரைந்து கொள்ள வேண்டித் தோழியை நோக்கி யான் அவனை எதிர்ப்பட்ட இடங்கண்டு அழுது கொண்டிருக்கும் போது வினாவிய அன்னைக்கு, மறந்து தலைவனது மார்பைப் பெறாமல் வருந்துகின்றேனென இமமறையினைச் சொல்லத் தொடங்கி தவிர்ந்தேனென்று கவன்று கூறாநிற்பது.

“நாண்மழை தலைஇய நன்னெடுங் குன்றத்து

மால்கடற் றிரையி னிழிதரு மருவி

அகலிருங் கானத் தல்கணி நோக்கித்

தாங்கவுந் தகைவரை நில்லா நீர்சுழல்

பேந்தெழின் மழைக்கண் கலுழ்தலின் அன்னை

எவன்செய் தனையோ நின்னிலங்கெயி றுண்கென

மெல்லிய இனிய கூறலின் வல்விரைந்

துயிரினுஞ் சிறந்த நாணு நனிமறந்

துரைக்கலுய்ந் தனனே தோழி சாரந்

காந்த ஞாதிய மணிநிறத் தும்பி

தீந்தொடை நரம்பின் முரலும்

வான்றோய் வெற்பன் மார்வணங் கெனவே

பொருள்:

தோழீ! விடியற் காலையில் மழை பெய்துவிட்ட நல்ல நெடிய மலையினின்று கரிய கடலின் அலைபோல இழிகின்ற அருவி அகன்ற பெரிய காட்டினிடத்துச் சென்று தங்கியோடும் அழகை நோக்கி அ.து அவரை எதிர்ப்பட்ட இடமாதலின் அடக்கவும்

தகைக்குமளவின் நில்லாமல் பெரிய அழகினையுடைய குளிர்ந்த கண்கள் நீரைப் பெருக்கி அழுதலானே அதனைக் கண்ட அன்னை என்னை நோக்கி நீ ஏன் அழுதலைச் செய்கின்றனையோ? அழாதே கொள்! நின் விளங்கிய எயிற்றினை முத்தங் கொள்வன் என்று மென்மையாகிய இனிய மொழிகளைக் கூறுதலானே யான் விரைந்து உயிரினுங் காட்டிற் சிறந்த நாணிணையும் மிக மறந்துவிட்டு சாரலின் கண்ணுள்ள காந்தளின் தேனையுண்ட நீலமணிபோலும் நிறத்தையுடைய வண்டு யாழிற் கட்டிய இனிய நரம்பு ஒலித்தல் போல ஒலிக்காநிற்கும் விசும்பிலோங்கிய வெற்பினை உடைய தலைவனது மார்ப்பை பிரிந்தமையால் வந்த வருத்தத்திற்கு அழாநின்றேன் என்று கூறத் தொடங்கி அப்பால் நினைவு வரத் தவிர்ந்துய்ந்தேன்.

காந்தளை ஊதிய தும்பி இன்னும் தேனசையால் முரன்று இயங்குமலை நாடனாகியிருந்தும் முன்பு என்னலனுண்டு துறந்தகன்றனன். அவன் நாட்டி. நினைப் பொருளினியல்பையேனும் நோக்கி அறிந்திலன் என இரங்கியதாம் என்பது இப்பாடல் கண்ணுள்ள இறைச்சிப் பொருளாம்.

கூற்று : தலைவி

மெய்ப்பாடு : அழகை

பயன் : அயாவுயிர்த்தல்

பாடல் எண் 22

பாடிய புலவர் : பெயர் அறியவில்லை

திணை : குறிஞ்சி

துறை : இது, வரைவு மலிந்த தோழி, தலைமகட்குச் சொல்லியது

துறை விளக்கம்:

களவொழுக்கந் தவிர்ந்து வரைந்து கொள்ள வேண்டி தலைமகன் வரக்கண்ட தோழி சென்று தலைவியை நோக்கித் திணைவிளை காலம் வதுவைக் கேற்ற பொழுதாயினும், வம்பமாரி இடையிலே பெய்வது கண்டு நீ வருந்த, அப்பொழுது வருவென்று யான் கூறிய மொழிபொய்க்கும்படி அவன் வாரானாயினும், இப்பொழுது மெய்யாகவே மணஞ்செய்து கொள்ள வந்தனென்று மகிழ்ந்து கூறாநிற்பது.

கொடிச்சி காக்கும் அடுக்கற் பைந்தினை

முந்துவிளை பெருங்குரல் கொண்ட மந்தி

கல்லாக் கடுவனொடு நல்வரை யேறி

அங்கை நிறைய ஞெமிடிக் கொண்டுதன்

திரையணற் கொடுங்கவுள் நிறைய முக்கி

வான்பெயல் நனைந்த புறத்த நோன்பியர்

தையு ணிருக்கையில் தோன்று நாடன்
வந்தனன் வாழி தோழி யுலகங்
கயங்கண் அற்ற பைதறு காலைப்
பீனொடு திரங்கிய நெல்லிற்கு
நள்ளென் யாமத்து மழைபொழிந் தாங்கே

பொருள்:

தோழி! மழைப்பக்கத்தில் கொடிச்சியால் காக்கப்படும் பசிய தினைப் பயிரில் முதலிலே பறித்து முற்றிய பெருங்கதீர்களைக் கொய்து கொண்ட மந்தி பாயுந்தொழிலன்றி பிற கல்லாத கடுவனொடு நல்ல வரை மீதேறி அகங்கை நிறைய கயக்கித் தூய்மை செய்து தன் திரைத்த அணலையுடைய வளைந்தகவுள் நிறைய உண்டு வம்ப மாரி பெய்தலாலே நனைந்த புந்தனவாய் நோன்புடையார் தைத்திங்கள் பிறப்பில் நீராடி நோன்பு முற்றியிருந்து உண்ணுதல் போலத் தோன்றா நிற்கும் மலைநாடன். உலகத்துக் குளங்கள் எல்லாம் நீர்வற்றிய ஈரமற்ற காலை சூலொடு வாடிய நெற்பயிருக்கு நடுயாமத்து மழை பெய்தாற்போல வந்தான். இனி விரைவிலே வதுவையயர்ந்து நெடுங்காலம் வாழக் கடவதாக.

உள்ளுறை:

தினைக் கதிரைக் கொண்ட மந்தி கடுவனொடு வரையேறி நிறையத் தின்று பெயலின் அணைந்த புறத்தவாய்த் தோன்றுமென்றது, மகிழ்ச்சி கொண்ட நீ தலைவனொடு வதுவையயர்ந்து அவனது மனையகம் புக்கு இல்லற நிகழ்த்தி இன்பந் துய்த்துத் துறவறத்தார் முதலாயினோரையும் பேணி மாட்சிமைப்பட்டுக் காட்டுதி என்றதாம்.

கூற்று : தோழி

மெய்ப்பாடு : உவகை

பயன் : தலைமகளை மகிழ்வித்தல்

பாடல் எண் 23

பாடிய புலவர் : கணக்காயனார்

திணை : குறிஞ்சி

துறை : தலைவி ஆற்றாமை உணர்ந்த தோழி வரைவு கடாயது

துறை விளக்கம் :

தலைமகன் களவொழுக்கத்து நீட்டித்து வரையாதொழுகுதலும் தலைவி அதனை ஆற்றாளாகி வேறுபட அவ்வேறுபாடறியாத தலைமகனைத் தோழி இன்ன

இன்ன காரணங்களால் நினக்கு அவ்வேறுபாடு தோன்றவில்லையெனக் கூறி வரைவுகடவா நிற்பது.

“தொடிபழி மறைத்தலின் தோளாய்ந் தனவே
வடிக்கொள் கூழை ஆயமோ டாடலின்
இடிப்பு மெய்யதொன் றுடைத்தே கடிக்கொள
அன்னை காக்குந் தொன்னலஞ் சிதையக்
காண்டொறுங் கலுழ்த லன்றியு மீண்டுநீர்
முத்துப்படு பரப்பிற் கொற்கை முன்றுறைச்
சிறுபா சடைய செப்பூர் நெய்தல்
தெண்ணீர் மலரின் தொலைந்த

கண்ணே காமங் கரப்பரி யவ்வே

பொருள்:

வாரி முடித்த கூந்தலையுடைய இவள் தன்னைப் பிறர் கூறும் பழிச்சொற்கஞ்சி வளைகளைக் கழலாதவாறு செறித்து மறைத்தலாலே தோள்கள் வாட்டந்தோன்றாவாயின. அன்றியும் தன் ஆயத்தாரோடு விளையாட்டயர்தலால் உடம்பிற் களைப்பும் அவ்விளையாட்டினால் உண்டாகியதென நினைப்பதற்கு உரியதாய் இராநின்றது. காவல் மிகுதிப்பட அன்னையானவள் பாதுகாக்கும் இவளின் பழைய நலமெல்லாம் சிதையும்படி காணுந்தோறும் அழுதல் அல்லாமலும் நெருங்கிய நீர்மிக்க முத்துக்கள் விளைகின்ற கடற்பரப்பினை உடைய கொற்கை நகரத்து முன்புள்ள துறையிலிருக்கும் சிறிய பசிய இலைகளை உடைய அழகமைந்த நெய்தலின் தெளிந்த நீரிலுள்ள மலர் போலக் கண்களே அழகு குலைந்தன. அவைதாம் காமத்தைக் காத்தலரியவாய் இராநின்றன. ஆதலின் நினக்கேற்றதொன்று செய்வாயாக.

கொற்கை நீரில் முத்து விளையுமென்றது நும் வதுவையால் தலைவி இல்லகத்தார் மகிழ்ச்சி அடைவாரென்றவாறு கண் கலுழ்தலன்றியும் நலம் தொலைவதனால் காமம் கரப்பு அரிய ஆயின. ஆதலால் நீ விரைந்து வரைந்து கோடல்வேண்டும் என வற்புறுத்தபடியாம்.

கூற்று : தோழி

மெய்ப்பாடு : அழகையைச் சார்ந்த பெருமிதம்

பயன் : வரைவுகடாதல்

பாடிய புலவர் : பேரிசாத்தனார்

திணை : குறிஞ்சி

துறை : இது, தலைமகளைத் தோழி குறைநயப்புக் கூறியது

துறை விளக்கம்:

பாங்கியிற் கூட்டத்துத் தலைமகனுக்குக் குறைநேர்ந்த தோழி தலைவிபாற் சென்று ஒரு தோன்றல் திணைப்புனத்து நம்மொடு கிளியோப்பித் தன் கருத்தை நிகழ்த்துமிடம் பெறானாகி அகன்றனன்; அவனைக் கண்டு என் தொடி கழல அவற்றைச் செறித்து வந்தேனென்று அவனைத் தன்னுள்ளம் விரும்பினது போலத் தலைவி அதனை ஆராய்ந்து தன்னை விரும்பினன் எனக்கொள்ளும் வண்ணம் கூறாநிற்பது.

“அவ்வளை வெரிநி னரக்கீர்த் தன்ன
செவ்வரி யிதழ் சேணாறு நறவின்
நறுந்த தாடிய தும்பி பசுங்கேழ்ப்
பொன்னுரை கல்லின் நன்னிறம் பெறாஉம்
வளமலை நாடன் நெருநல் நம்மொடு
கிளைமலி சிறுதினைக் கிளிகடிந் தசைஇச்
சொல்லிடம் பெறாஅன் பெயர்ந்தனன் பெயர்ந்த
தல்ல லன்றது காதலந் தோழி
தாதுண் வேட்கையிற் போதுதெரிந் தூதா
வண்டோ ரன்னவவன் தண்டாக் காட்சி
கண்டுங் கழல்தொடி வலித்தவென்
பண்பில் செய்தி நினைப்பா கின்றே

பொருள்:

காதலையுடைய தோழி! அழகிய சங்கின் முதுகில் அரக்கைத் தீற்றினாற் போன்ற சிவந்த வரி பொருந்திய இதழை உடைய நெடுந்தாரம் மணங்கமழும் நறவம் பூவின், நறிய தாதை அளைந்த வண்டு பசிய நிறமுள்ள பொன்னை உரைக்கும் கட்டளைக் கற்போல நல்ல நிறத்தைப் பெறாநிற்கும் வளம் பொருந்திய மலை நாடன்; நேற்றைப் பொழுது நம்மொடு கிளைத்தல் மிக்க சிறிய திணையில் வீழுங்கிளிகளைக் கடிந்து அங்குத் தங்கியிருந்தும் தன் குறையைக் கூறுமிடம் பெறானாகிப் பெயர்ந்து போயினான். யான் கருதுகின்றது அங்ஙனம் அவன் பெயர்ந்ததாகிய ஓர் அல்லலுடைமையைக் குறித்ததன்று காண்! தேனை உண்ணும் வேட்கையாலே

நறுமலர் இன்னதென ஆராயாது யாண்டும் போய் விழுகின்ற வண்டின் ஒரு தன்மையை ஒத்த அவனது கெடாத தோற்றப் பொலிவினைக் கண்டு வைத்தும் கழன்ற தொடியை மீண்டு செறித்த எனது பண்பில்லாத செய்கையைக் கருதா நின்றது என்னுள்ளம் இ.:தென்ன வியப்பு!

இறைச்சிப் பொருள்

அவனோடு நீ கொண்ட கேண்மையை நின் மெய்யில் தோன்றிய புத்தழகும் புதுப்பொலிவும் எனக்குணர்த்தி விட்டன காண். ‘என்னை மறையாதே கொள்’ என்னும் இறைச்சிப் பொருள் இப்பாடல் உணர்த்தி நிற்கிறது.

கூற்று : தோழி

மெய்ப்பாடு : இளிவரலைச் சார்ந்த பெருமிதம்

பயன் : குறைநயப்பித்தல்

பாடல் எண் 32

பாடிய புலவர் : கபிலர்

திணை : குறிஞ்சி

துறை: இது தலைவிக்குக் குறை நயப்புக்கூறியது.

துறை விளக்கம்:

பாங்கியிற் கூட்டத்துத் தலைமகனுக்குக் குறைநேர்ந்த தோழி தலைவியை மெலிதாகச் சொல்லிக் குறையறிவுறுத்தலும் அவள் அறியாள் போலுதலின் வலிதாகக் கூறிக் குறைநயப்பிக்கத் தொடங்கி அத்தோன்றல் படுந்துயரை யான் கூற நீ தெளிந்திலை; வேறு தோழியரோடேனும் ஆராய்ந்து தக்கது செய்யெனப் புலந்துகூறா நிற்பது.

“மாயோ னன்ன மால்வரைக் கவாஅன்
வாலியோ னன்ன வயங்குவெள் ளருவி
அம்மலை கிழவோன் நந்நயந் தென்றும்
வருந்தின னென்பதோர் வாய்ச்சொல் தேறாய்
நீயுங் கண்டு நுமரொடும் எண்ணி
அறிவறிந் தளவல் வேண்டு மறுதரற்கு
அரிய வாழி தோழி பெரியோர்
நாடி நட்பி னல்லது
நட்டு நாடார்தம் ஒட்டியோர் திறத்தே

பொருள்:

தோழி ! வாழி! மாயோனைப் போன்ற பெரிய மலைப்பக்கத்து அவன் கண்ணனாய் அவதரித்த பொழுது அவனுக்கு முன்னவனாகத் தோன்றிய வெளிய நிறத்தையுடைய பலதேவனைப் போன்ற விளங்கிய வெண்மையான அருவிகளை உடைய அழகிய மலைக்குரிய தலைவன் நாள்தோறும் நம் புனத்து அயல்வந்து நம்மை விரும்பி வருந்தா நின்றான் என்று கூறுகின்ற எனது ஒப்பற்ற வாய்மொழியைத் தெளிந்தாயல்லை. என்னோடு உசாவுவதை ஒழித்து நீயும் அவனை நோக்கி நின் மாட்டு அன்புடைய தோழியரோடும் ஆராய்ந்து அறிவினால் இது தக்கது இது தகாதது என்பதையும் அறிந்து பின்னர் அளவளாவுதல் வேண்டும். அவன் கூற்று மறுத்தற்கரியன காண். அறிவுடைய சான்றோர் தம்பாலடைந்து நட்புக் கொள்ள விரும்பினார் திறத்து முன்னர் அவருடைய குணம் செயல்களின் நன்மையை ஆராய்ந்து நட்புக் கொள்ளுவதல்லது நட்புச் செய்து பின்பு ஆராய்ந்து பாரார். நீ அங்ஙனம் ஆராய்ந்து மலைக்கிழவோனை நட்பு கொண்டாயல்லை. முன்பு நட்பு கொண்டு இப்பொழுது வெறுத்தல் தகாது கண்டாய்.

கூற்று : தோழி

மெய்ப்பாடு : இளிவரலைச் சார்ந்த பெருமிதம்

பயன் : வலிதாகச் சொல்லிக் குறை நயப்பித்தல்

ஐங்குறுநூறு

இந்நூல் அகனைந்திணை எனச் சிறப்பிக்கப்பெறும். அன்புடைக் காமமாகிய குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்ற ஐந்து திணைகளும் பற்றி நூறு நூறாகப் பாடப்பட்ட 500 பாடல்களைக் கொண்டது. குறுநூறு என்ற சொற்றொடரே குறுகிய அடிகளை உடையது என்பதைப் புலப்படுத்தும். மூன்றடி முதல் ஆறடிக்கு உட்பட்ட பாக்களை உடையது இந்நூல். இந்நூலின் குறிஞ்சித்திணைப்பாடல்களைக் கபிலரும், முல்லைத்திணைப்பாடல்களை பேயனாரும், மருதத்திணைப்பாடல்களை ஓரம்போகியாரும், நெய்தல்திணைப்பாடல்களை அம்முவனாரும், பாலைத்திணைப்பாடல்களை ஓதலாந்தையாரும் பாடியுள்ளனர். இந்நூலைத் தொகுத்தவர் புலத்துறை முற்றிய கூடலூர்கிழார்; தொகுப்பித்தவன் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை என்ற சேரமன்னன்.

மருதத்திணையை முதற்கண் வைத்து உணர்த்தும் நூல் இது ஒன்றுதான். அகப்பொருளில் குறைபடாத சொல்லாட்சியும், பொருளாட்சியும் உடையது இந்நூல். உள்ளுறை உவமம் இந்நூலில் காணப்பெறும் மற்றொரு சிறப்பாகும். செவிலித்தாயின் துன்பம், தலைவியின் அன்புள்ளம், தலைவனின் உயர்வு, தோழியின் ஆற்றல் போன்றவை திறம்படப் பாடப்பட்டுள்ளன.

பாலைத்திணைப் பாடல்கள்

செலவு அழுங்குவித்த பத்து

தலைவன் மேற்கொள்ள இருக்கும் பயணத்தைத் தவிர்த்தல் என்னும் கருத்துப்பட அமைந்த பத்துச் செய்யுளின் தொகுதியே 'செலவு அழுங்குவித்த பத்து' ஆகும்.

பாடல் எண் 301

மால்வெள் ளோத்திரத்து மையில் வாலிண

ரருஞ்சுரம் செல்வோர் சென்னிக் கூட்டு

மவ்வரை யிறக்குவை யாயின்

மைவரை நாட வருந்துவள் பெரிதே

துறை: பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி தலைமகற்குச் சொல்லியது

துறை விளக்கம்:

இல்லோர் வாழ்க்கை யாசிக்கும் வாழ்க்கையினும் இழிவானது எனத் தன் நெஞ்சம் பொருளீட்டத் தூண்டுதலால், தலைவியைப் பிரிந்து பொருளீட்டக் கருதிய தலைவன் தன் கருத்தினைத் தோழிக்குக் கூறினன். அது கேட்ட தோழி, நீ பிரிவாய்

ஆயின் தலைவி இறக்கவும் கூடும் அது மட்டுமன்றி சென்றோர் முகப்பப் பொருளும் கிடவாது. மனம் ஒன்றினார் வாழ்க்கையே வாழ்க்கை எனக் கூறிச் செலவு தவிர்த்தது என்பதாம்.

பொருள்:

மேகங்கள் தவழ்கின்ற குளிர்ந்த மலைநாட்டினை உடைய பெருமானே! பெரிய வெள்ளிலோத்திர மரத்தினது குற்றமற்ற வெண்மை நிறமுடைய பூங்கொத்துக்களை வெப்பமிக்க கொடிய பாலைநிலத்திலே செல்கின்ற வழிப்போக்கர்கள் அதன் வெப்பத்தைத் தணித்தற் பொருட்டு தலையில் நிரம்பச் சூடுவர். அத்தகைய கொடிய மலைவழியை நீ கடந்து செல்குவையாயின், அடியவளாகிய யானும் ஆற்றுவிக்க இயலாதபடி எம்பெருமாட்டி மிகவும் வருந்துவாள். அவள் நிலையையும் சிறிது கருதுக என்பதாம்.

மெய்ப்பாடு – அழகை

பயன் - செலவு அழுங்குவித்தல்

பாடல் எண் 302

அரும்பொருள் செய்வினை தப்பற்கு முரித்தே

பெருந்தோ ளரிவை தகைத்தற்கு முரியள்

செல்லா யாயினோ நன்றே

மெல்லம் புலம்ப லிவளழப் பிரிந்தே

துறை: பொருள்வயிற் பிரியுந் தலைமகன் பிரிவு உடம்படுத்த வேண்டுமென்றானாக அவற்குத் தோழி கூறியது.

துறை விளக்கம்:

பொருள் இல்லோர்க்கு ஈதலும் துய்த்தலும் இயலாது எனத் தன்னெஞ்சம் வறுமையின் இழிவினை எடுத்துக்காட்டிப் பொருளீட்டத் தலைவனைத் தூண்டிய வழி, அவன் தோழிக்கு மெல்லத் தான் பொருளீட்டப் பிரியக் கருதியிருப்பதைக் கூறி, யான் வருந்துணையும் அவளை ஆற்றுவித்தல் நின்கடன் காண்! என்றனன். அதுகேட்ட தோழி, நீ செல்லாமையே நன்றென ஏதுக்காட்டி செலவழுங்குவித்தது என்பதாம்.

பொருள்:

மெல்லென்ற நெய்தல் நிலத்துத் தலைவனே! நீ கருதுகின்ற பொருள் எளிதில் கிடைத்தல் இல்லாத தன்மைத்து. ஆதலின் அதனை ஈட்டற்பொருட்டு நீ செய்யுந்தொழில் இறுதிவரை நிகழ்ந்து முடிவதொன்று என எண்ணுதற்கு இடமில்லை. இடையில் முறிதலே பெரும்பான்மை ஒருவேளை இறுதிவரை அது முற்றுவதாகவே நினைப்பினும், பொருளீட்ட நீ பிரிந்து செல்லக்கூடும் என பெரிய தோளையுடைய

எம்பெருமாட்டி அறிந்தால், உன்னைச் செல்லாமல் தடுத்தற்கும் உரிமை உடையவள் அன்றோ? அவள் உறுதியாக நின்னைத் தடுத்தேவிடுவாள். ஆதலின், அவட்குக் கூறாமலே நீ பிரிந்து செல்வாயாயின், அவள் அழுது அழுது இறந்துபடுவாள். எனவே இவள் அழப்பிரிந்து செல்லாய் ஆயின் நன்று என்பதாம்.

மெய்ப்பாடு - அழகை

பயன் - செலவு அழுங்குவித்தல்

பாடல் எண் 303

புதுக்கலத் தன்ன கனிய வாலம்

போகிறனைத் தடுக்கும் வேனிலருஞ் சுரம்

தண்ணிய வினிய வாக

வெம்மொடுஞ் சென்மோ விடலை நீயே

துறை: சுரத்தருமை கூறி உடன்செலவு மறுக்கும் தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.

துறை விளக்கம்:

தலைமகன் பொருளீட்டற்குப்பிரிய நினைதல் அறிந்த தோழி யாமும் உடன் வருகின்றோம் அழைத்துச் செல்க என்றாட்கு, சுரம் மிகவும் வெம்மையுடையது. நும்மடி தாங்காது என்று கூறி மறுத்துழித் தோழி தலைவனுக்குக் கூறியது என்பதாம்.

பொருள்:

பெருமானே, புதிய மட்கலம் போன்ற சிவந்த நிறமுடைய பழங்களை உடைய, ஆலமரம் இரை தேடிச் செல்கின்ற பறவையைத் தடுத்துத் தன்பாற் கவர்ந்து கொள்ளுதற்குக் காரணமான, இந்த வேனில் பருவத்து கடத்தற்கு அரிய கொடிய அந்த பாலை வழி குளிர்ச்சியும் இனிமையும் தரும் பொருட்டே எம்மையும் உடனழைத்துச் செல்ல உடன் பட்டருள்க என்பதாம்.

இங்கு புதிய மட்கலம் ஆலம்பழத்தின் நிறம், வடிவம் பற்றி வந்த உவமை. கனி உடைய ஆலமரம் பறவையின் பயணத்தைத் தடுத்து நிறுத்தித் தன்பால் இருத்திக் கொள்ளும் வேனில் என்றது, எம்பெருமாட்டியை உடன் அழைத்துச் செல்லாவிட்டால் உறுதியாக அவள் நின்பயணத்தைத் தடுத்து நிறுத்தி, தன்பால் இருத்திக்கொள்வாள் என்னும் பொருள்பட வந்துள்ளது.

மெய்ப்பாடு - அழகை

பயன் - செலவு அழுங்குவித்தல்

பாடல் எண் 304

கல்லாக் கோவலர் கோலிற் றோண்டிய

வானீர் பத்தல் யானை வெளவுங்

கல்லதர்க் கவலை செல்லின் மெல்லியற்

புயனெடுங் கூந்தல் புலம்பும்

வயமான் தோன்றல் வல்லா தீமே

துறை : பொருள்வயிற் பிரிதலுற்ற தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.

துறை விளக்கம் : இல்லாமையின் இழிவு கருதிப் பொருளீட்டப் பிரியக் கருதிய தலைவனுடைய கருத்தறிந்த தோழி நீ பிரிவாயாயின் இவளது பெறுதற்கரிய இளமையும் அழகும் ஒருங்கே கெடும். ஆதலால் நீ பிரியுங் கருத்தினை விடுக என்று கூறியது.

பொருள்:

குதிரை ஓட்டுதலில் வல்லவனான பெருமானே! தம் தொழிலன்றிப் பிறிதொன்று கற்றிலாத இடையர் தங்கள் ஆன்கள் நீர் பருகும்பொருட்டு, கோல்களாலே முயன்று தோண்டிய பள்ளத்தின் கண் ஊறிய நீரை அருகிலுள்ள காட்டு யானைகள் அவரை வஞ்சித்துப் பருகிவிடும். இத்தகைய மலையிடைச் செல்லும் கவர்த்த நெறிகளிலே நீ இவளைக் கைவிட்டுப் பொருளீட்டச் சென்றால், மெல்லிய பண்பினையும் மழைக்கால் போன்று கறுத்து நீண்ட கூந்தலையுமுடைய, எம்பெருமாட்டி பிரிவாற்றாமையாலே பெரிதும் வருந்துவள். ஆதலால் அதீய செயலை மட்டும் செய்வதில் வல்லமையுடைய ஆகாதே என்பதாம்.

ஆன்நீர் பருகுதற் பொருட்டுத் தோண்டப்பட்டதாகலின் ஆணீர்பத்தல் எனப்பட்டது. ஆன் உண்ணாது யானை உண்ணும் என்றது, நீ நுகராமல் தலைவியின் அழகைப் பசலை உண்டழிக்கும் என்றவாறு.

மெய்ப்பாடு – அழகை

பயன் - செலவு அழுங்குவித்தல்

பாடல் எண் 305

களிறு பிடிதழீஇப் பிறபுலம் படராது

பசிதின வருத்தும் வைதறு குன்றத்துச்

சுடர்த்தொடிக் குறுமக ளினைய

வெணைப் பயஞ்செய்யுமோ விடலைநின் செலவே

துறை: உடன் போக்கொழித்துத் தனித்துச் செல்வனென்ற தலைமகற்குத் தோழி

கூறியது.

துறை விளக்கம்:

தலைவியோடு சென்று பொருளீட்டல் நன்றன்று என்று கருதிய தலைவன் நீவிர் இல்லத்திருமின், யான் மட்டுமே சென்று பொருளீட்டி வருகுவல் என்றாற்குத், தோழி

முதலிழக்குஞ் செய்வினை ஊக்கார் அறிவுடையார் என்பது படக்கூறிச்
செலவழுங்குவித்தது என்பதாம்.

பொருள்:

எம் பெருமானே! ஒளியுடைய வளையலை அணிந்த இளமையுடைய எம்
தலைவி இடையறாது அழுது, புலம்பிக்கிடக்கும்படி களிற்று யானையானது, நீர்
பெறாதும் இரைபெறாதும் திரிகின்ற தன் காதலியாகிய பிடியானையைத் தழுவித்
கொண்டு, நின்றே தனக்கு வேறு நிலங்களில் செல்லுதற்குரிய ஆற்றலும் வாய்ப்பும்
இருந்தும், அப்பிடியை விட்டுப் போகத் துணியாமல் பசிப்பிணி தன்னைத் தின்று
தீர்ப்பது போல வருத்த, வருந்தி நிற்பதற்குக் காரணமான மழையின்மையால்
பசுமையற்ற வறிய மலைகளையுடைய, கொடிய அப்பாலை நிலத்தின் கண், நீ
இவளைக் கைவிட்டுச் செல்லும் பயணம் எத்தகைய பயனை நினக்குத் தருமோ? யான்
அறிகிலேன் என்பதாம்.

களிற்று பிடியைப் பிரிந்து போதற்குத் தடையில்லாவிடத்தும், பசி தின்னவும்
தன்னோடு வருவதற்கு இயலாத பிடியைப் பிரிந்து பிறபுலத்திற்குப் போகாமற் அன்பாற்
கட்டுப்பட்டு நிற்பதற்கிடனான பாலை. நிலம் என்றவாறு. இத்தகைய அன்புக்காட்சியை
நீ அப்பாலையிற் கண்டதாக முன்னரே எமக்குக் கூறியுள்ளனை. இப்பொழுதும்
அக்காட்சியை நீ காணின் நின் தலைவியை நினைந்து மீண்டு வர நேருமே. ஆதால்
நின் கருத்து முற்றுப் பெறுமாறு இல்லை என்பது இதன் குறிப்பு.

மெய்ப்பாடு – அழகை

பயன் - செலவு அழுங்குவித்தல்

பாடல் எண் 306

வெல்போர்க் குருசினீ வியன் சுரனிறப்பிற்

பல்கா ழல்கு லவ்வரி வாடக்

குழலினு மினைகுவள் பெரிதே

விழவொலி கூந்தன் மாஅ யோளே

துறை : பிரியுந் தலைமகற்குத் தோழி தலைமகள் பிரிவாற்றாமை கூறியது.

துறை விளக்கம்:

உடைமையது உயர்வு கருதி பொருள் தேடத் தலைவியைப் பிரிந்து
செல்லற்குத் தலைவன் கருதினன். அதனைக் குறிப்பால் உணர்ந்த தோழி, நின்னருள்
நோக்கம் சிறிது குறையினும் துன்பம் கொண்டு அழியும் இயல்புடைய, எம்
தலைவியைப் பிரிந்து போய்த் தேடும் பொருளைவிட அவளுடன் கூடியிருந்து நுகரும்
காதலின்பமே சிறப்புடையது காண்! என்று கூறிச் செலவினைத் தடுத்தது என்பதாம்.

பொருள்:

செல்லும் போர்தோறும் வெற்றிப்பெறும் பேராற்றல் படைத்த எம் பெருமானே! நீ அருளைப் பொருளாகக் கருதாமல், பொருளையேப் பொருளாகக் கருதி, இவளைக் கைவிட்டு அகன்ற பாலைநிலத்தினைக் கடந்து செல்வாயாயின், நறுமணம் கமழ்கின்ற தழைத்தடர்ந்த கூந்தலையும், மாமை நிறத்தையும் உடைய எம்பெருமாட்டி, பலவாகிய மணிகள் அழுத்திய மேகலையை உடைய, அல்குலிடத்துப் பரந்த அழகிய வரிகள் மறைந்தொழிய, முகாரி இராகம் இசைக்கும் புல்லாங்குழல் போன்று மிகவும் வருந்தி அழுவாள் காண்! இவள் அவ்வாறு அழ நீ பிரிவதெங்ஙனம்? என்பதாம்.

பகைவர் போர் முனைக்கண் காட்டும் வீரத்தைப், பேரன்புடைய எம் பெருமாட்டி பாலும் காட்டுகின்றனை போலும் என்பாள், 'வெல்போர்க் குருசில்' என அவனது வீர ஆற்றலை விதந்தளள்.

**மெய்ப்பாடு - அழகை
பயன் - செலவழுங்குவித்தல்**

பாடல் எண் 307

ஞெலிகழை முழங்குழல் வயமா வெருஉங்
குன்றுடை யருஞ்சுரஞ் செலவயர்ந்த தணையே
நன்றில் கொண்கநின் பொருளே
பாவை யன்னநின் றுணைப்பிரிந்து வருமே

துறை : பொருள்வயிற் பிரியக் கருதிய தலைமகன் அதன் சிறப்புக் கூறிய வழித் தோழி அதனை இழித்துக் கூறியது.

துறை விளக்கம்:

பொருளால் உண்டாகும் நலங்களையும் அது இல்வழியுண்டாகும் இழிவினையும் தோழிக்குப் பலபட எடுத்துக்கூறினான். அது கேட்ட தோழி, பொருள் பல்லாற்றாலும் நன்றுடையதேனும், அருள் கருதுவார்க்குப் பொருந்தாததொரு குறைபாடும் உடையது காண்! எனக் கூறிச் செலவழுங்குவித்தது என்பதாம்.

பொருள்:

பெருமானே! புலியானது தான் புகலிடமாகக் கொண்டு வாழுதற்கிடமான மூங்கில் புதரின்கண், ஒன்றோடொன்று உராய்கின்ற மூங்கில் கோலிடத்தே பிறந்து, ஆரவாரித்தெழுகின்ற நெருப்பைக் கண்டு மிகவும் அஞ்சியகல்வதற்குக் காரணமான, மலைகளையுடைய கடத்தற்கு அரிய பாலை நிலத்தைக் கடந்து செல்லற்கு கருதினாய். அவ்வாறு நீ சென்று ஈட்டும் அப்பொருள்தானும் அருளுடையோரான் விரும்பத் தகுந்ததொரு நன்மையைத் தன்பால் கொண்டதில்லை காண்! எவ்வாறெனின்,

நின்னுடைய பாவை போன்ற பேரெழில் படைத்த அன்புத் துணைவியாகிய எம்பெருமாட்டியைப், பிரிந்து போய் ஈட்டுதலானே வருவதொன்றாகலான் என்றவாறு.

மூங்கில் புதரையே புகலிடமாகக் கொண்டு, அதன்கண் இனிதே உறங்கும் புலி, அதன் கோலிலேயே தோன்றிய நெருப்புக்கு அஞ்சுதல் போன்று, நின்னையே புகலிடமாகக் கொண்டு நின்னருளிலேயே இனிது வாழும் எம்பெருமாட்டி, நின்னெஞ்சத்தே தோன்றிய இக்கருத்தினை உணரின் வருந்துள்வாள் என்பது உள்ளுறை உவமம்.

மெய்ப்பாடு – அழகை

பயன் - செலவழுங்குவித்தல்

பாடல் எண் 308

பல்லிருங் கூந்தன் மெல்லிய லோள்வயிற்

பிரியா யாயினு நன்றே விரியிணர்க்

காலெறு ழொள்வீ தாஅய

முருகமர் மாமலை பிரிந்தெனப் பிரிமே

துறை : பிரிவல் என்ற தலைமகற்குத் தோழி பிரியாதொழியப் பெறின் நன்று. பிரிவையாயின் இப்பருவத்து இம்மாமலை எங்களை விட்டுப் பிரிந்தாற் பிரியெனச் சொல்லியது.

துறை விளக்கம்:

பொருளீட்டும் பொருட்டு பிரிந்து, 'விரைவில் மீள்வேன் அதுவரை ஆற்றியிருக்கக் கடவீர்' என்ற தலைவனுக்குப் பிரிதற்கரிய இந்த வேனில் பருவத்தே, இந்த மலை எங்களைவிட்டுப் பிரிந்தால் நீயும் பிரிக. அது பிரியாதாகலின் நீயும் பிரியற்க என்று கூறியது.

(அல்லது)

துறை விளக்கம்:

பொருளீட்டக் கருதிய தலைவன் யான் பிரிவேன் என்று தோழிக்கு உணர்த்திய வழி, அவள் அவன் முருகன் மேலும் அவனுறையும் மலைமேலும் ஆணை கூறி, யான் நின்னைப் பிரியேன் என்று கூறிய சூள்மொழியை, அவனுக்கு நினைவூட்டி, நீ பிரிகுவையாயின் தெய்வம் உன்னைத் தண்டிக்கும். ஆதலின் நீ பிரியற்க! என்று செலவழுங்குவித்தது என்பதாம்.

பொருள்:

பலவாகிய கரிய கூந்தலினையும் மெல்லிய இயலினையும் உடைய எம் தலைவியை விட்டு, ஒரு பொழுதும் பிரியாது எப்பொழுதும் அவளுடன் உடனுறைதல்

கூடுமாயின், அச்செயல் மிக நன்றேயாகும். அவ்வாறின்றி நீ பிரிதலை விரும்புவாயாயின், முருகப்பெருமான் விரும்பி உறைகின்ற எழுழ் மரத்தின் விரிந்த பூங்கொத்துக்களிலுள்ள காமபையுடைய, ஒள்ளிய மலர்கள் பரந்த இப்பெரிய மலையைப் பிரியும் பொழுது அவளைப் பிரிந்து செல்வாய் என்றுரைக்கிறாள்.

மெய்ப்பாடு – அச்சம்

பயன் - செலவழுங்குவித்தல்

பாடல் எண் 309

வேனிற் றிங்கள் வெஞ்சுர மிறந்து
செலவயர்ந் தனையா னீயே நன்று
நின்னயந் துறைவி கடுஞ்சூற் சிறுவன்
முறுவல் காண்டலி னினிதோ
இறுவரை நாட! நீ யிறந்துசெய் பொருளே

துறை:

பொருள்வயிற் பிரிவல் என்ற தலைமகற்குச் சொல்லியது.

துறை விளக்கம்:

பொருளீட்டக் கருதித் தலைவியைப் பிரிதற்கெண்ணிய தலைவன் கருத்தறிந்த தோழி, தலைவி சூல் முதிர்ந்துண்மையைக் குறிப்பாற் கூறி இது நீ அவளைப் பிரியும் பருவம் அன்றெனச் செலவு அழுங்குவித்தது.

பொருள்:

செங்குத்தாக உயர்ந்திருக்கும் மலைகளைக் கொண்ட நாட்டையுடைய தலைவனே! பிரிதற்கு அரிய இளவேனிற் பருவத்தையுடைய இச்சித்திரைத் திங்களிலே இவளைக் கைவிட்டு வெப்பமுடைய சுரத்தைக் கடந்து, பொருளீட்டும் பொருட்டுச் செல்லும் செலவினை மேற்கொண்டனை! நீ இவளை விட்டு நெடிது பிரிந்து இருந்து ஈட்டும் பொருள், நின்னைப் பெரிதும் விரும்பி அவ்விருப்பமே பற்றுக் கோடாக உயிர்வாழும் இயல்புடைய எம் தலைவியினது, தலைச்சூலின் கண் இறையருளால் உருவாகின்ற, நின்மகனுடைய இளநகையைக் காணுங்கால், உண்டாகும் இன்பத்தினும் பெரிதும் இனிமை நல்குவதோ? இயம்புதி என்பதாம்.

மகளிர் கருக்கொண்டிருக்குங் காலத்தே தங்கணவரோடு கணப்பொழுதும் பிரியாதுறைதற்குப் பெரிதும் விரும்புதல் இயற்கை. அதனால் தான் தலைவி சூல் கொண்டிருத்தலைக் காட்டி இப்பருவத்தே பிரிதல் தகுதியன்றெனச் செலவழுங்குவித்ததாம்.

மெய்ப்பாடு – பெருமிதம்

பயன் - செலவு தவிர்த்தல்

பாடல் எண் 310

பொலம்பசும் பாண்டிற் காசுநிரை - யல்கு
லிலங்குவளை மென்றோ ளிழைநிலை நெகிழப்
பிரிதல் வல்லுவை யாயி
னரிதே விடலையிவ ளாய்நுதற் கவினே

துறை: பிரிகின்ற தலைமகற்குத் தோழி, 'நீ நினைக்கின்ற கருமம் முடித்தாய்.
ஆயினும், இவள் நலம் மீட்டற்கு அரிது' எனச் சொல்லிச் செலவழுங்குவித்தது.
துறைவிளக்கம்:

பொருள் தேடக் கருதிய தலைவனுக்குத் தோழி இளமையது அருமை கூறிச்
செலவழுங்குவித்தது.

பொருள் :

பெருமானே! மணிகள் நிரல்பட அழுத்தப்பட்ட பொன்னாலியன்ற பாண்டில்
என்னும் அருங்கலம் அணிந்த அல்குலை உடைய எம்பெருமாட்டி, அணிகலன்களும்
மெல்லிய தோளின்கண் செறிவுற்றுத் திகழும் வளையல்களும் நெகிழும்படி, பிரிந்து
போதலில் வல்லமை உடையாய் ஆயின், பலரும் ஆராய்ந்து நன்றென்றற்குக்
காரணமான திருநுதலின் பேரெழிலை நீ மீண்டும் காண்டல் அரிதேயாகுங் காண்!
அ. துணர்வையாயின் நின் விருப்பம் போல ஒழுகக் கடவை என்பதாம்.

இது நாளது சின்மையும் இளமையது அருமையும் கூறிச் செலவழுங்குவித்ததாம்.

மெய்ப்பாடு – பெருமிதம்

பயன் - செலவு தவிர்த்தல்

முன்னிலைப் பத்து

கேட்போரை விளித்து முன்னிலைப்படுத்திக் கூறுவதாக அமைந்த பத்துச்
செய்யுட்களின் தொகுதி.

பாடல் எண் 361

“உயர்கரைக் கான்யாற் றவிர்மண லகன்றுறை
வேனிற் பாதிரி விரிமலர் குவைஇத்
தொடலை தைஇய மடவரன் மகளே
கண்ணினும் கதவநின் முலையே
முலையினுங் கதவநின் தடமென் றோளே”

துறை : புணர்ந்துடன் போகிய தலைமகன் இடைச்சுரத்துக்கண் விளையாட்டு வகையால் பூத்தொடுக்கின்ற தலைமகளைக் கண்டு புகழ், அவள் அதற்கு நாணிக் கண் புதைத்த வழிச் சொல்லியது.

துறை விளக்கம் :

இற்செறிப்பு, காவல்மிகுதி, நொதுமலர்வரைவு போன்ற இடையூறுகளானே தலைவியை அவள் உறவினர் அறியாவகையில் தலைவன் தன்னோடு அழைத்துச் செல்லும்பொழுது அவர்கள் செல்லும் பாலை நிலத்திலே அரிதில் பெற்றதொரு சோலையிலே இளைப்பாறும் பொருட்டு சிறிது பொழுது உறைவாராக. அச்சிறு பொழுதில் தலைவி மலர்மாலை புனைந்தனள். அவள் கலைத்திறம் கண்ட தலைவன் அவளைப் பெரிதும் புகழ், அவள் நாணத்தால் தன்கண்களைப் புதைத்துக் கொண்டனள். அதுகண்ட தலைவன் அவட்குக் கூறியது.

பொருள்:

இருபக்கமும் உயர்ந்த கரைகளை உடைய காட்டாற்றின் விளக்கமுடைய எக்கர் மணற்பரப்பை உடைய அகன்று இறங்கு துறைக்கண் நின்ற வேனிற் காலத்தே மலரும் இயல்புடைய பாதிரி மரத்தின்கண் மலர்ந்த மலர்களைக் கொய்து குவித்துக் கொண்டு மாலை புனைந்த மடப்பம் வருதலை உடைய பெருமகளே! நின்னுடைய விழிகளினும் வெகுளி மிக்கன நின்னுடைய முலைகள்; அம்முலைகளிலும் வெகுளி மிக்கன நின்னுடைய பெரிய மெல்லிய தோள்கள். அங்ஙனமிருப்பவும் இவற்றை விடுத்து விழிகளை மட்டும் புதைத்தல் எதற்கு? என்பதாகும்.

மெய்ப்பாடு : நகை

பயன் : அசதியாடி மகிழ்தல்

பாடல் எண் 362

“பதுக்கைத் தாய் வொதுக்கருங் கவலைச்

சிறுகண் யானை யறுபகை நினையா

தியாங்குவந் தனையோ பூந்தார் மார்ப்

வருள்புரி நெஞ்ச முய்த்தர

லிருள் பொர நின்ற விரவி னானே”

துறை : சேணிடைய் பிரிந்த தலைமகன் இடைநிலத்துத் தங்காது இரவின்கண் வந்துழித் தோழி சொல்லியது.

துறை விளக்கம் : பொருள்வயிற் பிரிந்து சேயதாகிய நாட்டின் கண் உறைந்த தலைவன் அவ்வினை முற்றியவழி, தலைவியை நினைந்தவனாய் அஞ்சத்தகுந்த கொடிய பாலைப் பரப்பின்கண் இருள்மிக்க இரவின்கண் மீண்டு வந்தமையறிந்த தோழி தலைவனைக் கழறியது என்பதாகும்.

பொருள்:

வெற்றிமாலை புரளும் மார்பை உடைய பெருமானே! கற்குவியல்களால் இடையூறு நேரினும் ஒதுங்குதற்கு இடமில்லா கவர்த்த நெறிகளின் பால் சிறிய கண்களை உடைய பகையுயிரினமாகிய யானைகள் திரிதலையும் பொருளாகக் கருதாமல் பேரிருளானது வழிப்போக்கரைத் தடுத்தற்குச் செறிந்து நின்ற இவ்விரவுப் பொழுதிலே எம்பால் அருள்மிகுகின்ற நின்நெஞ்சம் நின்னை ஊக்குதலாலே எப்படித்தான் வந்து சேர்ந்தனையோ இதனை எண்ணுங்கால் என் நெஞ்சம் நடுங்குது காண்! என்பதாம்.

ஈண்டுத் தலைவன் மீண்டு வந்துற்றான் என்று மகிழ வேண்டிய தோழி அவன் இடையூறுமிக்க இருள் நெறியிலே வந்தமைக்காக அஞ்சி வருந்தும் நுட்பம் உணர்க. பாலைப்பரப்பிலே ஆறலைக் கள்வர் தம்மாற் கொல்லப்பட்டோர் உடலைக் கற்கொண்டு மூடிய கற்குவியல்கள் என்பதைப் பதுக்கை என்றாராக.

மெய்ப்பாடு – அச்சம்

பயன் - மிகுதிக்கண் மேற்சென்றிடித்தல்

பாடல் எண் 363

“சிலைவிற் பகழிச் செந்துவ ராடைக்

கொலைவல் லெயினர் தங்கை நின் முலைய

கணங்கென நினைதி நீயே

யணங்கென நினையுமென்

ணணங்குறு நெஞ்சே

துறை : புணர்ந்துடன் செல்கின்ற தலைமகன் இடைச்சுரத்துத் தலைமகளை நலம் பாராட்டியது.

துறை விளக்கம்:

இற்செறிப்பும், கடுங்காவலும், ஏதிலார் வரைவும் ஆகிய இடையூறுகளாலே தலைவன் தலைவியை உடனழைத்துக் கொண்டு பாலை வழியில் செல்லும்போது தலைவியின் நாணமும், பெற்றோரைப் பிரிந்த துயரமும் அகலும் பொருட்டு அவளோடு பேசிக்கொண்டு செல்லக் கருதித் தொடக்கமாக அவள் நலத்தைப் பாராட்டியது என்பதாம்.

பொருள் :

சிலைமரத்தால் செய்யப்பட்ட வில்லையும் அதற்கியைந்த கூரிய அம்புகளையும், சிவந்த துவராடையினையும் உடைய கொலைத் தொழிலில் வல்லுநரான எயினருடைய தங்கையாகிய என் அரும்பெற்ற பாவாய்! நின்முலையிடத்தே உள்ள தேமலை நீ

தேமல் என்று மட்டுமே எண்ணுகிறாய். ஆனால் அதனால் வருந்துகின்ற என் மனமோ அதனைப் பிறவுயிர்களை வருத்துமொரு தெய்வம் என்றே எண்ணுகின்றது காண் என்பதாம். சிலை என்பது ஒருவகை மரமாம்.

மெய்ப்பாடு – மருட்கை

பயன் - நலம் பாராட்டிச் சொல்லாடத் தொடங்கல்

பாடல் எண் 364

முளமா வல்சி யெயினர் தங்கை

யிளமா வெயிற்றிக்கு மிந்நிலை யறியச்

சொல்லினே னிரக்கு மளவை

வெள்வேல் விடலை விரையா தீமே

துறை – உடன்போக்கு நயந்த தலைமகன் அதனைத் தோழிக்குணர்த்த அவள்

முடிப்பாளாய்ச் சொல்லியது.

துறை விளக்கம்:

களவொழுக்கத்தின் கண் தலைவியைத் தலைப்பெய்தல் இயலாதாகி விட்டமையான் அவளை அவள் உறவினர் அறியாவகையில் உடனழைத்துச் செல்லத் துணிந்த தலைவன் தன் கருத்திற்குத் தலைவியை உடம்படுவித்திடுக எனக் குறையிரக்கத் தோழி கூறியது என்பதாம்.

பொருள்:

வெற்றியுடைய வேற்படை ஏந்திய பெருமானே! முட்பன்றியின் இறைச்சியினை உணவாகக் கொள்ளும் எயினருடைய தங்கையாகிய இளமையும் பெருமையும் உடைய எம்பெருமாட்டிக்கு இப்பொழுது தோன்றியுள்ள இந்தப் புதிய சூழ்நிலையினை விளங்கும்படி கூறி, இச்செயலுக்கு அவள் உடம்படுமாறு வேண்டி உடம்படுவிக்குமளவும் நீ இவ்வாறு விரையாதே கொள். அதுகாறும் அமைதியாக இருக்க வேண்டுகிறேன் என்பதாம்.

மெய்ப்பாடு – அழகை

பயன் - வரைவுகடாதல்

பாடல் எண் 365

கணமா தொலைச்சித் தன்னையார் தந்த

நிணவூன் வல்சிப் படுபுள் ளோப்பு

நலமா னெயிற்றி போலப் பலமிகு

நன்னல நயவர வுடையை

யென்னோற் றனையோ மாவின் றளிரே

துறை : வரைவிடை வைத்துப் பிரிந்து மீள்கின்றான் இடைச்சுரத்துக் குழைத்த மாவின் தளிர் கண்டு சொல்லியது.

துறை விளக்கம்:

களவு ஒழுக்கத்தினிடையே பிரிந்து சென்று மீண்டு வருகின்ற தலைவன் வழியின்கண் மாந்தளிர் கண்டு தலைவியை நினைவு கூர்ந்து அந்த மாந்தளிரை முன்னிலைப்படுத்துக் கூறியது என்பதாம்.

பொருள்:

மாமரத்தினது காட்சிக்கினிய, இளந்தளிரே! கூட்டமாகிய விலங்குகளைக் கொண்டு தன் தமையன்மார் கொணர்ந்த நிணமுடைய இறைச்சியாகிய உணவினைக் கவரவரும் பறவைகளை ஓட்டுகின்ற பெண்மை நலத்தால் மாட்சிமையுடைய என் காதலியாகிய எயினர் தங்கை போல கண்டோர் பெரிதும் விரும்புதற்குக் காரணமான நல்ல பேரெழில் உடையையாய் இருக்கின்றாய். இத்தகைய பேறுடையையாதற்கு நீதான் எத்தகைய தவஞ்செய்தனையோ? அறிகின்றிலேன் என்பதாம்.

மெய்ப்பாடு – பெருமிதம்

பயன் - ஆற்றுதல்

பாடல் எண் 366

அன்னாய் வாழிவேண் டன்னை யென்றோழி

பசந்தனள் பெரிதெனச் சிவந்த கண்ணை

கொன்னே கடவுதி யாயி னென்னதூஉ

மறிய வாகுமோ மற்றே

முறியிணர்க் கோங்கம் பயந்த மாறே

துறை: தலைமகளை நோக்கி இவ்வேறுபாடு எதனால் ஆயிற்று? என்று வினவிய செவிலிக்குத் தோழி கூறியது.

துறை விளக்கம்:

தலைவியின் வேறுபாடு கண்டு செவிலி இவட்கு இந்நிலை எதனாலுண்டாயது என்று கண்சிவந்து அடிக்கடி வினவ, அது கேட்ட தோழி தலைவியின் கருத்தினைக் குறிப்பாலுணர்ந்து தலைவி கற்புக் கடம் பூண்ட மறைச் செய்தியைக் குறிப்பாகச் செவிலிக்குணர்த்தியது என்பதாம்.

பொருள்:

தாயே வாழ்வாயாக! நான் கூறுவதை விரும்பிக் கேட்டருள்க தாயே, என்னுடைய ஆருயிர்த் தோழி மிகவும் பசலையுள் மூழ்கி மெலிந்தனள் என்று

என்னிடத்துச் சினங்கொண்டு சிவந்த கண்ணை உடையையாய் இதற்குக் காரணம் யாது கூறுக என்று யான் அஞ்சும்படி என்னை வினவி நிற்கின்றாய். ஒருநாள் நாங்கள் விளையாடுமிடத்தே வந்த தோன்றல் ஒருவன், ஒருகோங்க மலரை இவளுக்குத் தந்து சென்றான். அந்நாள் முதல் இவள் இந்நிலையினள் ஆயினள். ஓரோவழி அந்தத் தளிரோடு கூடிய பூங்கொத்தின் கண்ணதாகிய கோங்க மலரே இவட்கு இப்பசலை நோயைத் தந்தது போலும். அ.:தொரு நிகழ்ச்சியன்றிப் பிறிது காரணம் யாதும் என்னால் அறிந்து கூறமுடியுமோ? நீ சினத்தால் பயன் யாது? என்பதாம்.

மெய்ப்பாடு – அச்சம்

பயன் - மறைவெளிப்படுத்துதல்

பாடல் எண் 367

பொரியரைக் கோங்கின் பொன்மருள் பசுவீ
விரியிணர் வேங்கையொடு வேறுபட மிலைச்சி
விரவுமலரணிந்த வேனிற் கான் யாற்றுத்
தேரொடு குறுக வந்தோன்
பேரொடு புணர்ந்தன் றன்னையிவ ளுயிரே

துறை: நொதுமலர் வரைவின் கண் தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றுது.

துறை விளக்கம்:

தலைவி கற்புக்கடம் பூண்ட செய்தியை அறியாமையால் பிறர் அவளை மகட்பேசி மணமுடித்தற்குத் தலைவியின் சுற்றத்தார்பால் வருகின்றனர். இச்செய்தியைக் கேள்வியுற்ற தலைவி, இனியாம் வாளாவிருத்தல் கூடாது. மறைவெளிப்படுத்தி மாற்றார் வரைவு நிகழாவண்ணம் தடுத்தல் வேண்டும் எனத் தோழிக்குக் குறிப்பால் கூற, அவள் கருத்துணர்ந்த தோழி செவிலிக்கு உண்மையை வெளிப்படுத்திக் கூறியது.

பொருள்:

தாயே! கேட்டருள்க! இளவேனிற் பருவத்தில் பல்வேறு மலர்களையும் அணிந்து கொண்ட வெள்ளம் வருகின்ற காட்டாற்றின்கண் நின்மகளும் ஆயத்தாரும் யானும் நீராடியபொழுது நின்மகள் அவ்வெள்ளத்தின் கண் ஆழ்புனலில் அகப்பட்டு நீரோடு சென்றனள். அத்தகைய இன்னாப் பொழுதிலே பொரிந்த அடிப்பகுதியை உடைய கோங்க மரத்தினது பொன்னிற பசிய மலரை விரிந்த பூங்கொத்துக்களை உடைய வேங்கை மலரொடு அவை வேறு வேறாகத் தோன்றும்படி அணிந்து கொண்டு எங்கிருந்தோ தேரின் கண் ஏறிக்கொண்டு தேரோடு எம்மை அணுகி வந்தனன் ஒரு தோன்றல். அப்பெருமகனால் நீரினின்றும் கரையேற்றி உய்யக் கொண்ட இவளுடைய

உயிர் அந்நம்பியின் பெயரோடு இணைவதாயிற்றுக்காண். ஆதலால் அன்று தொட்டு நின்மகள் அப்பெருமகனுக்கே உரிமையுடையளாய்க் கற்புக்கடம் பூண்டனள் என்பதாம்.

மெய்ப்பாடு – அச்சம்

பயன் - மறை வெளிப்படுத்துதல்

பாடல் எண் 368

எரிப்பூ விலவத் தூழ்கழி பன்மலர்
பொரிப்பூம் புன்கின் புகர்நிழல் வரிக்குந்
தண்பத வேனி லின்ப நுகர்ச்சி
யெம்மொடு கொண்மோ பெருமநின்
னம்மெ லோதி யழிவில ளெனினே

துறை: வேனிற் காலத்து நும்மொடு விளையாட்டு நுகர வருவல் என்று பருவங் குறித்துப் பிரியலுற்ற தலைமகற்குத் தோழி கூறியது.

துறை விளக்கம்:

தலைவியைப் பிரிந்து செல்ல எண்ணிய தலைவன் யான் அடுத்து வருகின்ற வேனிற் பருவத்து விளையாட்டின் கண் கலந்து கொள்ளும்படி, வேனில் தொடங்கு முன்னர் மீண்டு வருவல் என்று, பருவங் கூறித் தெளித்தானாக. அது கேட்ட தோழி அப்பருவம் வருந்துணையும் நீ பிரிந்த பின்னர் இவள் உயிர் தாங்கியிருந்தாலன்றோ நின் கருத்து நிறைவேறும். நீ பிரியின் இவள் உயிரும் இவளைப் பிரியுங் காண்! என்பது படக்கூறிச் செலவழுங்குவித்தது என்பதாம்.

பொருள்:

பெருமானே! தீப் போன்ற மலரை உடைய இலவமரத்தின் கண் பருவத்தே மலர்ந்து பின் வாடி உதிர்கின்ற பலவாகிய மலர்கள் பொரிபோன்ற மலர்களை உடைய புன்க மரத்தினது புள்ளிகள் அமைந்த நிழலிடத்தை அழகு செய்ததற்குக் காரணமான குளிர்ந்த செவ்வியை உடைய இளவேனிற் பருவத்தே நுகர்கின்ற பேரின்ப நுகர்ச்சியினை நின்னுடைய ஆருயிர்க்காதலியாகிய அழகிய மெல்லிய கூந்தலையுடைய எம் பெருமாட்டி அப்பருவம் வருந்துணையும் இறந்துபடாமல் உயிரோடிருப்பாளாயின் நீ மீண்டு வந்து எம்மோடு கூடி நுகர்வாயாக என்பதாம்.

மெய்ப்பாடு – அழகை

பயன் - செலவழுங்குவித்தல்

பாடல் எண் 369

வளமலர் ததைந்த வண்டுபடு நறும்பொழின்
முளைநிறை முறுவ லொருத்தியொடு நெருநற்
குறிநீ செய்தனை யென்ப வலரே
குரவ நீர்சினை யுறையும்
பருவ மாக்குயிற் கெளவையிற் பெரிதே

துறை: பரத்தையொருத்தியுடன் பொழிலகத்துத் தங்கி வந்த தலைமகன் தலைமகள் வினாய வழி 'யாரையும் அறியேன்' என்றானாக அவள் கூறியது.

துறை விளக்கம்:

தலைவன் பரத்தை ஒருத்தியோடு பொழில் ஆடினான் எனத் தலைவி கேள்வியுற்றனள். தலைவன் வந்த பொழுது அச்செய்தியை வினவ, அவன்தான் அவ்வாறு பிழையேதுஞ் செய்ததில்லை என்று பொய் கூறினான். அது கேட்ட தலைவி, சினந்து அச்செய்தி ஊரவராலே அலர் தூற்றப்படுதலை எடுத்துக்காட்டி வாயின் மறுத்தது என்பதாம்.

பொருள்:

கள்வனே! வளமிக்க மலர்கள் செறிந்தமையாலே வண்டுகள் மொய்த்து ரீங்காரமிடுகின்ற நறுமணமிக்க ஒரு பூம்பொழிலிடத்தே நேற்று முளைபோன்ற நிரல்பட்ட பற்களை உடைய பரத்தை மகளொருத்தியொடு புணர்குறி செய்தாய் என்று கண்டோர் கூறுவர். அப்பழிச்சொல் தானும் இவ்விளவேனிற் பருவத்தே, மலர்ந்த குரூஅ மரத்தினது நீண்ட கிளையின் கண் தங்கும் கரிய குயில்கூட்டம் செய்யும் ஆரவாரத்தினும் மிகுதியாக யாண்டும் கேட்கப்படுகின்றது காண்! என்பதாம்.

மெய்ப்பாடு : வெகுளி

பயன் : வாயில் மறுத்தல்

பாடல் எண் 370

வண்சினைக் கோங்கின் றண்கமழ் படலை
யிருஞ்சிறை வண்டின் பெருங்கிளை மொய்ப்ப
நீநயந் துறையப் பட்டோள்
யாவ னோவெம் மறையா தீமே

துறை: பரத்தை ஒருத்திக்குப் பூவணிந்தானென்பது கேட்ட தலைமகள் அ.:தில்லையென்று மறைக்குந் தலைமகற்குக் கூறியது.

துறை விளக்கம்:

தலைவன் ஒரு பரத்தை மகட்கு மலர்மாலை சூட்டி அவளோடுறைந்தான் என்ற செய்தியறிந்த தலைவி அவன் இல்லம் புகுந்துழி அச்செய்தியை வினவி ஊடிக் கூறியது என்பதாம்.

பொருள்:

கள்வனே! நீ மிகவும் விரும்பி வளவிய கிளைகளை உடைய கோங்க மரத்தினது, மலரால் புனையப்பட்ட தண்ணிய நறுமணமுடைய மாலையினை, கரிய சிறகுகளை உடைய வண்டுகளின் பெரியதிரள் மொய்க்கும்படி சூட்டி, நின்னால் உடனுறையப்பட்ட பரத்தை மகள் யார்? எமக்கு மறைக்க முயலாமல் உண்மை கூறுக என்பதாம்.

மெய்ப்பாடு – வெகுளி

பயன் - வாயில் மறுத்தல்

அலகு - 2

அகநானூறு

களிற்றியானை நிரை முதல் 10 பாடல்கள்

அகநானூறு

‘நெடுந்தொகை’ என்ற பெயரும் இந்நூலுக்கு உண்டு. இந்நூல் 12 அடிக்கு மேற்பட்ட ஐந்திணை தழுவிய பாடல்கள் 400 கொண்டது. 145 புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். இந்நூலைத் தொகுத்தவர் மதுரை உப்புரிக்குடிக்கிழார் மகனார் உருத்திரசன்மனார். தொகுப்பித்தோன் பாண்டியன் உக்கிரப்பெருவமுதி.

இந்நூல் பாகுபாட்டால் சிறப்புடையது. முதல் 120 பாக்களை, ‘களிற்றியானை நிரை’ எனவும், 121 முதல் 300 வரையுள்ள பாக்களை ‘மணிமிடை பவளம்’ எனவும் 301 முதல் 400 முடிய உள்ள பாக்களை ‘நித்திலக்கோவை’ எனவும் பாகுபாடு செய்துள்ளனர். மேலும் திணைகளைப் பாடல்களின் எண்ணினைக் கொண்டே அறியலாம். ஒற்றைப்படை எண்ணால் முடியும் பாக்களைப் பாலைத் திணையாகவும், ‘இரண்டு, எட்டு’ என முடிபவை குறிஞ்சித்திணையாகவும் ‘நான்கு’ என்னும் எண்ணால் முடிபவை முல்லைத் திணையாகவும், ‘ஆறு’ என்ற எண்ணால் முடிபவை மருதத் திணையாகவும் ‘பத்து’ என முடிபவை நெய்தல் திணையாகவும் அமைந்துள்ளன.

1.பாலை – மாமூலனார்

துறை : பிரிவிடை ஆற்றாளாய தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

‘வண்டுபடத் ததைந்த கண்ணி ஒண் கழல்
உருவக் குதிரை மழவர் ஓட்டிய
முருகன் நற்போர் நெடுவேள் ஆவி
அறுகோட்டு யானைப் பொதினி ஆங்கண்
சிறு காரோடன் பயினொடு சேர்த்திய

கல் போல் பிரியலம்’ என்ற சொல்தாம்
மறந்தனர் கொல்லோ – தோழி ! – சிறந்த
வேய் மருள் பணைத் தோள் நெகிழ, சேய் நாட்டுப்
பொலங்கல வெறுக்கை தருமார் – நிலம் பக
அழல் போல் வெங்கதிர் பைது அறத் தெறுதலின்

நிழல் தேய்ந்து உலறிய மரத்த அறை காய்பு
அறுநீர்ப் பைஞ் சனை ஆம் அறப் புலர்தலின்

உகு நெல் பொரியும் வெம்மைய; யாவரும்
வழங்குநர் இன்மையின், வெளவுநர் மடிய
சுரம் புல்லென்ற ஆற்ற: அலங்கு சினை

நார் இல் முருங்கை நவிரல் வான் பூச்
சூரல்அம் கடு வளி எடுப்ப, ஆருற்று
உடை திரைப் பிதிர்வின் பொங்கி, முன்
கடல் போல் தோன்றல – காடு இறந்தோரே?

பொருள் :

தோழி! சேய்மைக் கண்ணுள்ள நாட்டினின்று பொன்னணி முதலாய செல்வங்களை ஈட்டி வர வேண்டி சிறந்த மூங்கிலை ஒத்த பருத்த தோள் மெலியுமாறு விட்டுப்பிரிந்து நிலம் பிளக்குமாறு தீயைப் போன்று வெப்பமிக்க ஞாயிற்றின் கதிர் பசுமையறக் காய்தலின் நிழல் சுருங்க வற்றிய மரங்களையுடைய பாறைகள் கொதித்து நீர் அற்ற பசிய சுனைகளிலும் ஈரம் இல்லையாம்படி காய்தலின் ஆங்குச் சொரியும் நெல்லும் பொரியும் வெம்மையை உடைய வழிச் செல்வார் யாவரும் இன்மையின் ஆறலைப்போரும் வறுமையால் மெலிய சுரம் பொலிவற்ற நெறியினை உடைய அசையுங் கிளையினை உடைய நார் இல்லாத முருங்கையின் குலைந்த வெள்ளியபூக்கள் கடிய சூறாவளியாகிய காற்று வாரிவீச ஆர்த்தலுற்று உடைந்த அலையின் துளிகளைப் போலப் பரந்து கிடத்தலின் கடலின் கரையகம் போலத் தோன்றுதலை உடைய காட்டினைக் கடந்து சென்ற நம் தலைவர்.

வண்டுகள் மொய்த்திட மலர்ந்த பூக்களாலாய கண்ணியினையும் ஒள்ளிய கழலினையும் உடைய அஞ்சத்தக்க குதிரைகளை உடைய மழவரை வென்றோட்டிய முருகனைப் போன்ற நல்ல போர் வெற்றியினை உடைய பெருமையுடைய வேளாகிய ஆவி என்பானது அறுத்துத் திருத்திய கோட்டினை உடைய யானைகளை உடைய பொதினி மலையாகிய அவ்விடத்திருந்து சிறியனாகிய சாணைக்கல் செய்வோன் அரக்கொடு சேர்த்து இயற்றிய கல்லைப் போலப் பிரியேம் என்று கூறிய சொல்லை, மறந்தனர் கொல்.

பாடல் - 2 குறிஞ்சி

துறை : பகற்குறிக்கட் செறிப்பறிவுநீஇத் தோழி வரைவு கடாயது

பாடிய புலவர் : கபிலர்

“கோழிலை வாழைக் கோள் முதிர் பெருங் குலை

ஊழுறு தீம் கனி, உண்ணுநர்த் தடுத்த

சாரற் பலவின் சுளையொடு, ஊழ் படு
பாறை நெடுஞ் சுனை, விளைந்த தேறல்
அறியாது உண்ட கடுவன் அயலது

கறி வளர் சாந்தம் ஏறல்செல்லாது
நறு வீ அடுக்கத்து மகிழ்ந்து கண்படுக்கும்
குறியா இன்பம், எளிதின் நின் மலைப்
பல் வேறு விலங்கும், எய்தும் நாட!
குறித்த இன்பம் நினக்கு எவன் அரிய?

வெறுத்த ஏள், வேய்புரை பணைத் தோள்
நிறுப்ப நில்லா நெஞ்சமொடு நின்மாட்டு
இவளும், இனையள்ஆயின், தந்தை
அருங் கடிக்க காவலர் சோர் பதன் ஒற்றி
கங்குல் வருதலும் உரியை; பைம் புதல்
வேங்கையும் ஒள் இணர் விரிந்தன
நெடு வெண் திங்களும் ஊர் கொண்டன்றே”

பொருள் :

வளமான இலைகளை உடைய வாழையின் காய்த்தல் மிக்க பெரிய குலையிலுள்ள முதிர்ச்சியுற்ற இனிய கனியாலும் தம்மை உண்போரைப் பிறவற்றை உண்ணாமல் தடுத்த பக்க மலையிலுள்ள பலாவின் முற்றிய சுளையாலும் பாறையிடத்து நெடிய சுனையில் உண்டாகிய தேனை, தேனென்றறியாதே உண்ட ஆண் குரங்கு அச்சுனையின் பக்கத்தில் உள்ள மிளகுக் கொடி படர்ந்த சந்தன மரத்தில் ஏறமாட்டாது வாசமிக்க பூக்களால் ஆகிய படுக்கையில் களிப்புற்று உறங்கும் எதிர்பாராத இன்பத்தை நினது மலையிலுள்ள பல்வகை விலங்குகளும் எளிதாக அடையும் நாடனே. நீ முயலும் இன்பங்கள் நினக்கு எங்ஙனம் அரியனவாகும்?

மிக்க அழகினை உடைய மூங்கிலை ஒத்த பருத்த தோளினை உடைய இவளும் நிறுத்தவும் நில்லாது ஓடும் நெஞ்சினளாய் நின்னிடத்தே இத்தகைய காதலுடையளாயின் இனிநீ இவள் தந்தையின் அரிய காத்தல் தொழிலை உடைய காவலாளர் சோர்வுற்று இருக்கும் செவ்வியை மறைய உணர்ந்து இரவில் வருவதற்கும் உரியை. அன்றியும் பசிய புதர் சூழ்ந்த வேங்கை மரங்களும் ஒள்ளிய பூங்கொத்துக்கள் விரியப் பெற்றன. மிக்க வெண்மையை உடைய திங்களும் நிரம்புதலுற்றது.

வேங்கை மலருங் காலம் தினைமுற்றி அறுங்குக் காலமாகலின் இதனாற் பகற்குறி மறுத்ததாம். 'காவலர் சோர்பத னொற்றி' என்பதனால் இரவுக்குறி அருமை கூறி அதுவும் மறுத்ததாம். இரண்டிற்கும் உடம்படுவாள் போன்று இரண்டினையும் மறுத்துத் தோழி வரைவுகடாயினவாறு.

மேலும், திங்கள் நிரம்புதலுற்றது என்றமையால் திருமணத்திற்குரிய நாளாதலும், நொதுமலர் வரைய முற்படுவர் என்பதும் புலப்படுத்தி, விரைவில் வரைந்து கொள்ளுமாறு தூண்டியவாறாயிற்று.

உள்ளுறை

கடுவனானது தேனை அறியாது நுகர்ந்து, பின்பு தன்தொழிலாகிய மரமேறலும் மாட்டாது, பிறிதோரிடத்திற்குச் செல்லவுமாட்டாது, அயலதாகிய சந்தன மரத்தின் நிழலில் பூமேலே உறங்குகின்றார் போல, நீயும் இக்களவொழுக்கமாகிய இன்பம் நுகர்ந்து நினது தொழில் ஆகிய அறநெறியையும் தப்பி, இக்களவினை நீக்கி வரையவுமாட்டாது, இக்களவு ஒழுக்கமாகிய இன்பத்திலே மயங்காநின்றாய் என்பதாம்.

3. பாலை

துறை : முன்னொரு காலத்து நெஞ்சினாற் பொருள் வலிக்கப்பட்டும் பிரிந்து இடைச் சுரத்தினின்று அவள் நலம் நயந்து மீளலுற்ற நெஞ்சினைக் கழறிப் போய்ப் பொருள் முடித்து வந்த தலைமகன், பின்னும் பொருள் வலிக்கப்பட்ட நெஞ்சிற்குச் சொல்லிச் செலவழுங்கியது.

பாடிய புலவர் : எயினந்தை மகனார் இளங்கீரனார்

“இருங் கழி முதலை மேளந்தோல் அன்ன
கருங் கால் ஓமைக் காண்பு இன் பெருஞ் சினைக்
கடியுடை நனந்தலை, ஈன்று இளைப்பட்ட
கொடு வாய்ப் பேடைக்கு அல்குஇரை தரீஇய
மான்று வேட்டு எழுந்த செஞ் செவி எருவை

வான் தோய் சிமைய விறல் வரைக் கவாஅன்
துளங்கு நடை மரையா வலம் படத் தொலைச்சி
ஒண் செங் குருதி உவற்றி உண்டு அருந்துபு
புலவுப் புலி துறந்த கலவுக் கழி கடு முடை
கொள்ளை மாந்தரின் - ஆனாது கவரும்

புல் இலை மராஅத்த அகன் சேண் அத்தம்
கலம் தரல் உள்ளமொடு கழியக் காட்டி,

பின் நின்று துரக்கும் நெஞ்சம்! நின்வாய்
வாய்போல் பொய்ம்மொழி எவ்வம் என் களைமா
கவிர் இதழ் அன்ன காண்பு இன் செவ் வாய்

அம் தீம் கிளவி, ஆய் இழை, மடந்தை
கொடுங் குழைக்கு அமர்ந்த நோக்கம்
நெடுஞ் சேண் ஆர் இடை விலங்கும் ஞான்றே?

பொருள் :

பெரிய உட்பங்கழியிலுள்ள முதலையிடத்துப் பொருந்திய தோலை ஒத்த கரிய அடியினை உடைய ஓமை மரத்தின் காண்டற்கு இனிய பெரிய கிளையின் காவலை உடைய அகன்ற இடத்தில் ஈன்று காவுறப்பட்ட வளைந்த வாயினை உடைய தன் பேடைக்கு மிக்க இரையைக் கொணர்ந்து தரும் பொருட்டு மயங்கி இரையை விரும்பி எழுந்த சிவந்த செவியினை உடைய எருவைச் சேவலானது வானளாவிய உச்சியினை உடைய சிறப்பு வாய்ந்த மலையின் சாரலில் அசைந்த நடையை உடைய ஒருவகைமானை வலப்பக்கத்தே வீழ்க்கொன்று வீழ்த்தி அதன் ஒள்ளிய சிவந்த குருதியை ஊற்றியுண்டு ஆர்ந்து புலால் நாரும் புலி கைவிட்டுப் போன மூட்டுவாய் கழிந்த மிக்க நாற்றம் வீசும் புலாலை கொள்ளை புரியும் மாந்தரைப் போலவிடாது கவர்ந்து செல்லும் இடமாகிய சிறிய இலைகளை உடைய மராமரங்களைக் கொண்ட அகன்ற நெடிய நெறியில் அணிகலன்களை ஈட்டிவரும் எண்ணத்தாலே கடந்து செல்வதாகக் காட்டி எம்மைப் பின்னின்று தூண்டும் நெஞ்சமே!

முருக்கம்பூவினை ஒத்த காண்பதற்கு இனிய சிவந்தவாயினையும் அழகிய இனிய மொழியினையும் ஆய்ந்த அணியினையுமுடைய நம் தலைவியது வளைந்த குழையொடு மாறுபட்ட நோக்கமானது மிக நீண்ட அரிய சுரத்திடத்தே தோன்றித் தடுக்கும் அன்று.

நின்வாயினது மெய்போலும் பொய்ம்மொழி எமது துன்பத்தை எங்ஙனம் போக்குவதாகும்.

பாடல் 4 முல்லை

துறை : தோழி தலைமகளைப் பருவங்காட்டி வற்புறுத்தியது.

பாடியப் புலவர் : குறுங்குடி மருதனார்

“முல்லை வைந்நுனை தோன்ற, இல்லமொடு
பைங் காற் கொன்றை மென் பிணி அவிழ
இரும்பு திரித்தன்ன மா இரு மருப்பின்

பரல் அவல் அடைய, இரலை, தெறிப்ப
மலர்ந்த ஞாலம் புலம்பு புறக்கொடுப்ப

கருவி வானம், கதழ் உறை சிதறி
கார் செய்தன்றே, கவின் பெறு கானம்
குரங்கு உளைப் பொலிந்த கொய்சுவற் புரவி
நரம்பு ஆர்த்தன்ன, வாங்கு வள்பு அரிய
பூத்த பொங்கர்த் துணையொடு வதிந்த

தாதுண் பறவை பேதுறல் அஞ்சி
மணி நா ஆர்த்த மாண் வினைத் தேரன்
உவக்காண் தோன்றும் - குறும் பொறை நாடன்
கறங்கு இசை விழுவின் உறந்தைக் குணாது
நெடும் பெருங் குன்றத்து அமன்ற காந்தள்

போது அவிழ் அலரின் நாரும்
ஆய் தொடி அரிவை ! – நின் மாண் நலம் படர்ந்தே”

பொருள் :

ஆராய்ந்த வளையலினை உடைய அரிவையே!

முல்லையினது கூரிய நுனியை உடைய அரும்புகள் தோன்றவும் தேற்றா
மரத்தின் மொட்டொடு பசிய அடியினை உடைய கொன்றை மரத்தின் முகைகள்
மெல்லிய கட்டுநெகிழ்ந்து விரியவும், இரும்பை முறுக்கி விட்டாற் போலும் கரிய பெரிய
கொம்பினை உடைய ஆண்மான்கள் பரல்களை உடைய பள்ளங்களிலெல்லாம்
துள்ளிக் குதிக்கவும் அகன்ற காடுறை உலகில் நீரில்லாத வருத்தம் விட்டொழியவும்
மின்னல் முதலியவற்றின் தொகுதியை உடைய மேகம் விரைந்து வீழும் துளிகளைச்
சிதறி அழகிய அக்காட்டினைக் கார்ப்பருவம் செய்தது.

குறிய மலைகளை உடைய நாட்டினை உடைய தலைவன் ஆரவாரிக்கும் ஒலி
பொருந்திய விழவினை உடைய உறையூர்க்கு கிழக்குப் பக்கத்திலுள்ள நீண்ட பெரிய
மலையின் கண்ணே நெருங்கிய காந்தளின்மலர் விரிந்த மலரென நாரும் நினது சிறந்த
அழகினை நினைந்து வளைந்த தலையாட்டத்தால் பொலிந்த கொய்த பிடரி மயிரினை
உடைய குதிரைகள் இழுக்கும் கடிவாளம் நெகிழ் பூத்த சோலையில் பெடையொடு
தங்கும் யாழின் நரம்பு ஒலித்தாற் போன்ற ஒலியினையுடைய தேனை உண்ணும்

வண்டுகள் மயங்குமென அஞ்சி மணிகளின் நாவை ஒலியாமற் கட்டிய மாண்புற்ற தொழிலமைந்த தேரினை உடையனாய் உவ்விடத்தே தோன்றும்.

இங்கு துணையொடு வதியும் வண்டு பிரிந்து வருந்துதற்கும் அஞ்சுவான் தலைவன் ஆகலின் அவன் நினைப்பினைப் பிரிந்திருக்க ஒருப்படான் என்பது குறிப்பு.

பாடல் 5 பாலை

துறை : பொருள்வயிற் பிரியக் கருதிய தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லிச் செலவழங்கியது.

பாடியப் புலவர் : பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ

“அளி நிலை பொறாஅது அமரிய முகத்தள்
விளி நிலை கொள்ளாள், தமிழள், மென்மெல
நலம் மிகு சேவடி நிலம் வடுக் கொளாஅ
குறுக வந்து, தன் கூர் எயிறு தோன்ற
வறிது அகத்து எழுந்த வாய் அல் முறுவலள்

கண்ணியது உணரா அளவை, ஒண்ணுதல்
வினை தலைப்படுதல் செல்லா நினைவுடன்
முளிந்த ஓமை முதையல் அம் காட்டு
பளிங்கத்து அன்ன பல் காய் நெல்லி
மோட்டு இரும் பாறை, ஈட்டு வட்டு ஏய்ப்ப

உதிர்வன படுஉம் கதிர் தெறு கவாஅன்
மாய்த்த போல மமுக நுனை தோற்றி
பாத்தியன்ன குடுமிக் கூர்ங் கல்
விரல் நுதி சிதைக்கும் நிரை நிலை அதர
பரல் முரம்பு ஆகிய பயம் இல், கானம்

இறப்ப எண்ணுதிர் ஆயின் - அறத்தாறு
அன்று” என மொழிந்த தொன்றுபடு கிளவி
அன்ன ஆக என்னுநள் போல
முன்னம் காட்டி, முகத்தின் உரையா
ஓவச் செய்தியின் ஒன்று நினைந்து ஒற்றி

பாலை மாய்த்த பனிநீர் நோக்கமொடு

ஆகத்து ஒடுக்கிய புதல்வன் புன் தலைத்
தூஉ நீர்ப் பயந்த துணை அமை பிணையல்
மோயினள் உயிர்த்த காலை மா மலர்
மணி உரு இழந்த அணி அழி தோற்றம்

கண்டே கடிந்தனம், செலவே – ஒண்டொடி
உழையம் ஆகவும் இனைவோள்
பிழையலள்மாதோ, பிரிதும் நாம் எனினே!

பொருள் :

ஒளி பொருந்திய நெற்றியினளாகிய நம் தலைவி, நாம் அளி செய்யும் நிலையினைப் பொறுக்கமாட்டாமல் மாறுபட்ட முகத்தினளாய், நாம் அழைத்தலைக் கேளாமலே நாண் முதலியனவற்றைத் துறந்தனளாய் மென்மெலச் செல்லும் இயல்பினவாய் நன்மைமிக்க சிவந்த அடியால் நிலத்தில் சுவடு தோன்ற அண்மையில் வந்து தனது கூரிய பற்கள் தோன்றச் சிறிதே தன்னிடத்து எழுந்த உண்மையல்லாத முறுவல் உடையளாகி யாம் எண்ணியதை உணரும் முன்பே நாம் பொருள்வயிற் பிரிதலை உடன்படாத எண்ணத்துடன்

காய்ந்த ஓமை மரங்களை உடைய முதிய காட்டில் நெல்லியினது பளிங்கு போன்ற பல காய்கள் உயர்ந்த பெரிய பாறைகளில் சிறுவர் விளையாடற்குச் சேர்த்து வைத்திருக்கும் வட்டுக்களைப் போல உதிர்ந்து கிடக்கும். ஞாயிற்றின் கதிர்கள் காயும் பக்கமலைகளில் பிளந்து வைத்தாற் போன்ற தலையினை உடைய கூரிய கற்கள் தீட்டப்பட்டன போலத் தேய்ந்த கூர் முனையைத் தோற்றுவித்து வழிச் செல்வார் விரலின் நுனியைச் சிதைக்கும் கல்ஒழுங்குபட்ட நிலைமையை உடைய வழிகளைக் கொண்ட பரல் கற்களை உடைய மேட்டுநிலமாகிய வளனற்ற காட்டினைக் கடந்துசெல்ல எண்ணுதிராயின்

காதலுடையாரை விட்டுப்பிரிதல் அறநெறி அன்றெனக் கூறிய பழைமை பொருந்திய சொல் அங்ஙனம் சொல்லிய அளவில் கழிக என்று கூறுவாள் போல அக்குறிப்பினை முகக்குறிப்பான் உரைத்துக் காட்டி ஓவியம் பேசாது நிற்பது போல் நின்று நமக்கு உடன்படாமையை நினைந்து துணிந்து தனது கண்ணின் பாவையை மறைத்து நிற்கும் நடுக்கத்தைச் செய்யும் நீரையுடைய பார்வையுடன் தனது மார்பில் அடக்கிய புதல்வனது புல்லிய தலையிலுள்ள தூயநீர் தந்த இணைப்பூக்களால் தொடுத்த செங்கழுநீர் மாலையை மோந்து பெருமூச்சு எய்திய காலத்தே அச்சிறந்த மலர் பவளம் போலும் உருவினை இழந்த பொலிவற்ற காட்சியைக் கண்டு போதலைத் தவிர்ந்தோமன்றோ.

ஒள்ளிய தொடியினளான இவள்நாம் அண்மையில் இருக்கவும் அவ்வாறு வருந்தும் இயல்பினள். பிரிவோமாயின் உயிர் உய்ந்திராள். இது வன்புறைக் குறித்துச் செல்வமுங்குதலிற் யாலையாயிற்று என்றார்.

பாடல் - 6 மருதம்

துறை : பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைமகற்குக் கிழத்தி கூறியது

பாடிய புலவர் : பரணர்

அரி பெய் சிலம்பின் ஆம்பல் அம் தொடலை
அரம் போழ் அவ் வளைப் பொலிந்த முன்கை
இழை அணி பணைத் தோள், ஐயை தந்தை
மழை வளம் தருஉம் மா வண் தித்தன்
பிண்ட நெல்லின் உறந்தை ஆங்கண்

கழை நிலை பெறாஅக் காவிரி நீத்தம்
குழை மாண் ஒள் இழை நீ வெய்யாளொடு
வேழ வெண் புணை தழீஇ, பூழியர்
கயம் நாடு யானையின் முகன் அமர்ந்தா அங்கு
ஏந்து எழில் ஆகத்துப் பூந் தார் குழைய

நெருநல் ஆடினை, புனலே இன்று வந்து
‘ஆக வன முலை அரும்பிய சுணங்கின்
மாசு இல் கற்பின், புதல்வன் தாய்!’ என
மாயப் பொய்ம் மொழி சாயினை பயிற்றி, எம்
முதுமை எள்ளல் அ.து அமைகும்தில்ல!

சுடர்ப்பூந் தாமரை நீர் முதிர் பழனத்து
அம் தூம்பு வள்ளை ஆய் கொடி மயக்கி
வாளை மேய்ந்த வள் எயிற்று நீர்நாய்
முள் அரைப் பிரம்பின் மூதரில் செறியும்
பல் வேல் மத்தி, கழா அர் அன்ன எம்

இளமை சென்று தவத் தொல்ல.தே
இனிமை எவன் செய்வது, பொய்ம்மொழி, எமக்கே?’

பொருள்:

பரல்கள் இடப்பெற்ற சிலம்பினையும், ஆம்பல் மலராலாகிய அழகிய மாலையினையும் அரத்தாற் பிளக்கப் பெற்ற அழகிய வளைகளாற் பொலிந்த முன்கையினையும் அணிகலன் அணிந்த மூங்கிலை ஒத்த தோளினையும் உடைய ஐயை என்பாளுக்குத் தந்தையாகிய மழைவளம் போல தரும்பெரிய வள்ளன்மையுடைய தித்தனது நெற்குவியல்களை உடைய உறையூராய அவ்விடத்தே ஓடக்கோலும் நிலைத்தலில்லாத காவிரியின் நீர்ப் பெருக்கில்

குழை முதலாகிய மாண்புறும் ஒளி பொருந்திய அணிகளை உடைய நின்னால் விரும்பப்பட்ட பரத்தையொடு வேழக் கரும்பாலாகிய வெள்ளிய தெப்பத்தினைக் கொண்டு அவ்விடத்துப் பூழி நாட்டாரது குளத்தினை நாடிச் சென்று விளையாடும் களிறும் பிடியும் போல முகமலர்ச்சியுற்று உயர்ந்த அழகிய மார்பிலுள்ள மலர்மாலை அழகு கெட நேற்றுப் புனலாடினை. இன்று இங்கு வந்து மார்பிலுள்ள அழகிய முலையில் தோன்றிய தேமலையும் குற்றமற்ற கற்பினையுமுடைய என் புதல்வன் தாயே என்று வஞ்சனை பொருந்திய பொய்ம்மொழியினை வணங்கிப் பலகாரும் கூறி, எம் முதுமை நிலையினை இகழாதேகொள். அம்முதுமைக்கு நாங்கள் அமைவோம்.

தீப்போலும் தாமரைப் பூக்களை உடைய நீர்மிக்க வயலில் அழகிய உள் துளையுடைய வள்ளையினது மெல்லிய கொடிகளை உழக்கி வாளை மீன்களைத் தின்ற கூரிய பற்களை உடைய நீர்நாய், முட்கள் பொருந்திய தண்டினை உடைய பிரம்பினது பழைய தூறுகளில் தங்கி இருக்கும். பலவேற் படையினை உடைய மத்தி என்பானது கழாஅர் என்னும் ஊரினை ஒத்த எமது இளமை கழிந்து மிகப் பழையதாயிற்று. இனி நின் பொய்ம்மொழி எங்கட்கு இனிமை செய்வது என்பது எங்ஙனம் ஆகும்.

மழைவளந்தருஉம் என்பதற்கு மழையாகிய வளத்தினைத் தரும் எனக் கொண்டு தித்தனது செங்கோன்மை கூறிற்று எனலுமாம்.

நீர்நாய் வாளைக்குக் காவலாகிய வள்ளையினது நிலையை நெகிழ்த்து இழிந்ததாகிய வாளையை நுகர்ந்து பிரம்பாகிய முதிய தூற்றிலே தங்கினாற் போல, நீயும் பரத்தையர்க்குக் காவலாகிய தாய் முதலாயினாரது நிலைமையை நெகிழ்த்துக் குலமகளிரல்லாத விலைமகளிரை நுகர்ந்து முன்பு நுமக்குண்டாகிய எங்கள் பழைமையை பற்ற ஒருபயன் கருதாது தங்குதல் மாத்திரத்திற்கு எம்மில்லில் வந்தீர் என்றாளாம் என்பது உள்ளூறை.

துறை : மகள் போக்கிய செவிலித்தாய் சுரத்திடைப் பின் சென்று நவ்விப் பினாக் கண்டு சொல்லியது.

பாடியப் புலவர் : கயமனார்

முலை முகம்செய்தன முள் எயிறு இலங்கின
தலை முடிசான்ற தண் தழை உடையை
அலமரல் ஆயமொடு யாங்கணும் படாஅல்
மூப்புடை முது பதி தாக்கு அணங்கு உடைய
காப்பும் பூண்டிசின் கடையும் போகலை

பேதை அல்லை - மேதை அம் குறுமகள்
பெதும்பைப் பருவத்து ஒதுங்கினை, புறத்து என
ஒண் சுடர் நல் இல் அருங் கடி நீவி
தன் சிதைவு அறிதல் அஞ்சி - இன் சிலை
ஏறுடை இனத்த, நாறு உயிர் நவ்வி!

வலை காண் பிணையின் போகி, ஈங்கு ஓர்
தொலைவு இல் வெள் வேல் விடலையொடு, என் மகள்
இச்சுரம் படர் தந்தோளே, ஆயிடை
அத்தக் கள்வர் ஆ தொழு அறுத்தென
பிற்படு பூசலின் வழி வழி ஓடி
மெய்த் தலைப்படுதல் செல்லேன் இத் தலை
நின்னொடு வினவல் கேளாய் ! - பொன்னொடு
புலிப் பல் கோத்த புலம்பு மணித் தாலி
ஒலிக்குழைச் செயலை உடை மாண் அல்குல்
ஆய் சுளைப் பலவின் மேய் கலை உதிர்த்த

துய்த் தலை வெண் காழ் பெறாஉம்
கல் கெழு சிறுகுடிக் கானவன் மகளே”

பொருள் :

இனிய முழக்கங் கொண்ட ஆண்மானாகிய இனத்தினை உடைய உயிர்ப்புத் தோன்றும் இளைய மானே!

அறிவினை உடைய இளைய மகளே! நினக்கு முலைகள் அரும்பின; கூரிய பற்கள் ஒளி கொண்டன; கூந்தல் முடித்தல் அமைந்தன; தண்ணிய தழையுடை

கொண்டனை! ஆதலின் சுழன்று திரியும் நின் ஆயத்தாருடன் எங்கணும் போகற்க. தொன்மை வாய்ந்த இந்தப் பதியின் இடங்கள் தாக்கி வருத்தும் தெய்வங்களை உடையன; இவற்றால் நீ காவலும் எய்தினை. இனி நீ நம் வாயிலகத்தும் போகற்பாலையல்லை. நீ பேதைப் பருவத்தினை அல்லை. இப்பெதும்பைப் பருவத்து நீபுறத்துப் போனாய் என்னை என்று நான் கூற

பொன்னாலியன்ற புலிப்பல்லொடு கோக்கப் பெற்ற தனி மணித்தாலியினையும், தழைத்த அசோகந் தளிராலாய தழையுடையால் மாண்புறும் அல்குலினையும் உடைய பலாவினது சிறந்த சுளைகளை உண்ணும் முசுக்கலைகளால் உதிர்க்கப் பெற்ற தலையில் ஆர்க்கினை உடைய வெள்ளிய பலாவிதைகள் எங்கணும் மிகுதியாகக் கிடக்கும் மலையிடத்தே பொருந்திய சிறுகுடியை உடைய கானவன் மகளாகிய என் மகள்.

தனது குற்றத்தினை நான் அறிந்தமைக்கு அஞ்சி மிக்க ஒளி பொருந்திய எங்கள் நல்ல இல்லின் அரிய காவலைக் கடந்து

வலையினை முன்னர்க்காணும் பெண் மான் அதனைத் தப்பி ஒருமாறு விரைந்து சென்று தோற்றல் இல்லாத வெள்ளிய வேலினை உடைய ஒரு தலைவனோடு இச்சுரத்தே இந்நெறியில் சென்றனர்.

அப்பொழுதே அருஞ்சுரத்துக் கள்வர் ஆக்களைத் தொழுவின்னுங் கொண்டு அகன்றனராக. அவர்கள் பின் சென்று செய்யும் போரினைப் போலத் தொடர்ந்து செல்லுமிடங்களிலெல்லாம் ஓடி அவள் மேனியை அணுகப் பெற்றிலேன்.

இவ்விடத்து நின்னொடு வினவுகின்றதை விரும்பிக் கேட்டு அவர்கள் செல்லும் நெறியினைக் கூறுவாயாக.

பாடல் - 8 குறிஞ்சி

துறை : தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லுவாளாய்த் தலைமகள் சொல்லியது.

பாடிய புலவர் : பெருங்குன்றூர் கிழார்.

“ஈயற் புறத்து ஈர்ம் புறத்து இறுத்த
குரும்பி வல்சிப் பெருங் கை ஏற்றை
தூங்கு தோல் துதிய வள் உகிர் கதுவலின்
பாம்பு மதன் அழியும் பாணாட் கங்குலும்
அரிய அல்ல -மன் - இகுளை ! ‘பெரிய

கேழல் அட்ட பேழ்வாய் ஏற்றை
பலா அமல் அடுக்கம் புலாவ ஈர்க்கும்

கழை நரல் சிலம்பின் ஆங்கண், வழையொடு
வாழை ஓங்கிய தாழ் கண் அசும்பில்
படு கடுங் களிற்றின் வருத்தம் சொலிய
பிடி பிடி முறுக்கிய பெரு மரப் பூசல்
விண் தோய் விடரகத்து இயம்பும் அவர் நாட்டு
எண் அரும் பிறங்கல் மான் அதர் மயங்காது
மின்னு விடச் சிறிய ஒதுங்கி, மென்மெல
துளி தலைத் தலைஇய மணி ஏர் ஐம்பால்

சிறுபுறம் புதைய வாரி, குரல் பிழியூஉ
நெறி கெட விலங்கிய, நீயிர், இச் சுரம்
அறிதலும் அறிதிரோ? என்னுநர்ப் பெறினே

பொருள் :

தோழியே! பெரிய ஆண் பன்றியினைக் கொன்ற பிளந்த வாயினை உடைய புலியேறு பலாமரங்கள் செறிந்த பக்க மலைகளில் புலால் நாற அதனை இழுத்துச் செல்லும் இடமாகிய மூங்கில்கள் ஒலிக்கும் மலையாய அவ்விடத்து சுரபுண்ணையொடு வாழை ஓங்கி வளர்ந்த தாழ்ந்த இடத்தையுடைய நீர் அறாக்குழியில் அகப்பட்ட கடிய களிற்றின் வருத்தத்தினை நீக்கற்கு அதன் பெண்யானை அக்களிறு ஏறுதற்குப் படியாகப் பெரிய மரத்தினை முறித்திட்ட ஓசை வானளாவிய மலைமுழையின் கண் சென்று ஒலிக்கும் நம் தலைவர் நாட்டில்

எண்ணற்கரிய குன்றுகளின் பக்கமாகச் செல்லும் மான்களின் நெறிகளில் மயங்கித்திரியாது மின்னல் வழிகாட்டச் சிறுகச் சிறுக மெத்தென நடந்து

ஈயல்களை உடைய புற்றின் குளிர்ந்த மேற்புறத்தே தங்கிய புற்றாஞ் சோறாகிய இரையினை உடைய பெரிய கையினை உடைய ஆண்கரடியின் தொங்கும் தோல் உறைக்குள் பொருந்தி இருக்கும் கூரிய நகம் பற்றிக் கொள்வதால் பாம்பு தனது வலிமையற்று ஒழியும் பாதிநாளிரவும் செல்லுதல்.

மழைத்துளியைத் தன்னிடத்தே கொண்ட நீலமணி போன்ற அழகிய கூந்தலை, பிடரி மறையப் பின்னே கோதி அம்மயிர்த் தொகுதியைப் பிழிந்து விட்டு வழிகள் செல்லமுடியாதபடி பின்னிக் கிடக்கும் இச்சுரத்தின் நெறியினை நீவிர் முன்பு அறிதலும் செய்வீரோ என்று பரிவுற்று வினவுவாரைப் பெறின் நமக்கு அரியன அல்லவாம். அந்தோ அது பெற்றிலமே.

துறை : வினைமுற்றி மீண்ட தலைமகன் தேர்ப்பாகன் கேட்பச் சொல்லியது

பாடிய புலவர் : கல்லாடனார்

“கொல்வினைப் பொலிந்த, கூர்ங் குறும் புழுகின்
வில்லோர் தூணி வீங்கப் பெய்த
அப்பு நுனை ஏய்ப்ப அரும்பிய இருப்பை
செப்பு அடர் அன்ன செங் குழை அகம்தோறு
இழுதின் அன்ன தீம் புழல் துய்வாய்

உழுது காண் துளைய ஆகி, ஆர் கழல்பு
ஆலி வானின் காலொடு பாறி
துப்பின் அன்ன செங் கோட்டு இயவின்
நெய்த்தோர் மீமிசை நிணத்தின் பரிக்கும்
அத்தம் நண்ணிய அம் குடிச் சீறார்

கொடு நுண் ஒதி மகளிர் ஓக்கிய
தொடி மாண் உலக்கைத் தூண்டு உரல் பாணி
நெடு மால் வரைய குடிஞையொடு இரட்டும்
குன்று பின் ஒழியப் போகி, உரம் துரந்து
ஞாயிறு படினும், ‘ஊர் சேய்த்து’ எனாது

துனை பரி துரக்கும் துஞ்சாச்செலவின்
எம்மினும், விரைந்து வல் எய்தி, பல் மாண்
ஓங்கிய நல் இல் ஒரு சிறை நிலைஇ
பாங்கர்ப் பல்லி படுதொறும் பரவி
கன்று புகு மாலை நின்றோள் எய்தி

கை கவியாச் சென்று, கண் புதையாக் குறுகி
பிடிக் கை அன்ன பின்னகம் தீண்டி,
தொடிக் கை தைவரத் தோய்ந்தன்று கொல்லோ –
நாணொடு மிடைந்த கற்பின், வாள் நுதல்
அம் தீம் கிளவிக் குறுமகள்

மென் தோள் பெற நசைஇச் சென்ற என் நெஞ்சே?

பொருள்:

கொல்லர்தொழிலால் சிறந்த கூரிய குறுகிய புழுகெனப்பெயருடைய வில் வீரர் அம்புக்கூட்டில் மிகவைத்திருக்கும் குப்பி நுனியை ஒப்ப அரும்பிய இருப்பையது செப்புத் தகட்டை ஒத்த சிவந்த தளிர்களினிடந்தொறும் நெய்யை ஒத்த இனிய துளை உள்ள பூக்கள் ஆர்க்குக் கழன்று காம்பினை நீக்கிக் காணத் தக்க துளையினை உடையவாய் வானின்று விழும் பனிக்கட்டி போலக் காற்றால் சிதறுண்டு பவளம் போன்ற சிவந்த மேடாகிய வழிகளில் குருதி மீதுள்ள கொழுப்பெனப் பரக்கும் சுரத்திலே பொருந்திய அழகிய குடிகளை உடைய சிற்றூர்க் கண்ணே,

வளைந்த நுண்ணிய கூந்தலினை உடைய பெண்டிர்கள் உயர்ந்த பூண் பொருந்திய உலக்கையாற் குற்றும் உரலினின்று எழும் ஒலி நெடிய பெரிய பக்கமலையிலுள்ள ஆந்தை ஒலியொடு மாறி மாறி ஒலிக்கும் குன்றுகள் பின்னே ஒழிய முன்னே போய் ஞாயிறு மறைந்திடினும் ஊர் சேய்மையிடத்தது என்று கூறி ஒழியாது விரைந்து செல்லும் குதிரைகளை வலியாற் செலுத்தி மேலும் மேலும் முடுக்குகின்ற மடிதல் இல்லாத போக்கினை உடைய எம்மைக் காட்டினும்

நானொடு செறிந்த கற்பினையும் ஒள்ளிய நெற்றியினையும் அழகிய இனிய சொல்லினையுமுடைய இளையோளது மெல்லிய தோளை அடைதற்கு விரும்பிச் சென்ற என் நெஞ்சம் மிக விரைந்து சென்று

பலகட்டுக்களால் மாண்புற உயர்ந்த நல்ல இல்லில் ஓரிடத்தே நின்று நற்பக்கத்தே பல்லி ஒலிக்குந் தோறும் அதனைப் போற்றி ஆண்கன்றுகள் இல்லிற்கு வந்துறும் மாலைக் காலத்தே நின்றவளை அடைந்து கையைக் கவித்துச் சென்று குறுகிக் கண்ணைப் புதைத்து பெண் யானையின் கையை ஒத்த பின்னின கூந்தலைத் தீண்டி அவளது தொடியணிந்த கை பொருந்தத் தழுவியது கொல்லே?

பாடல் எண் 10 நெய்தல்

துறை : இரவுக்குறி வந்து தலைவியைக் கண்ணுற்று நீங்கும் தலைமகனை எதிர்ப்பட்டு நின்ற தோழி சொல்லியது.

பாடிய புலவர் : அம்மூவனார்

“வான் கடற் பரப்பில் தூவற்கு எதிரிய
மீன் கண்டன்ன மெல் அரும்பு ஊழ்த்த
முடவு முதிர் புன்னைத் தடவு நிலை மாச் சினை,
புள் இறைகூரும் மெல்லம் புலம்பு ! –
நெய்தல் உண்கண் பைதல கலுழ

பிரிதல் எண்ணினைஆயின், நன்றும்
அரிது உற்றனையால் - பெரும ! உரிதினின்
கொண்டு ஆங்குப் பெயர்தல் வேண்டும் - கொண்டலொடு
குருஉத் திரைப் புணரி உடைதரும் எக்கர்ப்
பழந் திமில் கொன்ற புது வலைப் பரதவர்

மோட்டு மணல் அடைகரைக் கோட்டுமீன் கெண்டி
மணம் கமழ் பாக்கத்துப் பகுக்கும்
வளம் கெழு தொண்டி அன்ன இவள் நலனே”

பொருள்:

பெரிய கடற்பரப்பில் எழும் திரைத் திவலைகளை ஏற்றுக் கொண்ட விண்மீனைக் கண்டாலொத்த மெல்லிய அரும்புகள் மலர்ந்த முடம்பட்ட முதிர்ந்த புன்னை மரத்தின் பெரிய நிலையை உடைய பருத்தகரிய சினையில் புட்கள் மிகத் தங்கியிருக்கும் மென்னிலமாகிய கடற்கரைக்குத் தலைவனே!

பெருமானே! நெய்தல் பூவை ஒத்த மையுண்ட இவள் கண்கள் வருந்தினவாய் அழ இவளைப் பிரிந்து செல்லுதலை நினைத்தாயாயின் பெரிதும் அரியதனை மேற்கொள்வாய் ஆயினை

கீழ்காற்றால் விளக்கம் பொருந்திய கடல் அலைகள் உடைக்கும் மணல் மேட்டில் கிடக்கும் பழைய படகின் சிதைவு போக்கிப் புதுக்கிய புதிய வலையினை உடைய பரதவர்கள் உயர்ந்த மணலை உடைய அடைகரையில் வந்து கிடக்கும் சுறாமீனின் கொள்ளையினை மணம் நாறுகின்ற பாக்கத்தின் கண் பலர்க்கும் பகுத்துக் கொடுக்கும் வளம் மிக்க தொண்டி என்னும் பட்டினத்தை ஒத்த இவளது அழகு இவட்கே உரித்தாக நின்னுர்க்கு வரைந்து கொண்டு போதல் வேண்டும்.

கலித்தொகை

பாலைக்கலி பாடல்கள் - 5

பாவகையால் வேறுபட்ட கலிப்பாக்களால் ஆகிய தொகை நூல் இது. பாலைக்கலியைப் பெருங்கடுங்கோவும், குறிஞ்சிக்கலியைக் கபிலரும், மருதக்கலியை மருதனிளநாகனாரும், முல்லைக்கலியைச் சோழன் நல்லுருத்திரனும், நெய்தற்கலியை நல்லந்துவனாரும் பாடியுள்ளனர். கடவுள் வாழ்த்தினைச் சேர்த்து 150 பாடல்கள் உள்ளன. நாவே ஏராக உழும் சொல்லேர் உழவர் தம் பெருமையைப் பற்றிய செய்தியையும், ஏறுதழுவுதலாம் பண்டைத் தமிழக வீர விளையாட்டுப் பற்றிய

செய்தியையும், அன்பு, பண்பு, அறிவு, செறிவு பற்றி செய்தியையும் கூறும் பாடல்களை உடையது இந்நூல்.

பாடல் எண் 2

தொடங்கற்கண் தோன்றிய முதியவன் முதலாக
அடங்காதார் மிடல்சாய அமரர்வந் திரத்தலின்
மடங்கல்போற் சினைஇ மாயஞ்செ யவுணரைக்
கடந்தடு முன்பொடு முக்கண்ணான் மூவெயிலும்
உடன்றக்கால் முகம்போல ஒண்கதிர் தெறுதலிற்
சீறருங் கணிச்சியோன் சினவலின் அவ்வெயில்
ஏறுபெற் றுதிர்வனபோல் வரைபிளந் தியங்குநர்
ஆறுகெட விலங்கிய அழலவி ராரிடை
மறப்பருங் காத லிவளீண் டொழிய
இறப்பத் துணிந்தனிர் கேண்மின்மற் றைஇய

தொலைவாகி யிரந்தோர்க்கொன் றீயாமை யிழிவென
மலையிறந்து செயல்கூழ்ந்த பொருள்பொரு ளாகுமோ
நிலைஇய கற்பினாள் நீநீப்பின் வாழாதாள்
முலையாகம் பிரியாமை பொருளாயி னல்லதை

இல்லென இரந்தோர்க்கொன் றீயாமை யிழிவெனக்
கல்லிறந்து செயல்கூழ்ந்த பொருள்பொரு ளாகுமோ
தொல்லியல் வழாஅமைத் துணையெனப் புணர்ந்தவள்
புல்லாகம் பிரியாமை பொருளாயி னல்லதை

இடனின்றி யிரந்தோர்க்கொன் றீயாமை யிழிவெனக்
கடனிறந்து செயல்கூழ்ந்த பொருள்பொரு ளாகுமோ
வடமீன்போல் தொழுதேத்த வயங்கிய கற்பினாள்
தடமென்தோள் பிரியாமை பொருளாயி னல்லதை

எனவிவள்,

புன்கண்கொண் டினையவும் பொருள்வயின் அகறல்
அன்பன் றென்றியான் கூற அன்புற்றுக்
காழ்வரை நிலலாக் கடுங்களிற் றொருத்தல்
யாழ்வரைத் தங்கி யாங்குத் தாழ்புநின்
தொல்கவின் தொலைத லஞ்சியென்

சொல்வரைத் தங்கினர் காத லோரே

துறை:

இன்மையது இளிவு கூறி இல்வாழ்க்கை நெறி ஆற்றுதற்குப் பொருள்வயிற் பிரிவேனென்ற தலைமகற்குத், தலைமகளது இயல்பு கூற, இப்பெற்றியானைப் பிரியாமையே பொருளாவதெனச் சொல்லிச் செலவழுங்குவித்தமை தோழி தலை மகட்கு வந்து சொல்லியது.

பொருள்:

இறைவன் உலகுகளைப் படைக்கக் கருதிய இடத்தே, அப்படைத்தல் தொழிலைச் செய்தற்கு உரியனாய்த் தோன்றிய முதியவனாகிய அயன் முதலாகத் தேவர் வந்து இரக்கையினாலே, தம்மெல்லை கொள்ளாத அவுணருடைய வலிமையைக் கெடுத்தற்குச், சினந்து கூற்றனைப் போலும் வஞ்சனையைச் செய்கின்ற அவுணரை வஞ்சியாது எதிர்நின்று அடுகின்ற வலியுடனே, மூன்று கண்ணையுடைய இறைவன் மூன்றெயிலையுங் கோபிக்க, அவன் முகந்தெறுமாறு போல, ஒள்ளிய ஞாயிறு சுடுகையினாலே, வரை பிளந்து பிறராற் சீறுதற்கரிய மழுவையுடையோன் சினக்கையினாலே அந்த முப்புரம் அழித்தலைப் பெற்று உதிர்வன போல, போவார்க்கு வழியில்லையாக வீழ்ந்து குறுக்கிட்டுக் கிடந்த வெம்மை விளங்குந் தொலையாத வழியிடையே, நினை மறத்தலரிதாகிய வேட்கையை உடைய இவள் இவ்விடத்தே இறந்து படும்படியாக, ஐயனே! பொருள்வயிற் பிரியத் துணிந்தீர்; அங்ஙனந் துணிந்த நீர் யான் கூறுகின்றதனைக் கேட்பீராக.

முன்புண்டான பொருள்களெல்லாங் கொடுத்துத் தொலைந்து பின்பு இல்லையாய் வந்து இரந்தவர்களுக்குச் சிறிதும் கொடாதிருத்தல் இளிவாமென்று கூறி, மலையைக் கடந்து போய் தேடுதலைக் கருதின பொருள் நன்கு மதிக்கும் பொருளாயினும் யான் வருந்துணையும் ஆற்றியிருவென்று ஆற்றுவித்த கூற்றிலே நிலைபெற்ற கற்பனையை முன்பு உடையவள் நீ நீப்பின் இளமைச் செவ்வி முதிர்வினாலே உயிர்வாழாதாள் ஆயினாள். இனி அவளுடைய நிரம்பிய முயக்கத்தை விரும்புகின்ற முலையினை உடைய மார்பைப் பிரியாதிருத்தல் நின் மனத்திற்குப் பொருளாயிருக்குமாயின், அதுவே பொருளாவது அல்லது பிரிகின்றது பொருளாகுமோ?

எக்காலமும் எமக்குப் பொருளில்லை என்று கூறிவந்து இரந்தவர்களுக்குச் சிறிதுங் கொடாதிருத்தல் இளிவாமென்று கூறி, மலையைக் கடந்து போய்த் தேடுதலைக் கருதினபொருள் நன்கு மதிக்கும் பொருளாயினும், நமக்குப் பழைய உழுவலன்பு வழுவாமை வருமென்ற கூற்றை உட்கொண்டதனாலே நீ பிரியாய் என்றே கூறினவளுடைய, தான் புல்லுதலையே விரும்பின இளமைச் செவ்வியையுடைய

மார்பைப் பிரியாதிருத்தல் நின் மனத்திற்குப் பொருளாயிருக்குமாயின் அதுவே பொருளாவது அல்லது பிரிகின்றது பொளாகுமோ?

தம்முடைய இல்வாழ்க்கைக்கு வேண்டும் பொருளில்லையென்று கூறிவந்து இரந்தவர்க்குச் சிறிதுங்கொடாதிருத்தல் இளிவாமென்று கூறிக், காட்டைக்கடந்து போய்த் தேடுதலைக் கருதின பொருள் நன்கு மதிக்கும் பொருளாயினும் அருந்ததி போலே எல்லாருந்தொழுது வாழ்த்தும்படி விளங்கிய கற்பனையை முன்புடையவளுடைய காமச் செவ்வியாற் பெருமையை உடையவாய், மெல்லியவாகிய தோள்களைப் பிரியாதிருத்தல் நின் மனத்திற்குப் பொருளாயிருக்குமாயின் அதுவே பொருளாவதல்லது பிரிகின்றது பொருளாகுமோ?

என்று யான் நினக்குக் கூறும்படியாக இவள் பொலிவு அழிவினைத் தன்னிடத்தே கொண்டு வருந்தவும், நீ பொருள் தேடப் பிரிகின்றது. உனக்கு அன்பு அல்லவென்று யான் சொல்ல, அச்சொல்வரைத் தாங்காத காதலோர் பின்னர் நினது இயற்கை நலந்தொலைதலைக்கூற, அச்சொற்கு அஞ்சிப் பரிக்கோலாற் குத்தவும் தன் நெறியில் நில்லாத செலவு கடிய களிற்றொருத்தல் மெல்லிய யாமோசையின் எல்லையிலே தங்கினாற் போல, அன்புற்றுத் தாழ்ந்து, குற்றேவன் மகளாகிய என் கூற்றின் எல்லையிலே தங்கிப் போகாது ஒழிந்தார் காண்.

பாடல் எண் 3

அறனின்றி அயல்தூற்றும் அம்பலை நாணியும்
வறனீந்தி நீசெல்லும் நீளிடை நினைப்பவும்
இறைநில்லா வளையோட இதழ்சோர்பு பனிமல்கப்
பொறைநில்லா நோயோடு புல்லென்ற நுதலிவள்
விறனல விழப்பவும் வினைவேட்டாய் கேளினி

உடையிவ ஞயிர்வாழாள் நீநீப்பி னெனப்பல
இடைகொண்டியா மிரப்பவு மெமகொள்ளா யாயினை
கடைஇய ஆற்றிடை நீர்நீத்த வறுஞ்சுனை
அடையொடு வாடிய அணிமலர் தகைப்பன

வல்லைநீ துறப்பாயேல் வகைவாடு மிவளென
ஒல்லாங்கியா மிரப்பவு முணர்ந்தீயா யாயினை
செல்லுநீ ளாற்றிடைச் சேர்ந்தெழுந்த மரம்வாடப்
புல்லுவிட் டிறைஞ்சிய பூங்கொடி தகைப்பன

பிணிபுநீ விடல்குழிற் பிறழ்தரு மிவளெனப்
பணிபுவந் திரப்பவும் பலகுழ்வா யாயினை
துணிபுநீ செலக்கண்ட ஆற்றிடை யம்மரத்து
அணிசெல வாடிய அந்தளிர் தகைப்பன

எனவாங்கு,

யாம்நிற் கூறவு மெமகொள்ளா யாயினை
ஆனா திவள்போ லருள்வந் தவைகாட்டி
மேனின்று மெய்கூறுங் கேளிர்போல் நீ செல்லுங்
கானந் தகைப்ப செலவு

துறை:

தலைமகனாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி, தலைமகட்கு அ.து உரைத்து அவளது ஆற்றாமையின் வகை தலைமகற்கு உணர்த்தவும், பின்னும் பிரிவின் மேற்சென்ற உள்ளத்தனான் ஆயினானை, நீர் செல்லும் கானமே நும்மை இடிக்குங் கேளிர் போல விலக்குமென, அவன் செலவமுங்கும் வகை அவள் கூறியது.

பொருள்:

யான் நின் பிரிவை உணர்த்துகையினாலே முன்கையிற் கிடவாவாய் வளை கழலக், கண்ணீர் இமையினின்று முன்னர்ப் பெருக வீழ்ந்து, பின்னர் இமை நிறையும்படி நிற்கப், பொறுக்கும் அளவில் நில்லாக் காமநோயாலே பொலிவழிந்த நுதலினை உடைய இவள் பின்பு அயலிலுள்ளார் தந்நெஞ்சில் அறமின்றாய் வெளியாகக் கூறும் அம்பலைக் கூசுதலானும், நீ அரிதாகக் கடந்து செல்லும் நீண்ட வழியில் வற்கடமான காலத்தை நினைக்கையினாலும், தனது வெற்றியையுடைய நலத்தை இழவா நிற்கவும் வினைமேற் சேறலை விரும்பினவனே! இப்பொழுது யான் கூறுகின்றதனைக் கேள்!

நின் போக்கைத் தடுத்தல் கொண்டு நின்னை உயிராகவுடைய இவள் நீ பிரிவையாயின் உயிர் கொண்டிராளென்று பலவற்றைக் கூறி யாங்கள் இரந்து கொள்ளவும் எம்முடைய வார்த்தைகளைக் காரியமென்று கருதாய் ஆயினாய். இனி நின்னைப் போகாமற் தடுப்பன நின் நெஞ்சைச் செலுத்தின வழியிடத்து, நீர்நீக்கப்பட்ட வறுவிய சனைகளிடத்து இலைகளோடே கூடிவாடிய அழகிய மலர்கள் நீ கடுகத் துறப்பையாயின் இவள் வகுப்பையுடைய உறுப்புகள் கெடுமென்று நினக்குப் பொருந்தும் வழியாலே யாங்கள் இரந்து கொள்ளவும் இவள் வருத்தத்தை அறியாய் ஆயினாய். இனி நின்னைப் போகாமற் தடுப்பன, நீ போம் நீண்ட வழியிடத்து நமக்குப் பற்றுக்கோடென்று சேர்ந்து படரப்பட்ட மரம் வாட, அதனைச் சேருதலைக் கைவிட்டு

வீழ்ந்து கிடந்த பூங்கொடிகள் வறுவிய சுனையிடத்து இலைகளும் மலர்களும் வாடுதல் தலைவி மட்டுமின்றி அவள் சுற்றத்தாரும் வாடுவர் என்றாள்.

மரம் தலைவியுங் கொடி சுற்றமுமாகக் கூறினாள். மரத்தினது நிழலில் நின்றலிற் கொடி மரம் வாடும் அளவும் நின்றது. நீ சிலநாள் பிணித்துக் கொண்டு பின்னை கைவிடுதலைக் கருதுவாய் ஆயின் இவள் இறந்து படுவளென்று தாழ்ந்து வந்து இரந்து கொள்ளவும், வினைவயிற் செல்லுமாறு பலவற்றையுஞ் சூழ்வாய் ஆயினாய். இனி நின்னைத் தடுப்பன, நீ போதற்கு நெஞ்சாற் துணிந்து கண்டு வைத்த வழியிடத்தில், முற்கூறிய மரத்தின் அழகு போக, வாடிக் கிடந்த அழகிய தளிர் நீரும் மலரும் மரமுங், கொடியும் போலப் பற்றுக் கோடாதலன்றி, இவளுஞ்சுற்றமும் முதலுஞ் சினையுமாய் இருப்பர் என்று கூறுகிறாள் என்று யாம் நினக்குக் காரியஞ்சொல்லவும் எம்முடைய கூற்றுக்களை நெஞ்சாற் கொள்வாய் ஆயினாய் இனி இவளைப் போலவே, கண்டார்க்கு அருள்வருவதற்குக் காரணமானவை இற்றை மேன்மேலே காட்டி உனக்கு மேலாய் நின்று உண்மை கூறிக் கழறும் கேளிரைப் போல நீள் போக்கைத் தடுப்பன நீ செல்லுங்காடு.

பாடல் எண் 4

வலிமுன்பின் வல்லென்ற யாக்கைப் புலிநோக்கிற்
சுற்றமை வில்லர் சுரிவளர் பித்தையர்
அற்றம்பார்த் தல்குங் கடுங்கண் மறவார்தாங்
கொள்ளும் பொருளில ராயினும் வம்பலர்
துள்ளுநர்க் காண்மார் தொடர்ந்துயிர் வெளவலிற்
புள்ளும் வழங்காப் புலம்புகொ ளாரிடை
வெள்வேல் வலத்திர் பொருள்தரல் வேட்கையின்
உள்ளினி ரென்ப தறிந்தன னென்தோழி

காழ்விரி கவையாரம் மீவரு மிளமுலை
போழ்த்திடைப் படாமல் முயங்கியு மமையாரென்
தாழ்கதுப் பணிகுவர் காதலர் மற்றவர்
சூழ்வதை யெவன்கொல் அறியே னென்னும்

முள்ளுறழ் முளையெயிற் றமிழ்தாறுந் தீநீரைக்
கள்ளினு மகிழ்செயு மெனவுரைத்து மமையாரென்
ஒள்ளிழை திருத்துவர் காதலர் மற்றவர்
உள்ளுவ தெவன்கொல் அறியே னென்னும்

நுண்ணெழில் மாமைச் சுணங்கணி யாகந்தங்
கண்ணோடு தொடுத்தென நோக்கியு மமையாரென்
ஒண்ணுதல் நீவுவர் காதலர் மற்றவர்
எண்ணுவ தெவன்கொல் அறியே னென்னும்
எனவாங்கு,
கழிபெரு நல்கலொன் றுடைத்தென எந்தோழி
அழிவொடு கலங்கிய எவ்வத்த ளொருநாளநீர்
பொழுதிடைப் படநீப்பின் வாழ்வாளோ
ஒழிகினிப் பெருமநின் பொருட்பிணிச் செலவே”

துறை:

பொருள்வயிற் பிரிவேன் என்ற தலைமகற்குத் தோழி, தலைவி செலவுக் குறிப்பு அறிந்தவாரும், அவளது ஆற்றாமையும் உணர்த்திச் செலவு ஒழிவாயாக எனக்கூறியது.

பொருள்:

சுற்றுதல் அமைந்த வில்லினையும் உடையராய்க் கடைகுழன்ற வளர்ந்த மயிரினையும் உடையராய்ப் பிறர்க்குக் குற்றஞ் செய்தலைப் பார்த்திருக்கும் மெய் வலியுடைத்தாகிய வலியினையும் வறகென்ற உடம்பினையும் புலிபோலும் பார்வையினையும் உடைய தறுகண்மையை உடைய மறவர் தாம் வம்பலர் பக்கற் பெறுவது ஒரு பொருளினை உடையர் அல்லராயினும் தங்கள் அம்புபட்டுப் பதைப்பாரைக் கண்டு மனம் மகிழ்வதற்குத் தொடர்ந்து சென்று உயிரைக் கொள்ளுகையினாலே பறவைகளும் பறத்தலைச் செய்யாத வருத்தத்தைக் கொண்ட தொலையாத வழியை வெள்ளிய வேலை வலக்கையிலே ஏந்திப் பொருளைத் தேடிக் கொண்டு வருதலின் மேலுள்ள விருப்பத்தினாலே நினைந்தீரென்று தனக்கு வெளியாகச் சொல்லுகின்ற நும்முடைய செயலை என் தோழி அறிந்தாள்.

இது பாலை நிலத்திற்குரிய செய்தி கூறிற்று.

காதலர் முத்துவடங்கள் விரிந்த கலத்தை அகத்திட்டுக் கிடக்கின்றன. ஆரம் மீதே கிடந்தசையும் இளைய முலையை ஒரு போதும் இடையீடு படாமற் தழுவியும் அதனாலும் வேட்கை தணியாராய், என்னுடைய கூட்டத்தால் தாழ்ந்த மயிரைக் கோலஞ்செய்வார் பின்னை, அவர் சூழ்கின்ற காரியம் எத்தன்மையது கொல்? அதனை யான் அறியேன் என்று கூறாநிற்கும்.

காதலர், முள்ளை மாறுபடுகின்ற முளையினை உடைய நாணல் முளை போலும் எயிற்றிடத்து விடாமல் ஊறும் அமிழ்து போலும் இனிய நீரைக் கள்ளினும் விட மகிழ்ச்சியைத் தருமென்று கூறியும் வேட்கை தணியாராகி என்னுடைய ஒள்ளிய

பூண்கள் புணர்ச்சியால் நிலை குலைந்தவற்றைப் பழைய நிலைகளிலே கிடக்கும்படி திருத்துவர். பின்னை அவர் நினைக்கின்ற காரியம் எத்தன்மையது கொல்? அதனை யான் அறியேன் என்று கூறா நிற்கும்.

காதலர், கூரிய அழகினையும், மாமை நிறத்தினையுமுடைய சுணங்கு பரந்த மார்பகந் தங்கண்ணோடு எதிராக வைத்துக் கட்டினதென்று யாங்கூறும்படி இமையாமற் பார்த்தும் வேட்கை தணியாராய் என்னுடைய ஒள்ளிய நுதலைப் புணர்ச்சியால் அரும்பிய வியர்வையைத் துடைப்பர். பின்னை, அவர் சூழ்கின்ற காரியம் எத்தன்மையது கொல்? அதனை யான் அறியேன் என்று கூறா நிற்கும் என்று அவள் கூறும்படியாக ஆங்கு புணர்ச்சிப் பின்னர் நிகழ்த்தின மிக்க பெரிய தலையளி ஒரு பிரிவையுடைத்தென்று உட்கொண்டு என் தோழி நெஞ்சழிவாலே கலங்கிய வருத்தத்தை உடையள்; இத்தன்மையாள் ஒருநாள் ஒருபொழுது கூட்டம் இடையீடு பட நீர் பிரிவீராயின் உயிர்கொண்டு இருப்பாளோ? இரான். ஆதலால் பெரும்! நின்னுடைய பொருளிடத்து நெஞ்சு பிணித்தலாற் செல்லுஞ் செலவைத் தவிர்வாயாக. இதனால் தலைவற்கு இழிவு பிறந்தது.

பாடல் எண் 5

பாஅ லஞ்செவிப் பணைத்தாள் மாநிரை
 மாஅல் யானையொடு மறவர் மயங்கித்
 தூறதர் பட்டஆறுமயங் கருஞ்சுரம்
 இறந்துநீர் செய்யும் பொருளினும் யாம்நுமக்குச்
 சிறந்தன மாத லறிந்தனி ராயின்
 நீளிரு முந்நீர் வளிகலன் வெளவலின்
 ஆள்வினைக் கழிந்தோர் போற லல்லதை
 கேள்பெருந் தகையோ டெவன்பல மொழிகுவம்
 நாளுந் கோண்மீன் தகைத்தலுந் தகைமே

கல்லெனக் கவின்பெற்ற விழுவாற்றுப் படுத்தபிற்
 புல்லென்ற களம்போலப் புலம்புகொண் டமைவாளோ
 ஆள்பவர் கலக்குற அலைபெற்ற நாடுபோற்
 பாழ்பட்ட முகத்தோடு பைதல்கொண் டமைவாளோ
 ஓரிரா வைகலுள் தாமரைப் பொய்கையுள்
 நீர்நீத்த மலர்போல நீ நீப்பின் வாழ்வாளோ

எனவாங்கு,

பொய்ந்நல்கல் புரிந்தனை புறந்தரல் கைவிட்டு
எந்நாளோ நெடுந்தகாய் நீ செல்வது
அந்நாள்கொண் டிறக்குமிவ ளரும்பெற லுயிரே

துறை:

தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிவல் எனக் கேட்ட தோழி தான் ஆற்றாளாய் நீர் செய்யும் பொருளினின்றும் யாம் உமக்குச் சிறந்தேம் என்பது உம் உள்ளத்து உளதெனின் நும்மை நாளும் புள்ளும் விலக்குமெனவும், இவள் பிரிந்திருப்பார் இருக்குமாறு இருப்பாளல்லள், பிரிந்த அன்றே இறந்து படுவள் எனவுஞ் சொல்லிச் செலவழுங்குவித்தது.

பொருள்:

தத்தம் பகுதிகளையும் அழகிய செவிகளையும் பெருமையுடைத்தாகிய தாள்களையும் மதத்தாலுள்ள மயக்கத்தினையுமுடைய யானைத் திரள்களோடே ஒழிந்த விலங்கின் திரள்களும் மறவரும் மயங்குகையினாலே தூறுகளெல்லாம் வழிப்பட்டுப் பழைய வழிகள் மயங்கின. அரிய காட்டைக் கடந்து நீர் தேடும் பொருளைவிட யாங்கள் உமக்குச் சிறந்தேமாதலை நீரே அறிந்தீராயின் இனியாங்கள் நீண்ட பெரிதாகிய கடலிலே காற்றுக் கலத்தைச் சிதற அடித்து விடுகையினாலே தாம் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சி நிமித்தமாக நெஞ்சழிந்தோரைப் போலே நெஞ்சழிந்திருக்குமதல்லது நின்னோடு எங்ஙனம் பலவார்த்தைகளைக் கூறுவோம்?

இருக்கவும் நின்னை நாண்மீனும் மனத்தால் குறித்துக் கொள்ளப்படும் புள்ளும் தகைத்தலைச் செய்யும் நெடுந்தகாய், இன்னும் யாங் கூறுகின்றதனைக் கேள்.

இதனுள் குறிஞ்சிக்குரிய இறைச்சியால் காட்டின்கொடுமை கூறிச் செலவழுங்குவிக்கப்படுகிறது.

கல்லெனும் ஓசை உண்டாக அழகு பெற்ற திருநாளை வழிப்படுத்திவிட்ட பிறறை நாள் பொலிவழிந்த இடம்போலத் தனிமை கொண்டு ஆற்றியிருப்பாள் ஒருத்தியோ நாட்டை ஆளுகின்ற அரசர் தாம் பின்பு கலக்கமுறும்படி, அவரால் அலைத்தலைப் பெற்ற நாடு பாழ்பட்டாற்போல அழகுகெட்ட முகத்தோடே வருத்தத்தைக் கொண்டு ஆற்றியிருப்பா ளொருத்தியோ?

ஓர் இராப்பொழுதிடத்துத் தாமரையையுடைய பொய்கையுள் நீரால் நீக்கப்பட்ட மலர் அவ்விராக் காலமுழுவதும் வாடாமற் கிடந்தாற் போல, நீ பிரிவையாயின் ஓர் இராப் பொழுதும் உயிர்கொண்டு வாழ்வாளொருத்தியோ?

களமும் நாடும் பூவும் பின்னும் விழவாலும் அரசனாலும் நீராலும் பழைய பொலிவுபெறும். அவை போலன்றி இவள் நீ நீத்த பொழுதே இறந்துபடுவளென்றலின் இதனாற் தலைவிக்கு கையாறு நிகழுமென்றாள் என்று யாம் நினக்குச் சொல்லா நிற்க.

நெடுந்தகாய்! பொய்யே இவளுக்கு அருளுதலை விரும்பிப் பாதுகாத்தலைக் கைவிட்டு நீ நயந்த அச்சுரத்திலே செல்வது எந்நாளிலோ? அந்நாள் இவளுடைய பெறுதற்கரிய உயிரைக் கொண்டுபோம். இதனால் தலைவற்கு இழிவு பிறந்தது.

பாடல் எண் 7

வேனி லுழந்த வறிதுயங் கோய்களிறு
வானீங்கு வைப்பின் வழங்காத்தேர் நீர்க்கவாஅங்
கானங் கடத்தி ரெனக்கேட்பின் யானொன்று
உசாவுகோ ஐய சிறிது

நீயே, செய்வினை மருங்கிற் செலவயர்ந் தியாழநின்
கைபுனை வல்வில் ஞாணுளர் தீயே
இவட்கே, செய்வுறு மண்டில மையாப் பதுபோல்
மையில் வாண்முகம் பசப்பூ ரும்மே

நீயே, வினைமாண் காழகம் வீங்கக் கட்டிப்
புனைமாண் மரீஇய அம்பு தெரிதியே
இவட்கே, சுனைமா ணீலங் காரெதிர் பவைபோல்
இனைநோக் குண்கண் ணீர்நில் லாவே

நீயே, புலம்பி லுள்ளமொடு பொருள்வயிற் செலீஇய
வலம்படு திகிரி வாய்நீ வுதியே
இவட்கே, சுனைமா ணீலங் காரெதிர் பவைபோல்
இனைநோக் குண்கண் ணீர்நில் லாவே

நீயே, புலம்பி லுள்ளமொடு பொருள்வயிற் செலீஇய
வலம்படு திகிரி வாய்நீ வுதியே
இவட்கே, அலங்கிதழ்க் கோடல் வீயுகு பவைபோல்
இலங்கே ரெள்வளை இளையூ ரும்மே

எனநின்,

சொன்னவை யரவத்து மினையவள் நீநீப்பின்

தன்னலங் கடைகொளப் படுதலின் மற்றிவள்
இன்னுயிர் தருதலும் ஆற்றாமோ
முன்னிய தேஎத்து முயன்றுசெய் பொருளே”

துறை:

இது பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி தலைமகற்கு நீர் பிரிகின்றீர் என்று யான் கூறத் தலைவி கேட்பின் அவட்கு அக்காலத்து நிகழ்வனவற்றை நும்மொடு ஆராய்வதுடையேன்; நீர் செய்யும் பொருள் இவள் உயிரையும் தருகிற்குமோ எனச் செலவழுங்கக் கூறியது.

பொருள்:

முதுவேனிற் காலத்தாலே வருந்தின உடல் சிறிதாக வருந்தும் ஓய்ந்த களிறுகள் மழைநீங்குதற்குக் காரணமான கொடுமையை உடைய ஊர்களிலே தண்ணீருண்டற்கு உறப்படாத பேய்த்தேரைத் தண்ணீரென்று அவாவுங் காட்டை நீர் போவீரென்று யான் கூறுதலைக் கேட்பின் நீர்செல்லுங்காலத்து அவட்கு நிகழ்வதொன்றை யான் சிறிது நும்மொடு உசாவுவேனோ? இதனால் தலைவற்குச் சூழ்ச்சி பிறந்தது.

ஐயனே நீ செல்லுகின்ற காரியத்திடத்தே செல்லுதலை மனத்தான் நிகழ்த்துகையினாலே நின்னுடைய கையாலே எழுதி வழித்த வலிதாகிய வில்லின் நாணைத் தடவா நின்றாய்.

இக்காலத்தில் இவளுக்கு மறுவறச் செய்தலுறுகின்றதொரு மதியிடத்தே மேகம் தவழ்கின்ற தன்மை போல மறுவில்லாத ஒளியை உடைய முகத்தே பசப்பு பரவாநிற்கும்.

நீ தொழிலின் மாட்சிமைப்பட்ட கைச்சாட்டை இறுகக்கட்டி நீ மருவிப் போந்த புனைதன் மாட்சிமைப்பட்ட அம்புகளைத் தெரியாநின்றாய்.

அக்காலத்தில் இவளுக்குச் சுனையிடத்து மாட்சிமைப்பட்ட நீலம் மழையை எதிர்கொள்ளுமவை நீர் சொரியுமாறு போலவருந்தும் பார்வையினை உடைய மையுண்கண் நீர் வீழாநிற்கும்.

நீ பிரிகின்றேம் என்கின்ற தனிமையில்லாத நெஞ்சகத்தோடே பொருளைத் தேடற்குப் போக வெற்றியுண்டாகின்ற சக்கரத்தினது வாயைத் துகள் போகத் துடையா நின்றாய்.

இக்காலத்தில் இவளுக்கு அசைகின்ற இதழினை உடைய கோடற்பூ ஊழ்த்து விழுகின்றவை போல விளங்கும் அழகினை உடைய ஒளி பொருந்தின வளை இறையினின்றும் கழலா நிற்கும்.

நீ செல்கின்றது எமக்குக் குற்றத்தைச் செய்ய நின்னுடைய ஆரவாரத்தும் இத்தன்மையளானவள், தன்னுடைய நலம் நீ நீங்குவையாயின் இறந்துபடுங் காலத்தாலே கைக்கொள்ளப்படுகையினாலே நின்னை ஒன்று வினவுகின்றேன். நீ கருதின தேயத்துச் சென்று முயன்று தேடும் பொருள் இன்பந் தருதலேயன்றி இவள் இனிய உயிரைத் தருதலைச் செய்யுமோ? இதனால் தலைவற்கு அசைவு பிறந்தது.

அலகு - 3

புறநானூறு

சங்ககாலத் தமிழகத்தின் வரலாற்றைக் கூறும் நூல். தமிழர்களின் வீரவழிபாட்டுக்குரிய ஏடு; வீரத்திற்கு இலக்கணம் கூறும் பனுவல். 160 புலவர் பெருமக்களால் பாடப்பட்ட 400 புறப்பாடல்களைக் கொண்டு திகழ்கிறது. பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் இந்நூலுக்குக் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடியுள்ளார். இப்புறப் பாடல்களைத் தொகுத்தவரோ அல்லது தொகுப்பித்தவரோ யாரென அறியமுடியவில்லை. புறநானூறு புறப்பாட்டு, புறம், புறம்புநானூறு ஆகிய பெயர்களாலும் அழைக்கப்படுகிறது.

பாடாண் திணை:

ஒளியும் ஆற்றலும் ஒம்பா ஈகையும்

அளியும் என்றிவை ஆய்ந்து உரைத்தன்று

அரசன் அல்லது வள்ளல் ஒருவனின் புகழும், ஆற்றலும், கொடையும், அருளும் ஆகிய இவற்றை எடுத்துக் கூறுதல்.

செவியறிவுறாஉ:

மறந் திரிவில்லா மன்பெருஞ் சூழ்ச்சி

அறந் தெரிகோலாற்கு அறிய உரைத்தன்று

உலகில் கெடுதல் தராமல், நின்று நிலைத்த பெரிய உண்மைகளை, அருள்நெஞ்சம் கொண்ட மன்னர்களுக்கு அவர்கள் மனதில் பதியும்படி எடுத்துரைப்பது.

வாழ்த்தியல்:

அரசனுடைய புகழ், வீரம், கொடை இவற்றை எடுத்துக்கூறி, அவனை நிலைபெற்று வாழ்வாயாக என வாழ்த்துவது.

இயன்மொழி வாழ்த்து:

“இன்னோர் இன்னவை கொடுத்தார்; நீயும்

அன்னோர் போல, அவை எமக்கு, ஈகென,

என்னோரும் அறிய எடுத்துரைத் தன்று”

இத்தன்மையுடையோர் இப்படிப்பட்ட பொருள்களை வழங்கினார். நீயும் அத்தன்மையோர் போல், அப்படிப்பட்ட பொருள்களை எமக்குத் தருவாயாக என்று எல்லோரும் அறியும்படிக் கூறுவது.

பூவை நிலை:

“கறவை காவலன் நிறனொடு பொரீஇப்

புறவலர் பூவைப் பூப்புகழ்ந் தன்று”

பசுக்களைக் காத்த கண்ணன் திருவுருவோடு, உவமித்துப் போற்றத்தகும் காயாம்பூவைப் புகழ்ந்து உரைப்பது.

பரிசில் கடாநிலை (அ) பரிசில்துறை:

“மண்ணகங் காவல் மன்னன் முன்னர்
எண்ணிய பரிசில் இது என உரைத்தன்று”

நாட்டைக் காக்கும் மன்னனிடம், தான் வேண்டும் பொருள் இதுவென
உரைப்பது.

வஞ்சித்திணை:

“வாடா வஞ்சி தலை மலைந்து
கூடார் மண் கொளல் குறித்தன்று”

அழகிய தளிரினையுடைய வஞ்சிப் பூவைத் தலையிலே சூடிப் பகைவர்
நாட்டைக் கொள்ளக் கருதுதல்.

கொற்றவள்ளை:

“மன்னவன் புகழ் கிளந்து
ஒன்னார் நாடழி பிரங்கின்று”

அரசன் புகழைக் கூறி, பகைவர் நாடு கெட்டொழிவதற்கு வருந்துதல்.

மழபுல வஞ்சி:

“கூடார் முனை கொள்ளை சாற்றி
வீடறக் கவர்ந்த வினை மொழிந்தன்று”

பகைவர் நாட்டைக் கொள்ளையிட்டு, அதன் உள்இடத்தைப்
பாழ்படுத்தியமையைச் சொல்வது.

பொருண்மொழிக் காஞ்சி:

“எரிந்து இலங்கு சடைமுடி முனிவர்
புரிந்து கண்ட பொருண் மொழிந்தன்று”

சடா மகுடத்தினையுடைய முனிவர்கள் விரும்பித் தெளிந்த பொருளைச்
சொல்லுவது.

பாடல் எண் 1

பாடியவர் : பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார்

கண்ணி கார்நறுங் கொன்றை; காமர்

வண்ண மார்பின் தாரும் கொன்றை;

ஊர்தி வால்வெள் ஏறே; சிறந்த

சீர்கெழு கொடியும் அவ்ஏறு என்ப;

கறைமிடறு அணியலும் அணிந்தன்று; அக்கறை

மறைநவில் அந்தணர் நுவலவும் படுமே;
 பெண்ணுரு ஒருதிறன் ஆகின்று; அவ்வுருத்
 தன்னுள் அடக்கிக் கரக்கினும் கரக்கும்;
 பிறைநுதல் வண்ணம் ஆகின்று; அப்பிறை
 பதினெண் கணனும் ஏத்தவும் படுமே;
 எல்லா உயிர்க்கும் ஏமம் ஆகிய
 நீர் அறவு அறியாக் கரகத்துத்
 தாழ்சடைப் பொலிந்த அருந்தவத் தோற்கே

தெளிவுரை:

இக்கடவுள் வாழ்த்துப்பாடலில் சிவபெருமானின் முழுமுதல் தன்மை கூறப்படுகிறது. சிவபெருமானின் தலைமுடிமேல் சூடப்படுவது, கார்காலத்து மலர்ந்த மணமிக்க கொன்றை மலர்களால் தொடுக்கப்பட்ட கண்ணியாகும். அவன் திருமார்பில் அணியப்படும் மாலையும் அக்கொன்றைப் பூவால் ஆனதே.

அவன் ஏறிச்செல்லும் வாகனம் காளையாகும்; சிறப்புப் பொருந்திய அவன் கொடியில் திகழ்வதும் அவ்வெள்ளை ஏறே.

அவன் கழுத்தைக் கொடிய நஞ்சு அணி செய்கிறது. மறைகளை ஓதும் அந்தணர்களாலும் அக்கறை புகழப்படுகிறது.

சிவபெருமானின் உடலின் ஒருபாகம் பெண்வடிவாக (சக்தி) ஆனது. அப்பெண் வடிவையே அவன் மறைத்தும் விளங்குகின்றான்.

பிறைநிலவு அவனது நெற்றியை அழகுபடுத்துகிறது. சிவனின் பதினெண் கணங்களும் அப்பிறையைப் போற்றுகின்றனர்.

உலகின் எல்லா உயிர்களுக்கும் பாதுகாவலனாகிய அச்சிவபெருமான், நீர் நிறைந்த கமண்டலத்தையும், நீண்ட சடையினையும், சிறந்த தவ வலிமையினையும் கொண்ட தவச்சீலர்கள் போற்றி வணங்குகின்றனர். நாமும் அப்பேரருளானை வணங்கிப் பேறு பெறுவோம்.

பாடல் எண் 2

இமயமும் பொதியமும் போன்று நெடிது வாழ்க

பாடியவர் : முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர்
 பாடப்பட்டோன் : சேரமான் பெருஞ்சோற்று உதியன் சேரலாதன்
 திணை : பாடாண்திணை
 துறை : செவியறிவுறூஉ, வாழ்த்தியலும் ஆம்

மண் திணிந்த நிலனும்
 நிலம் ஏந்திய விசம்பும்,
 விசம்பு தைவரு வளியும்,
 வளித் தலைஇய தீயும்,
 தீ முரணிய நீரும், என்றாங்கு,
 ஐம்பெரும் பூதத்து இயற்கை போலப்
 போற்றார்ப் பொறுத்தலும், சூழ்ச்சியது அகலமும்
 வலியும், தெறலும், அளியும் உடையோய்!
 நின்கடல் பிறந்த ஞாயிறு பெயர்த்தும் நின்
 வெண்தலைப் புணரிக் குடகடல் குளிக்கும்
 யாணர் வைப்பின், நன்னாட்டுப் பொருந்!
 வான வரம்பனை! நீயோ, பெரும!
 அலங்குளைப் புரவி ஐவரொடு சினைஇ
 நிலந்தலைக் கொண்ட பொலம்பூந் தும்பை
 ஈரம் பதின்மரும் பொருது, களத்து ஒழியப்
 பெருஞ்சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்;
 பாஅல் புளிப்பினும், பகல் இருளினும்,
 நாஅல் வேதநெறி திரியினும்
 திரியாச் சுற்றமொடு முழுதுசேண் விளங்கி,
 நடுக்கின்றி நிலியரோ அததை; அடுக்கத்துச்,
 சிறுதலை நவ்விப் பெருங்கண் மாப்பிணை,
 அந்தி அந்தணர் அருங்கடன் இறுக்கும்
 முத்தீ விளக்கில் துஞ்சம்
 பொற்கோட்டு இமயமும், பொதியமும் போன்றே!

தெளிவுரை:

நிலம், ஆகாயம், காற்று, தீ, நீர் என்ற ஆற்றலுடைய ஐம்பெரும் பூதத்து
 இயற்கை போல, பகைவர் பிழையைப் பொறுத்தலும், அப்பகைவரைப் பற்றி ஆராய்ந்து
 அறியும் அறிவும், பகைவர்களை அழிக்க வல்ல ஆற்றலும், தன் ஆற்றலால்
 பகைவர்களை அழிக்கும் தன்மையும், பகைவர் பணியின் அவரிடம் காட்டும் அருளும்
 உடையவனே!

ஞாயிறு தோன்றும் கீழ்க்கடலிலிருந்து, மேல் கடல்வரை நாடுகளையும்,
 வருவாயையும் உடைய வேந்தே! வான வரம்பனே நீ!

அழகிய குதிரைகளைக் கொண்ட பாண்டவர்களிடம் பகைமை கொண்டு, அவர்கள் நிலத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு, போருக்கு வந்த தூரியோதனன் முதலானோர்க்கும் போர்க்களத்தில் இருபடைகளுக்கும் உணவு வழங்கினாய்.

இனிய பால் புளித்தாலும், ஞாயிறு இருண்டாலும், வேதநெறி மாறுபட்டாலும், தங்கள் ஒழுக்கத்திலும், கடமையினின்றும் மாறுபடாத அமைச்சர் சுற்றத்தினோடு, நீ நீண்டகாலம் புகழோடு விளங்குவாயாக!

மேலும், மான்கூட்டங்களையும், அந்திக் காலத்தில் அந்தணர்கள் இயற்றுகின்ற ஆவுதி வேள்வியையும் பெற்று விளங்குகின்ற இமய மலையையும் தமிழ் வளர்த்த பொதிய மலையையும் போன்று நீ நெடிது வாழ்வாயாக! என்று வாழ்த்துகின்றார்.

பாடல் எண் 3

பாடியவர் : இரும்பிடர்த் தலையார்
பாடப்பட்டோன் : பாண்டியன் கருங்கை ஓள்வாள் பெரும்பெயர்வழுதி
திணை : பாடாண்
துறை : செவியறிவுறாஉ; வாழ்த்தியலுமாம்

உவவுமதி உருவின் ஓங்கல் வெண்குடை
நிலவுக்கடல் வரைப்பின் மண்ணகம் நிழற்ற
ஏம முரசம் இழுமென முழங்க,
நேமி உய்த்த நேள நெஞ்சின்,
தவிரா ஈகைக், கவுரியர் மருக!
செயிர்தீர் கற்பின் சேயிழை கணவ!
பொன்னோடைப் புகர் அணிநுதல்
துன்னரும் திறல் கமழ்கடா அத்து
எயிறு படையாக, எயிற்கதவு இடாஅக்
கயிறுபிணிக் கொண்ட கவிழ்மணி மருங்கில்,
பெருங்கை யானை இரும்பிடர்த் தலையிருந்து
மருத்தில் கூற்றத்து அருந்தொழில் சாயாக்
கருங்கை ஓள்வாள் பெரும்பெயர் வழுதி!
நிலம் பெயரினும், நின்சொல் பெயரால்;
பொலங் கழல்காள், புலர் சாந்தின்
விலங்கு அகன்ற வியன் மார்ப!
ஊர் இல்ல, உயவு அரிய,

நீர் இல்ல, நீள் இடைய,
பார்வல் இருக்கைக், கவிகண் நோக்கின்,
செந்தொடை பிழையா வன்கண் ஆடவர்
அம்புவிட, வீழ்ந்தோர் வம்பப் பதுக்கைத்
திருந்துசிறை வளைவாய்ப் பருந்திருந்து உயவும்
உன்ன மரத்த துன்னருங் கவலை,
நின்நசை வேட்கையின் இரவலர் வருவர்! அது
முன்னம் முகத்தின் உணர்ந்து, அவர்
இன்மை தீர்த்தல் வன்மை யானே

தெளிவுரை:

முழுமதியின் வடிவினைப் போன்ற உயர்ந்த வெண்கொற்றக் குடையினையும், பரந்த உன் நாட்டெல்லையில் ஆட்சிச் சிறப்பை உணர்த்தும் வீரமுரசையும், ஆட்சிச் சக்கரத்தைச் செலுத்தும் அருள் நெஞ்சினையும், வள்ளண்மையுமுடைய பாண்டிய மரபில் தோன்றியவனே!

குற்றமற்ற கற்பினையுடைய சேயிழைக்குத் தலைவனே! பொன்னாலியன்ற மத்தகத்தினையும், ஆற்றலினையும், மணமுடைய மதத்தினையும், மணியணிந்த பக்கத்தினையும், பெருந் தும்பிக்கையையும் கொண்டது உன் பட்டத்து யானை! அது தன் கொம்புகளையே கருவியாகக் கொண்டு, பகைவர் மதில் கதவினை உடைத்திடும் தன்மை கொண்டது. அந்த யானையின் கழுத்தமர்ந்து, கையில் வீரவாளுடன் வருபவன் நீ! பெரும் பெயர் வழி!

நிலம் பெயர்ந்தாலும், உன் ஆணையாகிய சொல் பிறழக்கூடாது. பொன்கழல் புனைந்த காலினையும், சந்தன மார்பையும் உடைய மன்னனே!

இடைவழியில் ஊர்கள் இல்லாமல், கடுமையான வெப்பத்திலும், நீரைக் காணமுடியாமலும் நீண்ட வழியானாலும் இரவலர் உன்னைத் தேடி வருகின்றனர். அவர்கள் வருகின்ற வழியில் குறி தவறாமல் அழிக்கும் ஆற்றலும், கூரிய பார்வையையும் உடைய மறவரையும் காண்பர். அதனையடுத்து, அம்புபட்டு வீழ்ந்தவர் உடலினைக் கற்குவியல்கள் மூடியிருக்க, அவ்உணவினை இழந்ததனால் வருந்திய கழுகுகள் உன்ன மரத்தின் மேல் அமர்ந்திருக்கும் காட்சியினையும் காண்பர். இப்படி எவரும் வருவதற்கு அஞ்சுகின்ற அக்காட்டு வழியே, உன்னைக் கண்டு பொருள் பெற்றிட இரவலர்கள் ஆர்வத்தோடும், அச்சமின்றியும் வருகின்றனர்.

அங்ஙனம் இரவலர் வரும்பொழுது, அவர்கள் மனக்குறிப்பினை முகத்தோற்றத்தால் அறிந்து, அவர்களின் வறுமையை அகற்றுகின்ற வள்ளலாக நீ விளங்குகின்றாய்.

பாடியவர் : பரணர்
 பாடப்பட்டோன் : சோழன் உருவப்ப. றேர் இளஞ்சேட்சென்னி
 திணை : வஞ்சி
 துறை : கொற்றவள்ளை

வாள், வலந்தர, மறுப் பட்டன
 செவ் வானத்து வனப்புப் போன்றன!
 தாள், களங்கொளக், கழல் பறைந்தன,
 கொல் ஏற்றின் மருப்புப் போன்றன;
 தோல், துவைத்து அம்பின் துளை தோன்றுவ,
 நிலைக்கு ஓராஅ இலக்கம் போன்றன;
 மாவே, எறிபதத்தான் இடங் காட்டக்,
 கறுழ் பொருத செவ்வாயான்,
 எருத்து வவ்விய புலி போன்றன;
 களிநே, கதவு எறியாச் சிவந்து உராஅய்,
 நுதி மழுங்கிய வெண்கோட்டான்,
 உயிர் உண்ணும் கூற்றுப் போன்றன;
 நீயே, அலங்குஉளைப் பரீஇ இவுளிப்
 பொலந் தேர்மிசை பொலிவு தோன்றி,
 மாக்கடல் நிவந்து எழுதரும்
 செஞ் ஞாயிற்றுக் கவினை மாதோ!
 அனையை அகன் மாநே,
 தாயில் தூவாக் குழவி போல,
 ஓவாது கூஉம், நின் உடற்றியோர் நாடே

தெளிவுரை:

போர்க்கள வெற்றியைத் தருதலால், வாள் குருதிக்கறை படிந்து படிந்து செவ்வான நிறத்தை ஒத்தது. கால்களில் அணிந்த வீரக்கழல்களின் அரும்பு வேலைப்பாடுகள் மறையக் கொல்லும் காளையின் கொம்புகளை ஒத்தன. கையில் கொண்டுள்ள கேடகத்தின் துளைகள், நிலையில் தப்பாத இலக்கம் போன்றன. போர்க்களத்தில் வலமாகவும், இடமாகவும் திரும்புவதால், குதிரை வாயில் போடப்பட்டிருந்த முகக் கருவி உராய்ந்து, உராய்ந்து, உதிரங் குடித்த புலிவாயைப் போல் குதிரை வாயும் விளங்குவதாயிற்று. பகைவன் மதிற்கதவுகளைக் குத்தி

உடைப்பதால், உன் யானைகளின் தந்தங்கள் முறிந்து, மழுங்கிக் காணப்படுகின்றன. அத்தோடு அவை கூற்றுவனையும் ஒத்து விளங்குகின்றன. இத்தனைச் சிறப்புகளோடும் கூடிய நீயோ, குதிரைகள் பூட்டிய தேரில், காலைக்கடலில் தோன்றும் செஞ்ஞாயிறு போலத் தோன்றி அழகுடன் வருவாய். உன்னை எதிர்ப்போர், தாயில்லாக் குழந்தை உணவின்றிப், பாதுகாப்பின்றித் தவிப்பதைப் போல, உன் சினத்துக்கு ஆளாகித் துன்புறுவர்.

பாடல் எண் 5

பாடியவர் : நரிவெருஉத் தலையார்
 பாடப்பட்டோன் : சேரமான் கருவூரேறிய ஒள்வாள் கோப்பெருஞ்சேரல்
 திணை : பாடாண்
 துறை : செவியறிவுறாஉ; பொருண்மொழிக்காஞ்சி

எருமை அன்ன கருங்கல் இடை தோறும்,
 ஆனின் பரக்கும் யானைய, முன்பின்,
 கானக நாடனை! நீயோ, பெரும!
 நீயோர் ஆகலின், நின்ஒன்று மொழிவல்;
 அருளும் அன்பும் நீக்கி நீங்கா
 நிரயங் கொள்பவரோடு ஒன்றாது காவல்,
 குழவி கொள்பவரின், ஒம்புமதி!
 அளிதோ தானே; அதுபெறல் அருங் குரைத்தே.

தெளிவுரை:

எருமை போன்ற கரிய பாறைக் குன்றுகள் பொருந்திக் கிடக்கின்ற இடமெல்லாம், யானைக்கூட்டங்கள் பசுக்கூட்டங்கள் போல் உலவுகின்ற காடுகளை உட்கொண்ட வலிய சேர மன்னனே! நீயோ மன்னன்! பெருமைக்குரியவன்! ஆதலால் ஒன்று சொல்வேன், கேட்பாயாக! அருளும் அன்பும் நீங்கி, தம் வாழ்நாள் முடிவில் நரகம் செல்பவரைப் போன்று, நீயும் வாழ்வது நன்றன்று! குழந்தையைப் பெற்ற தாய் அதனைப் பேணிப் பாதுகாப்பதைப் போல், அருளோடும் அன்போடும் நாட்டு மக்களைக் காப்பாயாக. அதுதான் பெறுதற்குரியதாகும்.

பாடல் எண் 6

பாடியவர் : காரிகிழார்
பாடப்பட்டோன் : பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவமுதி
திணை : பாடாண்
துறை : செவியறிவுறாஉ; வாழ்த்தியல்

வடாஅது பனிபடு நெடுவரை வடக்கும்,
தெனா அது உருகெழு குமரியின் தெற்கும்,
குணாஅது கரைபொரு தொடுகல் குணக்கும்,
குடாஅது தொன்றுமுதிர் பௌவத்தின் குடக்கும்,
கீழ்து, முப்புணர் அடுக்கிய முறைமுதல் கட்டின்
நீர்நிலை நிவப்பின் கீழும், மேலது
ஆனிலை உலகத் தானும், ஆனாது,
உருவும் புகழும் ஆகி, ஆனாது,
தெரிகோல் சூமனன் போல, ஒரு திறம்
பற்றல் இலியரோ! நின் திறம் சிறக்க!
செய்வினைக்கு எதிர்ந்த தெவ்வர் தேஎத்துக்,
கடற்படை குளிப்ப மண்டி, அடர்புகர்ச்
சிறுகண் யானை செவ்விதின் ஏவிப்,
பாசவற் படப்பை ஆர்எயில் பலதந்து,
அவ்வெயில் கொண்ட செய்வுறு நன்கலம்
பரிசின் மாக்கட்கு வரிசையின் நல்கிப்,
பணியியர் அத்தைநின் குடையே; முனிவர்,
முக்கண் செல்வர் நகர்வலஞ் செயற்கே!
இறைஞ்சுக, பெரும, நின்சென்னி; சிறந்த
நான்மறை முனிவர், ஏந்துகை எதிரே!
வாடுக, இறைவ நின் கண்ணி, ஒன்னார்
நாடுசடு கமழ்புகை எறித்தலாளே!
செலிஇயர் அத்தை, நின் வெகுளி, வால்இழை
மங்கையர் துனிந்த வாள்முகத்த எதிரே!
ஆங்க, வென்றி எல்லாம் வென்று அகத்து அடக்கிய
தண்டா ஈகைத் தகைமாண் குடுமி!
தண்கதிர் மதியம் போலவும், தெறுசுடல்

ஒண்கதிர் ஞாயிறு போலவும்,
மன்னுக, பெரும! நீ! நிலமிசை யானே!

தெளிவுரை:

பனிபடர்ந்த இமயத்தை வடக்கு எல்லையாகவும், கன்னிக்குமரியைத் தென் எல்லையாகவும், கிழக்கிலும், மேற்கிலும் கடலை எல்லையாகவும் கொண்ட பரந்த நிலப்பரப்பினில் அமைந்த பெருநாட்டின் பேரரசன் நீ! இவ்வுலகம், மேலுலகம், சுவர்க்கம், பாதாள உலகம் ஆகிய எங்ஙனும் பரவிய உன் புகழோ பெரிது!

எனவே, உன் செயலும், எடுக்கும் முடிவுகளும் துலாக்கோலின் தன்மைபோல சமனாய் அமைய வேண்டும். ஒரு பக்கமாகச் சாயக்கூடாது. இதனால் உன் படையும் குடிமக்களும் சிறந்து ஓங்குவர்.

உன்னை எதிர்க்கும் பகை மன்னர்களின் பெரும் படைகளை அழித்து, உன் கடல் போன்ற படைகளோடும், வலிய யானையோடும் அவர்கள் கோட்டைக்குள் புகுந்து, உணவுப் பொருட்களையும், அணிகளையும் கொணர்வாய். அவற்றை பரிசலர்கள் மகிழும்படி அளித்து மகிழ்கின்ற அருளாளன் நீ!

நின் வெண்கொற்றக் குடையும், கொற்றமும் முக்கண்ணாகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள கோயிலை வலம் வரும்பொழுது மட்டுமே தாழ்க! உன்னை மன்றத்தில் மாமுனிவர்களும், மறையாளர்களும் வாழ்த்தும் போதும் தலை தாழ்க!

நின் தலையில் அணிந்துள்ள மாலை, பகைவர் நாட்டை எரித்தெழும் தீயின் வெம்மையால் வாடுக! ஆயின் உன் சினம் உன் தேவியர் திருமுன் தணிக! வெற்றிமீது வெற்றி வந்து உன்னைச் சேர்ந்தாலும், அதனால் செருக்கடையாது, அருளோடும் அடக்கத்தோடும், வள்ளன்மையோடும் வாழும் நீ, தண்கதிர் நிலவும்; வெண்கதிர் ஞாயிறும் போன்று உலகத்து நிலைத்து வாழும் சிறப்பைப் பெற்றுள்ளாய்! வாழ்வாயாக!

பாடல் எண் 7

பாடியவர் : கருங்குழல் ஆதனார்
பாடப்பட்டோன் : சோழன் கரிகால் பெருவளத்தான்
திணை : வஞ்சி
துறை : கொற்றவள்ளை; மழபுல வஞ்சி

களிறு கடைஇய தாள்,
கழல் உரீஇய திருந்துஅடிக்
கணை பொருது கவிவண் கையால்,
கண் ஒளிர்வருஉம் கவின் சாபத்து

மாமறுத்த மலர்மார்பின்,
 தோல் பெயரிய எறுழ் எண்ணாய், பகைவர்
 ஊர்சுடு விளக்கத்து அழுவிளிக் கம்பலைக்
 கொள்ளை மேவலை; ஆகலின், நல்ல
 இல்ல ஆகுபவரால் இயல்தேர் வளவ!
 தண்புனல் பரந்த பூசல் மண் மறத்து
 மீனின் செறுக்கும் யாணர்ப்
 பயன்திகழ் வைப்பின், பிறர் அகன்றலை நாடே

தெளிவுரை:

களிற்றைச் செலுத்திய தாள்களையும், வீரக் கழல் அணிந்த வலிய
 கால்களையும், அம்புகளோடு கூடிய வில்லினை வளைத்த ஆற்றலுடைய கைகளையும்,
 பரந்த மார்பினையும், யானைகளையும் பெயர்க்கும் பெரும் வலிமையையும் உடைய
 வளவனே! பகை நாட்டின் மீது நீ படை எடுத்துச் செல்லும்போது, எரியூட்டப்பட்ட
 ஊரின் நடுவே, தீயின் ஒளியில் அவ்வூரவர் தம் சுற்றத்தினரை அழுகைக் குரலுடனே
 அழைக்கும் இரைச்சலிலும், பகைவர் நாட்டினை நீ சூறையாடி மகிழ்வாய். ஆகவே
 தேருர்ந்து வரும் வளவனே! உன்னை எதிர்ப்பவர் நாட்டில் நல்ல பொருள்கள் ஏதும்
 மிஞ்சாது! பெருகி வரும் வெள்ளத்தை மண்ணால் அடையாது, மீனால் அடைக்கும்
 செழிப்பும், நீர் வளமும், செறிந்த ஊர்களுடைய உன்னுடைய பகைவர் நாடுகளின்
 கதி இவ்வாறானால், உன்னை எதிர்க்கத் துணிபவர் தாம் யாவர்? உனக்கு எதிரிகளே
 இல்லையன்றோ!

பாடல் எண் 8

பாடியவர் : கபிலர்
 பாடப்பட்டோன் : சேரமான் செல்வக் கடுங்கோவாழியாதன்
 திணை : பாடாண்
 துறை : இயன்மொழி; பூவை நிலை

வையம் காவலர், வழிமொழிந்து ஒழுகப்,
 போகம் வேண்டிப், பொதுச்சொல் பொறாஅது,
 இடம் சிறிது என்னும் ஊக்கம் துரப்ப,
 ஒடுங்கா உள்ளத்து, ஒம்பா ஈகைக்,
 கடந்துஅடு தானைச் சேரலாதனை
 யாங்ஙனம் ஒத்தியோ? வீங்குசெலல் மண்டிலம்?

பொழுது என வரைதி; புறங் கொடுத்து இறத்தி;
 மாறிவருதி; மலை மறைந்து ஒளித்தி;
 அகல்இரு விசம்பி னானும்
 பல்விளங் குதியால், பல்கதிர் விரித்தே.

தெளிவுரை:

உலகத்தைக் காக்கும் அரசர் வழிபாடு சொல்லி நடக்கவும், அவர்கள் நிலப்பகுதியும் பொதுவானது என்ற வார்த்தையையும் பொறுக்காமல், எதிர்த்தவர் பலரையும் வென்று வீழ்த்தி, அவரது நாட்டையும் தன்னுடைய நாட்டோடு இணைத்துக் கொண்டவன். அவன் உள்ளம் விரிந்தது; பொருளைப் பாதுகாக்காது வழங்கும் வள்ளன்மையும் பெரிது. வெற்றி மிகுந்த படையால் எதிரிகளைக் கொன்றழிக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்த செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதனாகிய சேரலாதனை, ஆகாயத்தில் விரைந்து செல்லும் கதிரவனே! நீ யாங்ஙனம் ஒத்தியோ? பகற்பொழுதை உனக்கு வரையறுத்துக் கொண்டு, திங்கள் வந்தால் புறமுதுகிடுபவன் நீ! தெற்கும் வடக்குமாக மாறி மாறி வருவதோடன்றி, மலைமறைகின்ற நீ! பகலில் மட்டும் வானத்தில் தோன்றி கதிர்களைப் பரப்புகின்றாய். இப்படிப்பட்ட தன்மைகள் கொண்ட நீ, சேரலாதனுக்கு ஒருக்காலும் ஒப்பாக மாட்டாய்! காண்பாயாக!.

பாடல் எண் 9

பாடியவர் : நெட்டிமையார்
 பாடப்பட்டோன் : பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி
 திணை : பாடாண்
 துறை : இயன்மொழி

ஆவும், ஆனியற் பார்ப்பன மாக்களும்,
 பெண்டிரும், பிணியுடை, யீரும் பேணித்
 தென்புலம் வாழ்நர்க்கு அருங்கடன் இறுக்கும்
 பொன்போற் புதல்வர்ப் பெறாஅ தீரும்
 எம்அம்பு கடிவிடுதும், நும் அரண் சேர்மின் என,
 அறத்து ஆறு நுவலும் பூட்கை, மறத்தின்
 கொல்களிற்று மீமிசைக் கொடிவிசம்பு நிழற்றும்
 எங்கோ, வாழிய குடுமி! தங்கோச்
 செந்நீர்ப் பசும்பொன் வயிரியர்க்கு ஈத்த
 முந்நீர் விழவின், நெடியோன்

நன்னீர்ப் ப.:றுளி மணலினும் பலவே

தெளிவுரை:

பசுக்கூட்டங்கள், பசுக்களின் இயல்பைப் பெற்ற அந்தணர்கள், மகளிர், நோயுடையவர், பிள்ளைகளைப் பெறாதோர் ஆகியவர்களைத் தாம் அம்பு செலுத்தும் போர் நடக்குமிடத்தினின்று பாதுகாவலான இடத்திற்கு அனுப்பி வைக்கும் அறநெறியை மேற்கொள்பவனே இம்மன்னன்! கொல்லும் தன்மை வாய்ந்த யானை மீது அமர்ந்து, வெற்றிக் கொடிகள் நிழல் செய்ய வரும் அரசே! பசும்பொன்னைக் கூத்தர்க்கு வழங்கிய நெடியோனால் உளதாக்கப்பட்ட நல்ல நீரையுடைய ப.:றுளி ஆற்று மணலினைக் காட்டிலும் நீ பல்லாண்டுகள் புகழுடன் வாழ்ந்து சிறப்படைவாயாக.

பாடல் எண் 10

பாடியவர் : ஊன்பொதி பசுங்குடையார்
பாடப்பட்டோன் : சோழன் நெய்தலங் கானல் இளஞ்சேட்சென்னி
திணை : பாடாண்
துறை : இயன்மொழி

வழிபடு வோரை வல்லறி தீயே!
பிறர்பழி கூறுவோர் மொழி தேறலையே;
நீ மெய் கண்ட தீமை காணின்,
ஒப்பநாடி அத்தக ஒறுத்தி;
வந்து, அடி பொருந்தி, முந்தை நிற்பின்,
தண்டமும் தணிதி, பண்டையிற் பெரிதே;
அமிழ்து, அட்டு ஆனாக் கமழ்குய் அடிசில்
வருநர்க்கு வரையா வசையில் வாழ்க்கை
மகளிர் மலைத்தல் அல்லது, மள்ளர்
மலைத்தல் போகிய, சிலைத்தார் மார்ப!
செய்து இரங்கா வினைச், சேண்விளங்கும் புகழ்
நெய்தலங் கானல் நெடியோய்!
எய்த வந்தனம் யாம்; ஏத்துகம் பலவே!

தெளிவுரை:

மன்னனே! உன்னை வணங்கி நிற்போரை, விரைவில் அவர் வணங்குதற்குரிய காரணத்தை அறிவாய்; பிறரைப் பற்றிக் குற்றம் சொல்வோரது வார்த்தைகளையும், புறங்கூறுதலையும் நீ தவிர்க்கின்றாய். ஒருவனிடம் உண்மையாகவே குற்றம் காணின்,

அதனை ஆராய்ந்து, குற்றத்திற்கேற்ற, தண்டனை வழங்குகின்றாய். தாங்கள் செய்த பிழைகளை உணர்ந்து, உன் அருள் வேண்டி உன்னிடம் தஞ்சம் அடைவோர்க்கு தண்டனையும் குறைக்கின்றாய். அவர்கள் மகிழுமாறு அருள் பாலிக்கின்றாய்.

அரசே! அமுதத்தையும் சுவையால் வெல்லுகின்ற மணங்கமழும் தாளிப்பையுடைய உணவை, உன்னை நாடிவரும் விருந்தினர்க்குக் குறையாது வழங்குகின்றாய். உன்தேவியர் குற்றமில்லா வாழ்வுடையவர்கள். அவர்கள் தழுவதலின்றி, இந்திரவில் போலும் மாலையணிந்த உன் மார்பை பகைவர் மோதுவதற்கு அஞ்சுவர். அஞ்சா நெஞ்சுடையவனே! எதனையும் திட்டமிட்டுச் செய்கின்றாய். இதனால் பின்னர் தவறு ஏற்படுவதுமில்லை. நீ வருந்துவதும் இல்லை. இதனால் உன் நாட்டு எல்லையைத் தாண்டி, நெடுந்தொலை வரைக்கும் உன் புகழ் பரந்து விளங்குகிறது. புகழ்பெற்ற நெய்தலங் கானல் ஊரையுடைய மன்னனே! புலவனாகிய நான் உன்னை அடைந்தேன்; இனி உன் அரிய குணங்களைப் புகழ்ந்துரைப்பேனாக.

பாடல் எண் 11

பாடியவர் : பேய்மகள் இளவெயினியார்
பாடப்பட்டோன் : சேரமான் பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ
திணை : பாடாண்
துறை : பரிசில் கடாநிலை

அரி மயிர்த் திரள் முன்கை
வால் இழை, மட மங்கையர்
வரி மணல் புனை பாவைக்குக்
குலவுச் சினைப் பூக்கொய்து
தண்பொருதைப் புனல் பாயும்
விண் பொருபுகழ், விறல் வஞ்சிப்
பாடல் சான்ற விறல்வேந் தனும்மே,
வெப்பு உடைய அரண் கடந்து,
துப்புறுவர் புறம் பெற்றிசினே,
புறம் பெற்ற வய வேந்தன்,
மறம் பாடிய பாடினியும் மே;
ஏர் உடைய விழுக் கழஞ்சின்,
சீர் உடைய இழை பெற்றிசினே!
இழை பெற்ற பாடினிக்குக்

குரல் புணர்சீர்க் கொளைவல் பாண் மகனும்மே,
என ஆங்கு,
ஒள்அழல், புரிந்த தாமரை,
வெள்ளி நாவால் பூப்பெற்றி சினே

தெளிவுரை:

கருவரைச் சேர்ந்த இளஞ்சிறுமியர், தம் மென்மயிர் திரண்ட முன் கைகளால் வண்டல் இழைத்துச் சிறுவீடு கட்டி, அதில் பாவை புனைந்து வைப்பதோடு, அப்பாவைக்குக் கோட்டுப்பூவும் சூடி மகிழ்வார். தொடர்ந்து, ஆன்பொருநை நதியிலும் நீராடிக் களிப்பார். அப்படிப்பட்ட சிறப்புக்களையுடைய கருவூரில், புலவர் பாடுவதற்கு ஏற்ற சிறப்புக்களைக் கொண்ட மன்னனாகப் பெருங்கடுங்கோ ஆட்சிபீடமேறி இருந்தான்.

பெருங்கடுங்கோவைப் பகைத்த மன்னர் எவரேனும் இருப்பின், அம்மன்னர்களின் கோட்டைகளை அழித்து பகைவர் அஞ்சுமாறு செய்தான். அவர் வீரத்தை வியந்து பாடிய பாடினிக்கு, பசும்பொன்னால் செய்யப்பட்ட அணிகலன்களைப் பரிசளித்தான். பாடினியைப் போலப் பாடி வந்த பாணனுக்கும், மன்னன் வெள்ளி நாரால் தொடுக்கப்பட்ட தாமரைப் பூமாலையினைப் பரிசளித்தான்.

பாடல் எண் 12

பாடியவர் : நெட்டிமையார்
பாடப்பட்டோன் : பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி
திணை : பாடாண்
துறை : இயன்மொழி

பாணர் தாமரை மலையவும், புலவர்
பூநுதல் யானையொடு புனைதேர் பண்ணவும்,
அறனோ மற்று இது விறல்மாண் குடுமி!
இன்னோ ஆகப் பிறர் மண் கொண்டு
இனிய செய்தி நின் ஆர்வலர் முகத்தே!

தெளிவுரை:

பாணர் பெற்றாமரைப் பூச்சூடவும், புலவர் அலங்கரிக்கப்பட்ட யானையையும், தேரையும் உன்னிடமிருந்து பரிசாகப் பெறுகின்றனர். ஆனால் வேற்றரசர்க்குரியதையும், உன்னை எதிர்த்து வரும் அரசர்க்குரியதுமான நிலத்தை, அவர்களை அழித்து நீ பெற்றுக் கொள்கிறாய். இச்செயல் அறமாகுமோ? வெற்றிமிகு முதுகுடுமிப் பெருவழுதியே! நிலத்தைக் கவர்கின்றாய்; உன்னை நாடிவரும் பரிசலர்க்கு இனியவை

ஆற்றுகிறாய்! இது அறநெறியாகுமா! என்று புலவர் கூறுவதில் மன்னனின் அற உள்ளத்தை இகழ்வது போலக் கூறி, அவன் வீரத்தையும், வள்ளன்மையையும் புகழ்ந்து கூறியதாகும்.

பாடல் எண் 13

பாடியவர் : உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார்
பாடப்பட்டோன் : சோழன் முடித்தலைக் கோப்பெருநற்கிள்ளி
திணை : பாடாண்
துறை : வாழ்த்தியல்

‘இவன் யார்’? என்குவை ஆயின், இவனே,
புலிநிறக் கவசம் பூம்பொறி சிதைய,
எய்கணை கிழித்த பகட்டு எழில் மார்பின்,
மறலி அன்ன களிற்றுமிசை யோனே;
களிற்றே, முந்நீர் வழங்கு நாவாய் போலவும்
பன்மீன் நாப்பண் திங்கள் போலவும்,
சுறவு இனத்து அன்ன வானோர் மொய்ப்ப,
மரீஇயோர் அறியாது, மைந்து பட்டன்றே,
நோயிலன் ஆகிப் பெயர்கதில் அம்ம!
பழன மஞ்சை உகுத்த பீலி
கழனி உழவர் சூட்டோடு தொகுக்கும்,
கொழுமீன், விளைந்த கள்ளின்,
விழுநீர் வேலி நாடுகிழ வோனே.

தெளிவுரை:

உன்நாடு வந்தடைந்த இச்சோழ மன்னனை நீ யாரென்று கேட்டால், புலிநிறக் கவசம் அணிந்து, கூற்றுவன் போல, களிற்றின் மேல் ஏறி அமர்ந்து வருகின்ற இம்மன்னன், மயிலினம் வயல்களில் பீலிகளை உதிர்க்க, அவற்றை நெற்கூட்டுடன் தொகுக்கும் உழவர்களையும், கொழுவிய மீனையும், விளைந்த கள்ளையும் மிகுதியாகக் கொண்ட சோழநாட்டு மன்னன் ஆவான்.

சோழமன்னன் ஏறிவரும் களிறுதான் கடலிடையே செல்லும் மரக்கலம் போலவும், ஆகாயத்தில் விண்மீன் கூட்டத்தினிடையே விளங்கும் திங்கள் போலவும், சுறாமீன் போன்ற வாளமறவர் சுற்றிச் சூழ்ந்து செல்ல, செல்கின்றான். எனவே எவ்விதத் தீங்குமின்றி அவ்விடத்தினின்றும் விடுபட்டுச் செல்ல அவனை விடுவாயாக.

பாடியவர் : கபிலர்
 பாடப்பட்டோன் : சேரமான் செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதான்
 திணை : பாடாண்
 துறை : இயன்மொழி

கடுங் காண கொல் களிற்றால்
 காப்புடைய எழு முருக்கிப்
 பொன் இயல் புனை தோட்டியன்
 முன்பு உடைத்த குண்டு அகழி
 நீர் அழுவம் நிவப்புக் குறித்து,
 நிமிர் பரிய மா தாங்கவும்;
 ஆவம் சேர்ந்த புறத்தை, தேர்மிசைச்
 சாப நோன்ஞாண் வடுக்கொள வழங்கவும்;
 பரிசிலர்க்கு அருங்கலம் நல்கவும்; குரிசிலி!
 வலிய ஆகும் நின் தாள்தோய் தடக்கை
 புலவு நாற்றத்த பைந்தடி
 பூ நாற்றத்த பைந்தடி
 கறிசோறு உண்டு வருந்துதொழில் அல்லது
 பிறிதுதொழில் அறியா ஆகலின், நன்றும்
 மெல்லிய பெரும தாமே! நல்லவர்க்கு
 ஆரணங்கு ஆகிய மார்பின், பொருநர்க்கு
 இருநிலத்து அன்ன நோன்மை
 செருமிகு சேஎய் நின் பாடுநர் கையே!

தெளிவுரை:

ஆற்றல் வாய்ந்த யானையை ஏவி, பகைவரின் காவலையுடைய கணைய மரத்தை முறித்துப் பின்னர் வலிய அங்குசத்தால் யானையை அழைப்பிக்கின்றாய். நீர் நிறைந்த படுகுழிகளைத் தாவிச் செல்லும் வேகமுடைய குதிரைகளை அவற்றின் வாரிசினைப் பற்றி அழகுறச் செலுத்துகிறாய். உன்னைப் பாடிநிற்கும் பரிசிலர்க்கு பொன் அணிகளை வாரி வழங்குகிறாய்; இத்தனையையும் உன் வலிய கைகளால் அன்றோ செய்கின்றாய்!

பெருமானே! உன்னைச் சேர்ந்த பெண்களுக்கு ஆற்றுவதற்கு ஏற்றதும், உன்னை எதிர்க்கின்ற பகைவர்க்குத் துளக்கமுடியா வலிமையும் கொண்ட மார்பனே!

போர்க்களத்தில் ஆற்றல் பெற்றுத் திகழ்வனே! உன் கைகள் வீரத்தால் வலுப்பெற்றிருப்பது அதனால் அன்றோ! உன்னைப் பாடுகின்ற புலவனாகிய என் கைகளோ ஆற்றல் இழந்த மென்கைகளாகும். காரணம் இக்கைகள் ஊனும், கறியும், துவையும், சோறும் மட்டுமே உண்ணப் பயன்படுகின்றன.

பாடல் எண் 15

பாடியவர் : நெட்டிமையார்
பாடப்பட்டோன் : பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி
திணை : பாடாண்
துறை : இயன்மொழி

கடுந்தேர் குழித்த ஞெள்ளல் ஆங்கண்,
வெள்வாய்க் கழுதைப் புல்லினம் பூட்டிப்,
பாழ் செய்தனை, அவர் நனந்தலை நல்லெயில்;
புள்ளினம் இமிழும் புகழ்சால் விளைவயல்,
வெள்ளுளைக் கலிமான் கவிஞளம் புகளத்
தேர் வழங்கினை நின் தெவ்வர் தேளத்துத்;
துளங்கு இயலால், பணை எருத்தின்,
பா வடியாலி செறல் நோக்கின்,
ஒளிறு மருப்பின் களிறு அவர
காப் புடைய கயம் படியினை
அன்ன சீற்றத்து அனையை; ஆகலின்
விளங்கு பொன் எறிந்த நலங்கிளர் பலகையொடு
நிழல்படு நெடுவேல் ஏந்தி ஒன்னார்
ஒண்படைக் கடுந்தார் முன்புதலைக் கொண்மார்,
தசைதர வந்தோர் நசைபிறக்கு ஒழிய,
வசைபட வாழ்ந்தோர் பலர்கொல்? புரையில்
நற்பனுவல் நால் வேதத்து
அருஞ் சீர்த்திப் பெருங் கண்ணுறை
நெய்ம் மலி ஆவுதி பொங்கப் பன்மாண்
வீயாச் சிறப்பின் வேள்வி முற்றி,
யூபம் நடட வியன்களம் பலகொள்?
யாபல கொல்லோ பெரும! வார் உற்று

விசிபிணிக் கொண்ட மண்கனை முழுவின்
பாடினி பாடும் வஞ்சிக்கு
நாடல் சான்ற மைந்தினோய்! நினக்கே

தெளிவுரை:

விரைந்து செல்லும் தேர்கள் ஓடித் தடம் விழுந்த பகைவர் நாட்டுத் தெருக்களில், கழுதைகளைப் பூட்டி உழுதாய்; இதனால் அகன்ற இடங்களைக் கொண்ட கோட்டைகள் பாழ்பட்டன. பறவைகள் ஒலிக்கின்ற வயல்வெளிகளில், குதிரைகள் பூட்டிய தேரினைச் செலுத்தி அழித்தாய். ஒளிரும் கொம்புகளைக் கொண்ட யானைகளைக் கொண்டு பகைவர்களின் காவலையுடைய குளங்களை பாழ்படுத்தினாய். பகைவர் மீது மிகுந்த சினமும், பகைவரை வெல்லும் ஆற்றலும் உடையவன் நீயன்றோ! உன்னை வெல்லும் பொருட்டாக, வேல் கொண்டு புறப்பட்ட பகைவர்கள், உன்னுடைய தூசிப்படையின் முன் நிற்க இயலாது, பாழ்பட்டு அழிந்தனர். நால்வகைப்பட்ட வேதத்திலும் சொல்லப்பட்ட நெறிப்படி, நெய் முதலிய பொருட்களால் வேள்விக் கூடங்கள் இயற்றி, யாகங்கள் பல செய்தாய். பெருமானே! கச்சணிந்த மார்பினரான விறலியர் உன்னைப் போற்றிப்பாடும் புகழ் மொழிகளுக்கு ஏற்ற தகுதியினை நீ உடையவன்.

7. பதிற்றுப்பத்து

ஏழாம்பத்து

பழந்தமிழகத்தினைக் குறித்த வரலாற்று நூல் இல்லையே என்ற குறையைத் தீர்க்க வல்ல புறப்பொருள் பற்றிய நூல் இது. சேர மன்னர்களது வரலாற்றைக் கூறுவது, பத்து அரசர்கள் பற்றி, பத்துப்பத்துப் பாடல்களாக நூறு பாடல்களையுடையது. ஆயின் இப்போது 80 பாடல்களே கிட்டியுள்ளன. நூலின் முதற்பத்தும் பத்தாம் பத்தும் கிடைக்கவில்லை.

பதிகம்

மடியா வுள்ளமொடு மாற்றோர்ப் பிணித்த
நெடுநுண் கேள்வி யந்துவற் கொருதந்தை
ஈன்றமகள் பொறையன் பெருந்தேவி யீன்றமகன்
நாடுபதி படுத்து நண்ணா ரோட்டி

வெருவரு தானைகொடு செருப்பல கடந்து
ஏத்தல் சான்ற விடனுடை வேள்வி

ஆக்கிய பொழுதி னறத்துறை போகி
மாய வண்ணனை மனனுறப் பெற்றவர்
கோத்திர நெல்லி னொகந்தூ ரீத்துப்

புரோசு மயக்கி
மல்ல லுள்ளமொடு மாசற விளங்கிய
செல்வக் கடுங்கோ வாழி யாதனைக்

பாடல் தலைப்பு : “புலாஅம் பாசறை

பாடிய புலவர் : கபிலர்

பலாஅம் பழுத்த பசும்புண் ணரியல்
வாடை துரக்கு நாடுகெழு பெருவிறல்
ஓவத் தன்ன வினைபுனை நல்லிற்
பாவை யன்ன நல்லோள் கணவன்

பொன்னி னன்ன பூவிற் சிறியிலைப்
புன்கா லுன்னத்துப் பகைவ னெங்கோ
மலர்ந்த சாந்திற் புலரா வீகை
மலர்ந்த மார்பின் மாவண் பாரி
முழவுமண் புலர விரவல ரினைய

பாராச் சேட்புலம் படர்ந்தோ னளிக்கென
இரக்கு வாரே னெஞ்சிக் கூறேன்
ஈத்த திரங்கா னீத்தொறு மகிழான்
ஈத்தொரு மாவள் ளியனென நுவலுநின்
நல்லிசை தரவந் திசினே யொள்வாள்

உரவுக் களிற்றுப் புலாஅம் பாசறை
நிலவி னன்ன வெள்வேல் பாடினி
முழவிற் போக்கிய வெண்கை
விழவி னன்னநின் கலிமகி ழானே.

துறை : காட்சி வாழ்த்து
வண்ணம் : ஒழுகுவண்ணம்
தூக்கு : செந்தூக்கு

பெயர் : புலாஅம் பாசறை

பொருள்:

பலாமரத்திலே பழுத்து வெடித்த பழத்தின் வெடிப்பிலிருந்து ஒழுகுந் தேனை வாடைக் காற்று எறியும் பறம்பு நாட்டிற் பொருந்திய பெரிய விறல் படைத்தவனும் ஓவியத்தில் எழுதியது போன்ற வேலைப்பாடு அமைந்த நல்ல மனையின் கண்ணே இருக்கும் பாவை போன்ற நல்ல அழகும் நலமும் உடையாட்குக் கணவனும் பொன்போலும் நிறமுடைய பூவினையும் சிறிய இலையினையும் புல்லிய அடிப்பகுதியினைமுடைய உன்னமரத்துக்குப் பகைவனும் எமக்கு அரசனும் பூசிப்புலர்ந்த சாந்தினை உடைய அகன்ற மார்பினையும் குன்றாத ஈகையால் பெரிய வள்ளன்மையினை உடையானுமாகிய பாரி முழவினிடத்தே பூசிய மார்ச்சனை மண் புலர்ந்தொழியவும் வேண்டுவன வழங்குவோர் இல்லாமையால் இரவலர் வருந்தவும் மீண்டு இந்நிலவுலகிற்கு வருதல் இல்லாத மேலுலகிற்குச் சென்றொழிந்தான்.

ஒள்ளிய வாள் படையையும் வன்மையுடைய களிறுகளையுமுடைய புலால் நாற்றம் பொருந்திய பாசறைக் கண்ணே நிலவின் ஒளியைப் போல வெள்ளொலி செய்யும் நின்வேற்படையைப் புகழ்ந்து பாடும் பாடினி முழங்கும் முழவின் தாளத்திற்கேற்ப ஒத்தறுக்கும் வெறுங்கையை அசைத்துப் பாடும் விழாக்களம் போன்ற நின்னுடைய ஆரவாரம் மிக்க திருவோலக்கத்தின் கண்ணே எம்மை இதுகாறும் புரந்த வேள்பாரி இறந்தானாதலின் எம்மை அளிப்பாயாக என்று இரந்து வந்தேனில்லை. நின் புகழைக் குன்றவும் மிகைபடவும் கூறமாட்டேன். செல்வக் கடுங்கோவாழியாதன் ஈதலால் பொருள் செலவாவது குறித்து மனம் இரங்குவதில்லை. இடையறாத ஈதலால் இசை மிகுவது காரணமாக மகிழ்ச்சி எய்துவதும் இல்லை. ஈயும் போதெல்லாம் பெரிய வள்ளன்மையுடையன் என்று உலகோர் கூறும் நினது நல்ல புகழ் எம்மை நிற்பால் ஈர்ப்ப வந்தேன் காண்.

பெயர்க்காரணம்:

பகைவரைப் பொருது அவர் குருதி படிந்து கிடக்கும் வாட்படையும் அவரைத் தம் கோட்டாற் குத்திக் குருதிக்கறை படிந்திருக்கும் களிற்றுப் படையும் சூழ்தலால் பாசறைபுலால் நாறுதல் பற்றி 'புலாஅம் பாசறை' என்றார்.

இப்பாடலில் செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதனின் வென்றிச் சிறப்பொடுபடுத்து அவன் கொடைச் சிறப்புக்கூறியது.

பாடல் தலைப்பு : வரைபோலிஞ்சி

இழையணிந் தெழுதரும் பல்களிற்றுத் தொழுதியொடு

மழையென மருளு மாயிரும் ப.:றோல்

எ.குபடை யறுத்த கொய்சுவற் புரவியொடு
மைந்துடை யாரெயில் புடைபட வளைஇ

வந்துபுறத் திறுக்கும் பசும்பிசி ரொள்ளழல்
ஞாயிறு பல்கிய மாயமொடு சுடர்திகழ்
பொல்லா மயலொடு பாடிமிழ் புழிதரும்
மடங்கல் வண்ணங் கொண்ட கடுந்திறல்
துப்புத் துறைபோகிய கொற்ற வேந்தே

புனல்பொரு கிடங்கின் வரைபோ லிஞ்சி
அணங்குடைத் தடக்கையர் தோட்டி செப்பிப்
பணிந்துதிறை தருபநின் பகைவ ராயிற்
புல்லுடை வியன்புலம் பல்லா பரப்பி
வளனுடைச் செறுவின் வளைந்தவை யுதிர்ந்த

களனறு குப்பை காஞ்சிச் சேர்த்தி
அரிய லார்கை வன்கை வினைஞர்
அருவி யாம்பன் மலைந்த சென்னியர்
ஆடுசிறை வரிவண் டோப்பும்
பாயல் சான்றவவ ரகன்றலை நாடே

துறை : செந்துறைப் பாடாண் பாட்டு

வண்ணமும் தூக்கும்அது

பெயர் : வரைபோ லிஞ்சி

பொருள்:

பசிய பொறிகளையுடைய ஒள்ளிய நெருப்பானது ஞாயிறு பலவாய்த் தோன்றும் மாயத் தோற்றங் கொண்டு சுடர்விட்டு எங்கணும் விளங்க உயிர்கட்குப் பொறுக்க முடியாத மயக்கத்தைச் செய்வதுடன் முழக்கத்தைச் செய்து திரியும் கூற்றினது இயல்பினைக் கொண்ட மிக்கதிறலோடு போர்த்துறை பலவற்றினும் சிறப்பமைந்த வெற்றியை உடைய அரசே!

ஓடையும் பொன்னரிமாலையும் முதலாகிய அணிகளைப் பூண்டு எழுகின்ற பலவாகிய யானைத் தொகுதியும்; மழைமேகமென்று மயங்கத்தக்க கரிய பெரிய பலவாகிய கிடுகை ஏந்திய படையும், வேல், வாள் முதலிய படை ஏந்திய வீரர் படையினைச் செயலறப் பொருது அழித்த கொய்யப் பிடரி மயிரை உடைய குதிரைப்

படையுமாகிய நின் தானை வலிமையினை உடைய கடத்தற்கரிய பகைவரது மதிற் பக்கத்தே நெருங்க வளைத்து வந்து மதில் புறத்தே தங்கியிருக்கின்றது.

நீர் மிக்குக் கரையை அலைக்கும் அகழியினையும் மலைபோலும் மதிலினையும் கொண்டு தமக்குப் பொருந்தாதாரை வருத்துதலை உடைய பெரிய கையினை உடையாராய்; நினக்குப் பகைவருமாயினார் வணங்கிய மொழிகளைச் சொல்லி நின் தாளில் வீழ்ந்து வணங்கி திறை செலுத்துவாராயின்,

புல் நிறையவுடைய அகன்ற புலத்தின்கண் பலவாகிய ஆனிரைகளைப் பரந்து மேயவிட்டு வளப்பத்தையுடைய வயலின்கண் விளைந்த கதிரினின்றும் உதிர்ந்த களத்திற் சேர்த்துத் தூற்றப்படுவதில்லாத நெல் மணியின் குவியலை காஞ்சிமரத்தின் அடியிலே சேர்த்தொகுத்து வைத்து கள்ளுண்டலையும் வலிய கையினையுமுடைய உழவர் அரிய பூவாகிய ஆம்பலைச் சூடிய தலையினை உடையாராய் அசைகின்ற சிறகையும் வரிகளையும் உடைய வண்டினம் அவ்வாம்பலை மொய்க்காவாறு ஓச்சம் அப்பகைவருடைய விரிந்த இடத்தையுடைய நாடுகள் புலவர் பாடும் புகழ்பெற்றனவாகும். இப்பாட்டில் செல்வக் கடுங்கோவாழியாதனின் வென்றிச் சிறப்புக் கூறப்பட்டுள்ளது.

பெயர்க்காரணம்:

நின்தானையின் பெருமையும் வன்மையும் நோக்கின், அதனால் வளைக்கப்பட்ட, இவ்வகழியும் இஞ்சியும் வலிமை இல்லனவாம் என்பதுணராது ‘புனல்பொரு கிடங்கின் வரைபோலிஞ்சி’ யெனத் தம்மரண் சிறப்பைத் தாமே வியந்திருப்பதைப் புலப்படுத்தாரென்றும் அச்சிறப்பால் இப்பாட்டிற்கு ‘வரை போலிஞ்சியெனப்’ பெயராயிற்று என்றும் கொள்க. ‘வரைபோலிஞ்சியை அரணாக உடையாராயிருந்தே திறை தருப எனச் சொன்ன சிறப்பானே இதற்கு ‘வரைபோல் இஞ்சி’ என்று பெயராயிற்று என்பது பழைய உரை.

பாடல் தலைப்பு : அருவியாம்பல்

பார்ப்பார்க் கல்லது பணிபறி யலையே
பணியா வுள்ளமோ டணிவரக் கெழீஇ
நட்டோர்க் கல்லது கண்ணஞ் சலையே
வணங்குசிலை பொருதநின் மணங்கம ழகலம்

மகளிர்க் கல்லது மலர்ப்பறி யலையே
நிலந்திறம் பெயருங் காலை யாயினும்

கிளந்த சொன்னீ பொய்ப்பறி யலையே
சிறியிலை யுழிஞைத் தெரியல் சூடிக்
கொண்டி மிகைப்படத் தண்டமிழ் செறித்துக்

குன்றுநிலை தளர்க்கு முருமிற் சீறி
ஒருமுற் றிருவ ரோட்டிய வொள்வாட்
செருமிகு தானை வெல்போ ரோயே
ஆடுபெற் றழிந்த மள்ளர் மாறி
நீகண் டனையே மென்றனர் நீயும்

நுந் நுகங் கொண்டினும் வென்றோ யதனாற்
செல்வக் கோவே சேரலர் மருக
காறிரை யெடுத்த முழங்குகுரல் வேலி
நனந்தலை யுலகஞ் செய்தநன் றுண்டெனின்
அடையடுப் பறியா வருவி யாம்பல்

ஆயிர வெள்ள வூழி
வாழி யாத வாழிய பலவே
இதுவு மது

துறை : காட்சி வாழ்த்து (அ) செந்துறை பாடாண்பாட்டு

வண்ணம் : ஒழுகுவண்ணம்

தூக்கு : செந்துக்கு

பெயர் : அருவியாம்பல்

பொருள்:

பார்ப்பாரையன்றிப் பிறரை பணிதல் இல்லாய், இவ்வாறு பணியாத மனமுச்சியால் அழகுறப் பொருந்தியும் உயிரொத்த நண்பர்க்கல்லது பிறர்க்கு கண்ணோடி அஞ்சுவது இல்லாய்! வளைந்த இந்திரவில் போலும் மாலை கிடந்து அலைக்கும் சாந்து பூசி மணங்கமழும் நின் மார்பை உரிமை மகளிர்க்கு இன்பந்தருதற்கு விரித்துக் காட்டுவதன்றிப் பிற பகைவர்க்குக் காட்டுவதில்லாய், நிலவகைகள் தம் இயல்பில் திரிந்து நெடுங்காலமெய்தினும் வாயாற் சொல்லிய சொல் பொய்படுவதை நீ அறியாய்.

சிறிய இலைகளை உடைய உழிஞைப் பூமாலையை அணிந்து பகைப்புலத்தே கொள்ளத் தக்க பொருள் மிக உண்டாமாறு தண்ணிய தமிழ் வீரர்களாலாகிய தன்

படையை மேன்மேற் செலுத்தி மலைகள் நிலை தளர முழங்கும் இடியேறுபோலச் சினந்து சென்று ஒரு வளைப்பில் இரு பேரரசர்களை வென்று புறங்கண்ட ஒள்ளிய வாளேந்திச் செய்யும் போரில் மேம்பட்ட தானையினையும் வெல்லுகின்ற போரினையுமுடையோனே!

பிற வேந்தர்க்குப் படை வீரராயிருந்து பல போர்களில் வெற்றி பெற்றும் நின்னொடு பொருது வீழ்ந்த வீரர் பகைவரிடத்தினின்றுமாறி நின்தாள் நிழல் விழைந்து போந்து நீ கருதியதனையே யாமும் கருதியொழுகும் கருத்துடையேம் ஆயினேம் என்று சூள் மொழிந்தமைந்தனர். நீயும் நும் குலத்தோர்க்குச் சிறப்பாக உரியவாகிய வன்மையும் கண்ணோட்டமும் கொண்டு மேலும் பல போர்களில் வென்றி சிறந்தாய்.

இன்ன இயல்புகளை உடையை ஆதலால் சேரர் குடித்தோன்றலே! செல்வக் கடுங்கோவே காற்றால் சுருட்டப்பட்ட அலைகள் முழங்கும் முழக்கத்தையுடைய கடலைச் சுற்றெல்லையாக உடைய அகன்ற உலகத்தே வாழும் நன்மக்கள் செய்த அறம் நிலை பெறுவதென்றால் செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதனே! இலையடுத்தலை அறியாத பூவல்லாத ஆம்பல் என்னும் எண்ணும் பல ஆயிரங்களாகப் பெருகிய வெள்ளம் என்னும் எண்ணும் ஆகிய ஊழிகள் நீ வாழ்வாயாக.

பெயர்க்காரணம்:

‘அடையடுப்பறியா அருவியாம்பல் எனக் கூறிய இச்சிறப்பானே இதற்கு அருவியாம்பலென்று பெயராயிற்று.

இப்பாடலில் செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதனின் குணங்களையும் ஒருங்கு கூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

பாடல் தலைப்பு : உரைசால் வேள்வி

வலம்படு முரசின் வாய்வாட் கொற்றத்துப்
பொலம்பூண் வேந்தர் பலர்தில் லம்ம
அறங்கரைந்து வயங்கிய நாவிற்பிறங்கிய
உரைசால் வேள்வி முடித்த கேள்வி

அந்தண ரருங்கல மேற்ப நீர்பட்
டிருஞ்சே நாடிய மணன்மலி முற்றத்துக்
களிறுநிலை முனைஇய தாரருந் தகைப்பிற்
புறஞ்சிறை வயிரியர்க் காணின் வல்லே
எ.குபடை யறுத்த கொய்சுவற் புரவி

அலங்கும் பாண்டி லிழையணிந் தீமென
ஆனாக் கொள்கையை யாதலி னவ்வயின்
மாயிரு விசும்பிற் பன்மீ னொளிகெட
ஞாயிறு தோன்றி யாங்கு மாற்றார்
உறுமுரண் சிதைத்தநின் னோன்றாள் வாழ்த்தில்

காண்கு வந்திசிற் கழறொடி யண்ணல்
மைபடு மலர்க்கழி மலர்ந்த நெய்தல்
இதழ்வனப் புற்ற தோற்றமொ டுயர்ந்த
மழையினும் பெரும்பயம் பொழிதீ யதனால்
பாசியுடை யொக்கலை யொரீஇய
இசைமேந் தோன்றனின் பாசறை யானே

துறை : காட்சி வாழ்த்து
வண்ணம் தூக்கும்அது
பெயர் : உரைசால் வேள்வி

பொருள்:

வெற்றியுண்டாக முழங்கும் முரசினையும் தப்பாத வாள்படையாற் பெறும்
வெற்றியினையும் பொன்னாற் செய்த பூண்களையுமுடைய வேந்தர்கள் பலர்தாம் உள்ளர்.
இன்னமும் கேட்பாயாக!

அறநூல்களை ஒதிப்பயின்று விளங்கிய நாவினையும் உயர்ந்த புகழமைந்த
வேள்விகள் பல செய்து முடித்தற்கு ஏதுவாகிய வேள்வியினையுமுடைய அந்தணர்கள்
அரியகலன்களை நீர் வார்த்துக் கொடுக்கப் பெறுவதால் அந்நீரொழுகி மிக்க
சேறாகியதால் களிறுகள் நிற்பதற்கு வெறுத்த மண்நிறைந்த முற்றத்தையும்; ஒழுங்காக
அமைந்த பரிசிலரன்றி பிறர் செல்லுதற்கரிய காப்பையுமுடைய அவ்விடத்து நின்
பெருமலைக்கண்ணையிருந்து கூத்தர்கள் புறஞ்சிறையிடத்தே வரக் காணினும்
தாழ்க்காது வேல், வாள் முதலிய படைவீரரை வென்று கொணர்ந்த கொய்யப்பட்ட
பிடரியினையுடைய குதிரைகளையும் அசைகின்ற தேர்களையும் அவ்வற்றவற்றுக்குரிய
அணியணிந்து கொடுமின் என்று ஏவி; ஈகையில் அமையாத கொள்கையை உடையை
ஆதலினாலே கரிய பெரிய வானத்தே ஞாயிறு எழுந்து தோன்ற பலவாகிய
விண்மீன்களின் ஒளியைக் கெடுத்தாற்போல சேரர் குடியில் தோன்றிப் பகைவரது மிக்க
மாறுபாட்டைக் கெடுத்த கழலுமாறு அணிந்த தொடியினை உடைய அண்ணலே! கரிய
நிறம் பொருந்திய விரிந்த கழியிடத்தே மலர்ந்த நெய்தற் பூவின் இதழினது அழகிய

நிறத்தோடு உயர்ந்து எழுந்த மழைமுகிலினும் மிக்க செல்வத்தை வழங்குகின்றாய். அதுகாரணமாக, பசியுடைய சுற்றத்தாரை அப்பசியின் நீக்கியதனால் புகழ் மேவிய தோன்றலே! நினது பாசறைக் கண்ணே நின்னுடைய வலிய தாளை வாழ்த்தி நின்னைக் காண வேண்டி வந்தேன்.

பெயர்க்காரணம்:

‘உரைசால் வேள்வி’ என்றது யாகங்கள் எல்லாவற்றினும் அரியவும் பெரியவுமாக உரையமைந்த வேள்வி என்றும் வேள்வியை இவ்வாறு உரையமைந்த வேள்வியென உரைத்த சிறப்பினால் இப்பாட்டு “உரைசால் வேள்வி” எனப்படுவதாயிற்று என்றும் பழைய உரைகாரர் கூறுவர்.

இப்பாடலில் செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதனின் கொடைச்சிறப்பினை வென்றிச் சிறப்பொடுபடுத்துக் கூறியவாறாயிற்று.

பாடல் தலைப்பு : நாண் மகிழிருக்கை

எறிபிண மிடறிய செம்மறுக் குளம்பின
பரியுடை நன்மா விரியுளை சூட்டி
மலைத்த தெவ்வர் மறந்தபக் கடந்த
காஞ்சி சான்ற வயவ பெரும

வில்லோர் மெய்ம்மறை சேர்ந்தோர் செல்வ
பூணணிந் தெழிலிய வனைந்துவர விளமுலை
மாண்வரி யல்குன் மலர்ந்த நோக்கின்
வேய்புரை பெழிலிய விளங்கிறைப் பணைத்தோட்
காமர் கடவுளு மாளுங் கற்பிற்

சேணாறு நறுநுதற் சேயிழை கணவ
பாணர் புரவல பரிசிலர் வெறுக்கை
பூணணிந்து விளங்கிய புகழ்சான் மார்பநின்
நாண்மிகி ழிருக்கை யினிதுகண் டிகுமே
தீந்தொடை நரம்பின் பாலை வல்லோன்

பையு ளுறுப்பிற் பண்ணுப் பெயர்த்தாங்குச்
சேறுசெய் மாரியி னளிக்கும் நின்
சாறுபடு திருவி னனைமகி ழானே

துறை : பரிசிற்றுறைப் பாடாண்பாட்டு

வண்ணமும் தூக்கும் அது

பெயர் : நாண்மகி முருக்கை

பொருள்:

எதிர்த்துப் பொருத பகைவருடைய வீரம் கெட விரைந்த செலவினையுடைய நல்ல குதிரைகள் படைகளால் எறியப்பட்டு வீழ்ந்த வீரர் பிணங்களை இடறிக் கொண்டு செல்லுதலால் சிவந்த குருதிக் கறை படிந்த குளம்பினை உடையவாக! அவற்றின் தலையிலே விரிந்த தலையாட்டத்தை அணிந்து செலுத்தி பகைவரை வஞ்சியாது எதிர்பொருது வென்ற காஞ்சித் திணைக்கமைந்த வீராக்குத் தலைவனே! வில் வீரராகிய சான்றோர்க்குத் மெய்புகு கருவி போன்றவனே! அடைந்தோர்க்குச் செல்வமாய்ப் பயன்படுபவனே!

இழை அணிந்து உயர்ந்த ஒப்பனை செய்தாற்போல் வருகின்ற இளமுலையினையும் மாட்சிமைப்பட்ட வரிகளை உடைய அல்குலினையும் அகன்ற கண்ணினையும் மூங்கிலை ஒப்ப அழகிய பெரிய மூட்டுக்கள் பொருந்திய தொடியணிந்த பருத்த தோளினையும், அழகிய கடவுளரையும் ஏவல் கொள்ளும் கற்பினையும், சேய்மைக்கண்ணும் சென்று மணம் கமழும் நறிய நெற்றியினையும், செவ்விய அணிகளையும் உடையாளுக்குக் கணவனே!

பாணர்க்குடும்பங்களைப் புரப்பவனே! பரிசிலர்க்குச் செல்வமாயிருப்பவனே! பூண் அணிந்து விளங்கும் அகன்ற புகழ் நிறைந்த மார்பினை உடையோனே!

இனிய இசை தொடுத்தலை உடைய நரம்பினால் அமைந்த பாலையாழ் வல்லவன் ஒருவன் அழகைச் சுவைக்குரிய உறுப்பினை உடைய பாலைப் பண்கள் எல்லாவற்றையும் ஒவ்வொன்றாக மாறி மாறி இசைத்தாற் போல சேற்றையுண்டாக்கும் மழைபோல கள்ளை வழங்கும் விழாக்களத்தின் செல்வத் தோற்றத்தை உடைய திருவோலக்கத்தின் கண்ணே, நின்னுடைய நாள் கால இன்ப இருக்கையினை நன்கு கண்டு மகிழ்வுற்றேம்.

பெயர்க்காரணம்:

அவன் ஓலக்க இருக்கையின் செல்வத்தை நாண்மகிழ் இருக்கையெனக் கூறிய சொற்சிறப்பானே இதற்கு 'நாண் மகிழ்ருக்கை' என்று பெயராயிற்று என்பர் பழைய உரைகாரர்.

இப்பாடலில் செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதனின் ஓலக்க வினோதத்தோடுபடுத்தி அவன் செல்வச் சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

பாடல் தலைப்பு : புதல்கூழ்பறவை

வாங்கிரு மருப்பிற் றீந்தொடை பழுனிய
இடனுடைப் பேரியாழ் பாலை பண்ணிப்
படர்ந்தனை செல்லு முதுவா யிரவல
இடியிசை முரசுமொ டொன்று மொழிந்தொன்னார்

வேலுடைக் குழுஉச்சமந் ததைய நூறிக்
கொன்றுபறம் பெற்ற பிணம்பயி லழுவத்துத்
தொன்று திறைதந்த களிற்றொடு நெல்லின்
அம்பண வளவை விரிந்துறை போக்கிய
ஆர்பத நல்கு மென்ப கறுத்தோர்

உறுமுரண் டாங்கிய தாரருந் தகைப்பின்
நாண்மழைக் குழுஉச்சிமை கடுக்குந் தோன்றற்
றோன்மிசைத் தெழுதரும் விரிந்திலங் கெ.:கிற்
றார்புரிந் தன்ன வாளுடை விழவிற்
போர்படு மள்ளர் போந்தொடு தொடுத்த

கடவுள் வாகைத் துய்வீ யேய்ப்பப்
பூத்த முல்லை புதல்கூழ் பறவை
கடத்திடைப் பிடவின் றொடைக்குலைச் சேக்கும்
வான்பளிங்கு விரைஇய செம்பரன் முரம்பின்
இலங்குகதிர்த் திருமணி பெறாஉம்
அகன்கண் வைப்பி னாடுகிழ வோனே

துறை : செந்துறைப் பாடாண் பாட்டு

வண்ணமும் தூக்கும் அது

பெயர் : புதல்கூழ் பறவை

பொருள்:

வளைந்த கரிய தண்டினை உடைய இனிய இசைக்குரிய நரம்புகளால் நிறைந்த இசையின்பத்துக்கு இடமாகவுள்ள பேரியாழிடத்தே பாலைப் பண்ணை எழுப்பி சேரனை நினைந்து செல்லும் முதிய வாய்மையை உடைய இரவலனே!

வெகுண்டு மேல்வரும் பகைவரது மிக்க வலியைத் தடுத்தற்குரிய ஒழுங்கினால் அப்பகைவரால் அழித்தற்கரிய படைவகுப்பையும், நாள் காலையிலே

மழைக்கூட்டந்தங்கிய மலையுச்சியை ஒக்கும் தோற்றத்தை உடைய பரிசையினை மேலே தாங்கி எழுகின்ற ஒளிவிரிந்து விளங்கும் வேற்படையையும், மாலை உடலில் மின்னுவது போல வாள் சுழற்றுகின்ற வாள் விழாவினையும் உடைய போர்க்கண் அன்றிப் பிறவாற்றால் இறத்தலை விரும்பாத வீரர் பனங்குருத்துடனே சேர்த்துத் தொடுத்த வெற்றித் திருவிரும்பும் வாகையினது துய்யினை உடைய பூப்போல பூத்த பூக்களை உடைய முல்லைப் புதரிடத்தே மொய்க்கும் வண்டினம் காட்டிலே பிடவ மரத்தில் தொடுத்தது போலப் பூக்கும் பூக்குலையிலே தங்கும் உயரிய பளிங்குடன் விரவிய சிவந்த பரல்கள் கிடக்கின்ற முரம்பு நிலத்திலே அங்கு வாழ்வோர் விளங்குகின்ற ஒளிக் கதிரையுடைய அழகிய மணிகளைப் பெறுகின்ற இடம் அகன்ற ஊர்களை உடைய நாட்டிற்கு உரிய தலைமகனான செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதன்.

இடிமுழக்கத்தைப் போன்ற ஓசையினைச் செய்யும் முரசுடனே தப்பாத வஞ்சினத்தைக் கூறிச் சென்று பகைவருடைய வேலேந்திய படைக்கூட்டம் செய்யும் போர் அறக்கெடும்படி அழித்து அவர்களைக் கொன்று அஞ்சினோர் முதுகிட்டோடச் செய்ததனால் உண்டாகிய பிணங்கள் நிறைந்த போர்க்களத்தை தோற்ற வேந்தர் பழையதாகிய திறையாகத் தந்த யானையோடு நெல்லையளக்கும் மரக்கால் தன்வாய் விரிந்து அதனைச் சுற்றிலும் புறத்தேயிட்ட செப்புறை தேய்ந்து கழன்றோடுமாறு நெல்லாகிய உணவை நிறைய அளந்து கொடுப்பான் என்று அறிந்தோர் சொல்லுவார்கள்.

பெயர்க்காரணம்:

கிழித்துக் குறுக நறுக்கி வாகையோடு இடை வைத்துத் தொடுத்த பனங்குருத்து முல்லை முகைக்கு ஒப்பாகவும், வாகைவீ அம்முல்லையைச் சூழ்ந்த வண்டிற்கு ஒப்பாகவும் உவமங் கொள்ள வைத்த சிறப்பானே இதற்குப் 'புதல்குழ் பறவை'யென்று பெயராயிற்று என்பர் பழைய உரைகாரர்.

இப்பாடலில் செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதனின் வென்றிச் சிறப்போடு படுத்துக் கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

பாடல் தலைப்பு : வெண்போழ்க்கண்ணி

கொடுமணம் பட்ட நெடுமொழி யொக்கலொடு

பந்தர்ப் பெயரிய பேரிசை மூதூர்க்

கடனறி மரபிற் கைவல் பாண

தென்கடன் முத்தமொடு நன்கலம் பெறுகுவை

கொல்படை தெரிய வெல்கொடி நுடங்க

வயங்குகதிர் வயிரமொடு வலம்புரி யார்ப்பப்
பல்களிற் றினநிரை புலம்பெயர்ந் தியல்வர
அமர்க்க ணமைந்த வவிர்நிணப் பரப்பிற்
குழுஉச்சிறை யெருவை குருதி யாரத்

தலைதுமிந் தெஞ்சிய வாண்மலி யூபமொ
டுருவில் பேய்மகள் கவலை கவற்ற
நாடுட னடுங்கப் பல்செருக் கொன்று
நாறிணர்க் கொன்றை வெண்போழ்க் கண்ணியர்
வாண்முகம் பொறித்த மாண்வரி யாக்கையர்

நெறிபடு மருப்பி னிருங்கண் மூரியொடு
வளைதலை மாத்த தாழ்கரும் பாசவர்
எ.கா டுனங் கடுப்பமெய் சிதைந்து
சாந்தெழின் மறைத்த சான்றோர் பெருமகன்
மலர்ந்த காந்தள் மாறா தூதிய

கடும்பறைத் தும்பி சூர்நசைத் தாஅய்ப்
பறைபண் ணழியும் பாடுசா னெடுவரைக்
கல்லுயர் நேரிப் பொருநன்
செல்வக் கோமாற் பாடினை செலினே

துறை : பாணாற்றுப்படை

வண்ணமும் தூக்கும் அது

பெயர் : வெண்போழ்க் கண்ணி

பொருள்:

ஏந்திய படையழிந்தவர் வேறு படைகளை ஆராய, வென்றி குறித்துயர்த்த
கொடியானது விண்ணிலே அசைய ஒளிக்கதிர் வீசும் மணிபதித்த கொம்பென்னும்
வாச்சியத்தோடு வலம்புரிச் சங்குகள் முழங்க; பலவாகிய களிறுகளின் கூட்டமான
வரிசை தத்தமக்குரிய இடத்தினின்றும் பெயர்ந்து போர் நிகழும் இடம் நோக்கித் திரிய
போரிடுதற்கமைந்த பொருது வீழ்ந்த மக்கள் மாக்களினுடைய நிணம் விளங்கும் பரந்த
களத்திலே கூட்டமாகிய பெரிய சிறகுகளையுடைய பருந்துகள் பிணங்களின் குருதியை
உண்ண தலை வெட்டுண்டதால் எஞ்சி நிற்கும் குறையுடலாகிய ஆண்மை மலிந்தாடும்

கவந்தத்தோடு அழகிய வடிவில்லாத பேய்மகள் காண்போர் வருந்துமாறு அச்சுறுத்த நாட்டிலுள்ளோர் அஞ்சி நடுங்க பல போர்களிலும் எதிர்த்தோரை வென்றழித்து.

மணம் கமழ்கின்ற கொன்றைப் பூவின் கொத்துக்களை விரவித் தொடுத்த வெள்ளிய பனந்தோட்டாலாகிய கண்ணியினையுடையவராய் வாளின் வாய் உண்டு பண்ணிய மாட்சிமைப்பட்ட வடுக்களாகிய வரி பொருந்திய முகத்தையுடையராய் நெறிப்புடைய கொம்பும் பெரிய கண்ணுமுடைய எருத்துக்களோடு வளைந்த தலையை உடைய ஏனை விலங்குகளின் இறைச்சிகளை உடைய தாழ்ந்த இழிந்த பாசவர் கத்தியால் இறைச்சியை வெட்டுதற்குக் கொண்ட அடி மனைபோல மெய்வடுவும் தழும்பும் உறுதலால் பூசிய சந்தனத்தின் பொலிவு தோன்றாதபடி மறைத்த மார்பினை உடைய சான்றோர்க்குத் தலைவனும்,

பூத்திருக்கும் காந்தள் பூ தெய்வத்தால் விரும்பப்படுவது. ஆதலால் நீங்காது படிந்து தாதுண்ட விரைந்து பறத்தலை உடைய தும்பியானது அப்பறக்கும் இயல்பு கெடும் பெருமையமைந்த நெடிய மலையாகிய கற்களால் உயர்ந்த நேரிமலைக்குரிய பொருநனும் செல்வக் கோமானுமாகிய வாழியாதனை பாடிச் செல்குவையாயின்

இசைவல்லோர்க்குரிய கடமைகளை நன்கறிந்த முறைமையால் யாழ் வாசித்தலில் கை வன்மை வாய்ந்த பாணனே! நெடிய புகழ்பெற்ற நின் சுற்றத்தாருடனே கொடுமணமென்னும் ஊரிடத்தும் பந்தரென்னும் பெயரை உடைய பெரிய புகழையுடைய பழைய ஊரிடத்தும் பெறப்படுவனவாகிய தென்கடலில் எடுக்கப்படும் முத்துக்களோடு நல்ல அணிகலங்களையும் பெறுவாய்.

பெயர்க்காரணம்:

சேராக்கு சிறப்பாக உரித்தாகிய பனந்தோட்டுடன் உழிஞை, வாகை, தும்பை முதலிய போர்ப்பூவும் பிறபூக்களும் விரவித் தொடுத்தணிவது இயல்பாதலால் கொன்றை கலந்து தொடுத்த போந்தைக் கண்ணியை 'நாறிணர்க் கொன்றை வெண் போழ்க்கண்ணி' யென்றார்.

இப்பாடலில் செல்வக்கடுங்கோவாழியாதனின் கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

பாடல் தலைப்பு : ஏமவாழ்க்கை

ஏமவாழ்க்கை

கால்கடிப் பாகக் கடலொலித் தாங்கு

வேறுபுலத் திறுத்த கட்டுர் நாப்பண்

கடுஞ்சிலை கடவுந் தழங்குகுரன் முரசம்

அகலிரு விசும்பி னாகத் தகிர

வெவ்வரி நிலைஇய வெயிலெறிந் தல்லது
உண்ணா தடுக்கிய பொழுதுபல கழிய
நெஞ்சுபுக லூக்கத்தர் மெய்தயங் குயக்கத்து
இன்னா ருறையுட் டாம்பெறி னல்லது
வேந்தூர் யானை வெண்கோடு கொண்டு

கட்கொடி நுடங்கு மாவணம் புக்குடன்
அருங்க ணொடைமை தீர்ந்துபின் மகிழ்சிறந்து
நாம மறியா வேம வாழ்க்கை
வடபுல வாழ்நரிற் பெரிதமர்ந் தல்கலும்
இன்னகை மேய பல்லுறை பெறுபகொல்

பாய லின்மையிற் பாசிழை நெகிழ
நெடும ணிஞ்சி நீணகர் வரைப்பின்
ஓவறழ் நெடுஞ்சுவர் நாள்பல வெழுதிச்
செவ்விரல் சிவந்த வவ்வரிக் குடைச்சூல்
அணங்கெழி லரிவையர்ப் பிணிக்கும்
மணங்கமழ் மார்பநின் றாணிழ லோரே
துறை : செந்துறைப்பாடாண் பாட்டு
வண்ணமும் தூக்கும் அது
பெயர் : ஏம வாழ்க்கை
பொருள்:

பிரிவாற்றாது உறக்கம் பெறாமையால் அணிந்துள்ள பசிய இழைகள் நெகிழ்ந்து நீங்க உடல் மெலிந்து உயரிய மண்ணால் செய்யப்பட்ட மதில் சூழ்ந்த நீண்ட பெருமனையிடத்தே ஓவியத்தில் தீட்டப்படுவதிலும் மேம்பட்ட நெடிய சுவரில் பிரிவின் கண் மீண்டு போந்து கூடுதற்குக் குறித்த நாட்கள் பலவும் எழுதி எழுதி இயல்பாகவே சிவந்துள்ள விரல் மிகச்சிவந்த அழகிய வரிகளையும் சிலம்பையும் காண்பாரை வருத்தும் அழகையுமுடைய மகளிர் மனத்தைப் பிணித்து நிற்கும் சாந்தின் நறியமணம் கமழும் மார்பை உடையோய் நின் அடிப்பணி நின்று வாழும் வீரர்,

பகைவர் நாட்டிடத்தே சென்றமைத்துத் தங்கிய பாசறை நடுவில் மோதுகின்ற காற்றாகிய குறுந்தடி அலைக்க கடலாகிய முரசு முழங்கியது போல் மிக்க முழக்கத்தைச் செய்யும் ஒலிக்கின்ற ஓசையையுடைய முரசமானது விரிந்த பெரிய வானத்திடத்தே முழங்க,

கண்டார் விரும்பத்தக்க கோலங்கள் நிலை பெற்ற பகைவர் மதிலை அழித்தன்றி உணவு உண்பது இல்லையென்று உண்ணாது கழித்த நாட்கள் பலகழியவும்; தம்நெஞ்சம் போரே விரும்புதலால் எழுந்த ஊக்கத்தை உடையராய் உடல்வலிமை குன்றி அசைவுற்று மெலியும் மெலிவினை உடைய பகைவரது உறைவிடத்தைத் தாம் வென்று கைக்கொண்டாலன்றி,

பகைவேந்தர் ஏறிப் போந்த களிற்றினைக் கொன்று அதன் மருப்பினைக் கைக்கொண்டு கள்ளுக்கடையின் கொடி அசைந்து தோன்றும் கடைத்தெருவை உடனடைந்து அரிய கள்ளுக்கு விலையாகத் தந்து அக்கள்ளைப் பெற்றுண்ட பின்பு மகிழ்ச்சி மிக்கு அச்சத்தை அறியாத இன்பமே நுகரும் வாழ்க்கையை உடைய உத்தர குருவில் வாழும் மக்களைப் போல மிக்க விருப்பமுற்று நாடோறும் இனிய உவகை பொருந்தியுறையும் பொழுதுகள் பலபெறுவார்களோ.. பெறுதல் அரிது போலும். பெயர்க்காரணம்:

‘நாமமறியா ஏமவாழ்க்கை’ என்றது, துன்பம் இடைவிரவின இன்பமின்றி இடையறாத இன்பமேயாய்ச் சேறலான வாழ்க்கை என்றவாறு என்றும் இச்சிறப்பானே இதற்கு ‘ஏமவாழ்க்கை’ என்று பெயராயிற்று.

இப்பாடலில் செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதனின் காமவேட்கையின் ஓடாத அவன் வென்றி வேட்கைச் சிறப்புக்கூறியவாறாயிற்று.

பாடல் தலைப்பு : மண்கெழு ஞாலம்

மலையுறழ் யானை வான்றோய் வெல்கொடி
வரைமிசை யருவியின் வயின்வயி னுடங்கக்
கடல்போ றானைக் கடுங்குரன் முரசம்
காலுறு கடலிற் கடிய வுறற

எறிந்து சிதைந்த வாள்
இலைதெரிந்த வேல்
பாய்ந்தாய்ந்தா மா
ஆய்ந்து தெரிந்த புகன்மறவரொடு
படுபிணம் பிறங்க நூறிப் பகைவர்

கெடுகுடி பயிற்றிய கொற்ற வேந்தே
நின்போல், அசைவில் கொள்கைய ராகலி னசையாது
ஆண்டோர் மன்றவிம் மண்கெழு ஞாலம்

நிலம்பயம் பொழியச் சுடர்சினந் தணியப்
பயங்கெழு வெள்ளி யாநிய நிற்ப

விசம்புமெய் யகலப் பெயல்புர வெதிர
நால்வேறு நனந்தலை யோராங்கு நந்த
இலங்குகதிாத் திகிரி முந்திசி னோரே.

துறை : வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு
வண்ணம் : ஒழுகு வண்ணமும் சொற்சீர் வண்ணமும்
தூக்கு : செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்
பெயர் : மண்கெழு ஞாலம்
பொருள்:

மலைபோலும் யானையின் மேல் வானளாவ எடுத்த வெற்றிக்கொடியானது மலை
மேலிருந்து விழும் அருவிபோல இடந்தோறும் அசைந்து விளங்க, கடல் போன்ற
தானையின் நடுவே கடிய முழக்கத்தையுடைய, முரசு காற்றால் மோதப்பட்ட கடல்
போலக் கடிதாய் முழங்க பகைவரை எறிதலால் சிதைவுற்ற வாள்வீரரும் இலை
போன்ற தலையையுடைய வலிய வேலேந்திய வீரரும் பகைவர் மேற் பாய்தலால்
ஓய்வுற்ற குதிரைகளும் ஆராய்ந்து தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட போர் வேட்கையினை
உடைய வீரர்களும் கொண்ட தானையுடன் சென்று போரிலேபட்டு வீழும் பிணங்கள்
குவிந்து உயரப் பகைவரைக் கொன்றழித்து அவர் நாட்டில் கெட்டோருடைய குடிகளை
வாழச் செய்த வெற்றி வேந்தனே!

நிலம் தன்பால் விளையும் விளைபொருள்களை மிக விளைவிக்க வெயிலது
வெம்மை வரம்பிகவாது தணிந்து நிலவ உலகிற்கு நல்ல பயனைச் செய்யும்
வெள்ளியென்னும் கோள் மழைக்குக் காரணமாகிய ஏனைநாள் கோள்களுடனே சென்று
நிற்ப வானம் மழைமுகில்கள் நிரம்பப் பரவி நல்ல மழையைப் பெய்வது காரணமாக
இடம் அகன்று விளங்கவே மழை தன் பெயலால் உலகு புரக்கும் செயலுற்று நிற்ப,
நான்காய் வேறுபட்ட அகன்ற திசையிடமெல்லாம் ஒன்று போல ஆக்கமெய்த
விளங்குகின்ற அரசவாணையாகிய திகிரியைச் செலுத்திய நின் முன்னோர்
நின்னைப்போல் தெளிவாக மாறாத கொள்கையை உடையவர்களாயிருந்தமையால்
இவ்வணுச்செறிந்த நிலவுலகத்தை இனிது ஆண்டார்கள்.

பெயர்க்காரணம்:

‘மண்கெழுஞாலம்’ என்றற்குப் பழைய உரைகாரர், பொன் ஞாலமன்றி இம்மண் ஞாலம் முழுதும் ஆண்டாரென்பது தோன்ற, மண்கெழு ஞாலமென்ற இச்சிறப்பானே இதற்கு மண்கெழுஞாலமென்று பெயராயிற்று.

இப்பாடலில் செல்வக் கடுங்கோவாழியாதனின் ஆள்வினைச் சிறப்பினை அவன் குடிவரலாற்றோடு எடுத்துக்கூறப்பட்டுள்ளது.

பாடல் தலைப்பு : பறைக்குரலருவி

களிறுகடைஇய தாள்

மாவுடற்றிய வடிம்பு

சமந்ததைந்த வேல்

கல்லலைத்த தோள்

வில்லலைத்த நல்வலத்து

வண்டிசை கடாவாத் தண்பனம் போந்தை

குவிமுகி மூசி வெண்டோடு கொண்டு

தீஞ்சனை நீர்மலர் மிலைந்துமதஞ் செருக்கி

உடைநிலை நல்லமர் கடந்து மறங்கெடுத்துக்

கடுஞ்சின வேந்தர் செம்ம றொலைத்த

வலம்படு வான்கழல் வயவ பெரும

நகையினும் பொய்யா வாய்மைப் பகைவர்

புறஞ்சொற் கேளாப் புரைதீ ரொண்மைப்

பெண்மை சான்று பெருமட நிலைஇக்

கற்பிறை கொண்ட கமழுஞ் சுடர்நுதற்

புரையோள் கணவ பூண்கிளர் மார்ப

தொலையாக் கொள்கைக் சுற்றஞ் சுற்ற

வேள்வியிற் கடவு ளருத்தினை கேள்வி

உயர்நிலை யுலகத் தையரின் புறுத்தினை

வணங்கிய சாயல் வணங்கா வாண்மை

இளந்துணைப் புதல்வரின் முதியர்ப் பேணித்

தொல்கட னிறுத்த வெல்போ ரண்ணல்

மாதோ ருறையு முலகமுங் கேட்ப
இழுமென விழிதரும் பறைக்குர லருவி

முழுமுதன் மிசைய கோடுதொறுந் துவன்றும்
அயிரை நெடுவரை போலத்
தொலையா தாகநீ வாழு நாளே

துறை : செந்துறைப் பாடாண் பாட்டு
வண்ணம்: ஒழுகு வண்ணம்
தூக்கு : செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்
பெயர் : பறைக்குர லருவி
பொருள்:

களிறுகளை நெறியறிந்து செலுத்திப் பயின்ற தாளினையும் குதிரைகளைப் பொருதற்குச் செலுத்திப் பயின்ற தாள் விளிம்பினையும் பகைவர் செய்யும் போரைக் கெடுத்த வேற்படையினையும், கல்லொடு பொருது பயின்ற தோளினையும், வில்லேந்திப் பொருது பகைவரை வருத்திய நல்ல வெற்றியினையுமுடைய,

வண்டினம் மொய்த்துப் பாடுதல் இல்லாத தண்ணிய பனையினது குவிந்த அரும்பு போன்ற கூர்மையையுடைய வெள்ளிய பனங்குருத்தோடு இனிய சுனையிடத்து மலர்ந்த குவளைப்பூ விரவிய கண்ணியைச் சூடி போர்க்கு வேண்டும் மதம் மிகுந்து மிக்க சினத்தை உடைய பகை மன்னர் என்றும் தமக்கே உடைமையாகப் பெற்ற நிலைமையினை உடைய நல்ல போர்களை வஞ்சியாது பொருதழித்து அவருடைய போர்வன்மையைச் சிதைத்து இறுதியாக அவரது தலைமையினையும் அறக்கெடுத்த வெற்றிப் பொருந்திய பெரிய கழலணிந்த வீரார்க்குத் தலைவனே!

விளையாட்டானும் பொய் கூறுதலை இல்லாத வாய்மையினையும் பகைவர் தம் புறத்தே இகழ்ந்து கூறும் சொற்களை ஏறட்டுக் கொள்ளாத குற்றம் நீங்கிய அறிவினையும் பூணாரம் அணிந்த மார்பினையும் உடையோய், நாணம் நிறைந்து பெரிய மடமென்னும் குணம் நிலைபெற்று கற்பு நெறிக் கண்ணே தங்கின மணம் கமழும் ஒளி பொருந்திய நெற்றியினை உடைய உயர்ந்தவளுக்குக் கணவனே!

குன்றாத கோட்பாட்டினையுடைய சான்றோராகிய சுற்றத்தார் நீங்காது சூழ போர்க்களத்தே பகைவரை வென்று செய்யும் களவேள்வியால் வெற்றிக் கடவுட்குப் பலியூட்டி அதனை மகிழ்வித்தாய் வீரருலகத்து வாழும் சான்றோரை அவர் செய்த வீரச் செயல்களைப் புலவர் பாட இருந்து கேட்குமாற்றான் மகிழ்வித்தாய்.

நட்பமைந்த சான்றோர்க்குப் பணிந்து ஒழுகும் மென்மையினையும் பகைவர்க்கு வணங்காத ஆண்மையினையுமுடைய இளந்துணையாகிய மக்களைக் கொண்டு

முதியராகிய பெரியோர்க்குரிய தொண்டினைச் செய்வித்து தொன்று தொட்ட தம்கடமையினை ஆற்றிய வெல்லுகின்ற போரையுடைய அண்ணலே!

தேவர்கள் வாழும் பொன்னுலகத்தும் கேட்கும்படி இழுமென்னும் அனுகரணம் உண்டாக வீழும் பறைபோன்ற முழக்கத்தை உடைய அருவிகள் மிகப்பெரியவாகிய உச்சியினை உடைய முடிகள் தோறும் நிறைந்து விளங்கும் அயிரை என்னும் நெடிய மலையைப் போல நீ வாழும் வாழ்நாள் குறையாது பெருகுமாக.

பெயர்க்காரணம்:

அருவியின் நீரொழுக்கு இழுமென்னும் அனுகரண ஓசையும் கீழே வீழ்ந்த வழி பறைபோன்ற முழக்கும் உடைமையின் 'இழுமென இழிதரும் பறைக் குரலருவி' என்றார்.

இப்பாடலில் செல்வக் கடுங்கோவாழியாதனின் வென்றி கூறிய திறத்தானே அவற்குள்ள சிறப்புகளைக் கூறி பின்னை வாழ்த்தியது.

அலகு - 4 முல்லைப்பாட்டு

பாடிய புலவர் வரலாறு

சான்றோர் உரைத்த தண்டமிழ்த் தெரியல் பத்துப்பாட்டினுள் ஐந்தாம் பாட்டாகத் திகழும் இம்முல்லைப் பாட்டினை இயற்றியருளியவர் நப்பூதனார் என்னும் நல்லிசைப் புலவராவார். இப்புலவர் பெருந்தகை “காவிரிப்பூம் பட்டினத்துப் பொன்வாணிகனார் மகனார் நப்பூதனார்” என வழங்கப்படுதலானே பண்டைக்காலத்தே சோழநாட்டுத் தலைநகராகச் சிறந்தோங்கிய காவிரிப்பூம்பட்டினத்தே இவர் பிறந்தவர் என்றும், அந்நகரத்தே அக்காலத்திற் சிறப்புற்றோங்கிய வணிகர் குடிகளுள் ஒன்றிற் தோன்றியவரென்றும், இவர் தந்தையார் சிறந்த பொன் வாணிகஞ் செய்தனர் என்றும் நன்கு விளங்கும்.

பூதனார் என்பதே இவர் இயற்பெயராகும். அப்பெயர் முன்னர்ச் சிறப்புப் பொருளைத் தரும் இடைச் சொல்லாகிய ‘ந’ என்பதனைப் பெய்து இவர் நப்பூதனார் என்று வழங்கப்பட்டனர். பண்டைக்காலத்தே கல்வி கேள்விகளானே வல்லுநராகிய சான்றோர் பெயரை ‘ந’ என்னும் அடைகூட்டி வழங்கும் வழக்கமுண்மையை நக்கீரனார், நத்தத்தனார், நக்கண்ணையார், நப்பசலையார் என வரும் பிற சான்றோர் பெயர்களிடத்தும் அறியலாம்.

இப்புலவர் பெருமான் தாம் மேற்கொண்ட அகப்பொருள் முல்லைத் திணைக்குரிய கார்காலம், அந்திமாலை ஆகிய பெரும்பொழுது, சிறு பொழுதுகளையும் அந்நிலத் தெய்வமாகிய திருமாலையும், அந்நிலக் கருப்பொருளாகிய ஆன்களையும், கன்றுகளையும், அந்நிலத்துவாழ் மக்களாகிய ஆயர், ஆய்ச்சியரையும், அவர் செய்தொழிலாகிய ஆன்காத்தலையும், ஒருசில அடிகளிலே இம்முல்லைப்பாட்டின் தொடக்கத்தே கற்போருளத்தே கண்கூடாகத் தோன்றுமாறு அமைத்திருக்கும் அருமை உன்னி உன்னி மகிழ்ந்பாலது.

நூலின் சிறப்பு

இந்நூல் வினைமேல் சென்ற தன் ஆருயிர்க் காதலன் அவன் கூறிச் சென்ற பருவம் வந்துழியும் வாராமையானே, அலமந்து கிடக்கும் ஓர் அன்புகெழுமிய பெண்ணின் ஓவியமாம்; மற்றொன்று, போர்குறித்துச் சென்ற ஒப்பிலா வீரர் பெருந்தகையாகிய மன்னன் ஒருவன், தன்னுடைய நாற்பெரும் படையொடு இரவின்கண் பாசறையிலிருக்கும் இருப்பாகிய எழிலோவியம். இவ்விரண்டோவியம் அன்றியும், தாய்மாரின் வருகையை எதிர்நோக்கிப் பசியோடே சுழலா நின்ற ஆனிளங் கன்றுகளின் அலமரல் வருத்தம் நோக்கி அன்புடைமையாலே மனம் உருகித் தன் தோள்களைத் தழுவிய கையை யுடையவளாய் அவையிற்றிற்கு ‘உதோ நும் தாய்மார் வந்திடுவர்!

வருந்தேன்மின்! என ஆறுதல் கூறி நிற்கும் ஓர் இடைச்சிறுமியின் எழிலோவியம் ஒன்றும் உள்ளது.

சுருக்கம்:

தன் மனைவியைப் பிரிந்து பகை வேந்தரோடு போர் செய்யப்போவான் ஒரு தலைமகன் “கார்காலத்தொடக்கத்தில் வருவேன். அதுகாறும் நீ ஆற்றியிரு என்று அவளைத் தேற்றிச் சென்றானாக, கணவன் கூறியாங்கு அரிதின் ஆற்றியிருந்த தலைவி கார்ப்பருவந் தொடங்கி விட்டதாகவும் அவன் வாராமை கண்டு ஆற்றாமை மிக்கு வருந்துவாளுக்கு அவளுடைய செவிலித்தாயர் வாய்ப்புள் கேட்டு நின் தலைவர் இப்போதே வருவர். நங்காய்! நீ ஆற்றியிருத்தல் வேண்டும் எனத் தேற்றுதலும், தலைவி நிலையும் அவர் வாய்ப்புள் கேட்டலும் கார்ப்பருவத் தொடக்கமும் ஓர் ஆய்ச்சிறுமி ஆன் கன்றைத் தேற்றலும் பிறவும் கூறப்படும்.

கார்ப்பருவத்தின் வருகை

1-6 : நனந்தலை யுலகம் வளைஇ நேமியொடு

வலம்புரி பொறித்த மாதாங்கு தடக்கை

நீர்செல நிமிர்ந்த மாஅல் போலப்

பாடிமிழ் பனிக்கடல் பருகி வலனேர்பு

கோடுகொண் டெழுந்த கொடுஞ்செல வெழிலி

பெரும்பெயல் பொழிந்த சிறுபுன் மாலை

அகன்ற இடத்தையுடைய உலகத்தை வளைத்து சக்கரத்தோடே வலம்புரியின் குறிகள் பொறிக்கப்பெற்ற திருமகளை அணைத்த கைகளை உடைய மாவலி வார்த்த நீர் தன்கையிலே சென்றதாக உயர்ந்த திருமாலைப் போல ஒலி முழங்குகின்ற குளிர்ச்சியை உடைய கடலைக் குடித்து வலமாக எழுந்து மலைகளை இருப்பிடமாகக் கொண்டு பெய்யுங்காலத்தே உலகத்தை வளைத்தெழுந்த விரைந்த செலவினை உடைய முகில் பெரிய மழையைப் பெய்த சிறு பொழுதாகிய புல்லிய மாலைக் காலத்தே.

பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சிகேட்டல்

7-11 அருங்கடி மூதூர் மருங்கிற் போகி

யாழிசை யினவண் டார்ப்ப நெல்லொடு

நாழி கொண்ட நறுவீ முல்லை

அரும்பவிழ் அலரிதூ உய்க்கை தொழுது

பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சி நிற்பச்

அரிய காவலை உடைய பழைய ஊர்ப்பக்கத்தே போய் யாழினது ஓசையை உடைய இனமான வண்டுகள் ஆரவாரிக்கும்படி நெல்லினோடே நாழியினிடத்தே கொண்ட நறிய பூக்களை உடைய முல்லையின் அரும்புகளில் அப்பொழுது மலர்வனவாகிய புதிய பூக்களைச் சிதறித் தெய்வத்தைக் கையாலே தொழுது பெரிதும் முதிர்ந்த பெண்டிர் நற்சொற் கேட்டு நிற்ப.

நல்ல வாய்ப்புள்

12-17 சிறுதாம்பு தொடுத்த பசலைக் கன்றின்

உறுதுயர் அலமர னோக்கி யாய்மகள்

நடுங்குகுவ லசைத்த கையள் கைய

கொடுங்கோற் கோவலர் பின்னின் றுய்த்தர

இன்னே வருகுவர் தாய ரென்போள்

நன்னர் நன்மொழி கேட்டன மதனால்

சிறிய தாம்பாலே கட்டப்பட்ட இளங்கன்றினுடைய பாலுண்ணாமையால் உற்ற துயராலே தாய் வருமென்று சுழல்கின்ற தன்மையைப் பார்த்து இடையர்குடியிற் பிறந்த மகள் குளிரால் நடுங்கும் தன்தோளின் மேலே கட்டிய கையை உடையளாய் நின்று கையிடத்தனவாகிய கொடிய கோலையுடைய இடையர் பின்னே நின்று செலுத்துதலானே இப்பொழுதே வந்து விடுவர் நும்முடைய தாய்மார் என்கின்றவளுடைய மிகவும் நன்றாகிய மொழியை யாங்கள் கேட்டேம்.

பெருமுது பெண்டிரின் தேற்ற மொழிகள்

17-23 : நல்ல நல்லோர் வாய்ப்புள் தெவ்வர்

முனைகவர்ந்து கொண்ட திறையர் வினைமுடித்து

வருதல் தலைவர் வாய்வது நீநின்

பருவர லெவ்வங் களைமா யோயெனக்

காட்டவுங் காட்டவுங் காணாள் கலுழ்சிறந்து

பூப்போ லுண்கண் புலம்புமுத் துறைப்பக்

அதனானும் நின் தலைவன் பகைவர் மேற்செல்லுங்கால் நல்லோர் கேட்ட வாய்புள்ளும் நல்லனவே ஆதலானும் பகைவர் மண்ணைக் கொண்டு பின்னர் அவரிடத்தே வாங்கிக் கொண்ட திறைப்பொருளை உடையராய் இவ்வாறு தாம்

மேற்கொண்ட வினையை முடித்து இப்பொழுதே வருதல் நந்தலைவர்க்குப் பொருந்துதல் உறுதியேயாம் இவ்வாறு ஆகலான் நீ உன்னுடைய மனத்தடுமாற்றத்தானே உளதான வருத்தத்தை அகற்றக் கடவாய் மாமை நிறத்தை உடையோளே என்று ஆற்றியிருத்தற்குரிய ஏதுக்கள் பலவற்றைப் பன்முறையும் எடுத்துக்காட்டா நிற்பவும் காணமாட்டாதவளாய் கலங்கிப் பூப்போலும் மையுண் கண்கள் தாரையாகச் சொரியாது தனித்து வீழ்கின்ற முத்துப்போலும் துளியைத் துளிப்ப.

பாசறை அமைப்பு

24-28 கான்யாறு தழீஇய அகனெடும் புறவிற்

சேணாறு பிடவமொடு பைம்புத லெருக்கி

வேட்டுப் புழையருப்ப மாட்டிக் காட்ட

இடுமுட் புரிசை ஏமுற வளைஇப்

படுநீர்ப் புணரியிற் பரந்த பாடி

காட்டாறு சூழ்ந்த அகன்ற நெடிய காட்டிடத்தே சேய்மைக் கண்ணுஞ்சென்று மணக்கின்ற பிடவத்தோடே ஏனைப்பசிய தூறுகளையும் வெட்டி பகைப்புலத்திற்குக் காவலாக இருக்கும் வேட்டுவச் சாதியினுடைய சிறுவாயில்களை உடைய அரண்களை அழித்துக் காட்டின் கண்ணவாகிய முள்ளாலிடும் இடுமுள் வேலியாகிய மதிலைக் காவலுறும்படி வளைத்து அமைத்த உண்டாகின்ற நீரால் நிறைந்த கடல் போன்று அகன்ற பாசறையிடத்தே.

பாசறையின் உள்ளமைப்பு – யானைப்பாகரின் செயல்

29-36 உவலைக் கூரை யொழுகிய தெருவிற்

கவலை முற்றங் காவ னின்ற

தேம்படு கவுள சிறுகண் யானை

ஓங்குநிலைக் கரும்பொடு கதிர்மிடைந் தியாத்த

வயல்விளை யின்குள குண்ணாது நுதல்துடைத்

தயினுனை மருப்பிற்றங் கையிடைக் கொண்டெனக்

கவைமுட் கருவியின் வடமொழி பயிற்றிக்

கல்லா இளைஞர் கவளங் கைப்பக்

தழையாலே வேயப்பட்டகூரை ஒழுங்குபட்ட தெருவிடத்தே நாற்சந்தியான முற்றத்தே காவலாக நின்ற மதம் பாய்கின்ற கதுப்பினை உடையவாகிய சிறிய கண்ணையுடைய யானை வளர்கின்ற தன்மையுடைய கரும்புகளோடே வயலிலே விளைந்த நெற்கதிர்களை நெருங்கப் பொதிந்து கட்டிய சாவியையும் இனிய

அதிமதுரத் தழையையுந் தின்னாமல் அவற்றாலே தம் நெற்றியைத் துடைத்து கூரிய முனைகளை உடைய கொம்பினிடத்தே ஏறட்ட தம் கையிடத்தே கொண்டு நின்றவாக கவைத்த முள்ளையுடைய பரிக்கோலாலே வடமொழிகளையும் பலகாற் சொல்லி, அவ்யானைப் பேச்சின்றிப் பிற கற்றிலாத இளைஞர் கவளத்தைத் தின்னும்படி குத்த,

பாசறையகத்தே மறவர்க்குரிய அரண்கள்

37-42: கற்றோய்த் துடுத்த படிவப் பார்ப்பான்

முக்கோ லசைநிலை கடுப்ப நற்போர்

ஓடா வல்வில் தூணி நாற்றிக்

கூடங் குத்திக் கயிறுவாங் கிருக்கைப்

பூந்தலைக் குந்தங் குத்திக் கிடுகுநிரைத்து

வாங்குவில் அரணம் அரண மாக

துகிலைக் காவிக்கல்லைத் தோய்த்துடுத்த தவ வேடத்தையுடைய முக்கோலந்தணன் அம்முக்கோலிலே அந்த உடையினை இட்டுவைத்த தன்மையை ஒக்க, அறத்தால் பொருகின்ற போரின்கண் ஓடாமைக்குக் காரணமான வலிய வில்லைச் சேரவுன்றி அவற்றிலே தூணிகளைத் தூக்கிக் கூடமாகக் கால்களை நட்டுக் கயிற்றை வலித்துக் கட்டின இருப்பிடத்திலே, பூத்தொழிலைத் தலையிலே உடைய குந்தக் கோல்களையும் ஊன்றிக் கிடுகுகளை நிரலாகப் பிணைத்து இவ்வாறியற்றப்பட்ட, வளைந்த வில்லாகிய அரணை தங்களுக்கு அரணாக அமைந்த, வேறு வேறான பல பெரும்படைகளின் நடுவிடத்தே,

பாசறைக் கண் அரசன் தனி இருக்கையின் மாண்பு

43-49 : வேறுபல் பெரும்படை நாப்பண் வேறோர்

நெடுங்காழ்க் கண்டங் கோலி யகநேர்பு

குறுந்தொடி முன்கைக் கூந்தலஞ் சிறுபுறத்து

இரவுபகற் செய்யுந் திண்பிடி யொள்வாள்

விரவுவரிக் கச்சிற் பூண்ட மங்கையர்

நெய்யுமிழ் சுரையர் நெடுந்திரிக் கொளீஇக்

கையமை விளக்க நந்துதொறு மாட்ட

இவற்றின் வேறாக ஓரிடத்தின் கண் நெடிய குத்துக்கோலுடனே பண்ணின பலநிறத்தாற் கூறுபட்ட மதிட்டிரையை வளைத்து அரசனுக்குக்கோயிலாக எல்லோரும் உடம்பட்டு, குறிய தொடியை உடைய முன்கையினையும் கூந்தலசைந்து கிடக்கின்ற

அழகினையும் சிறிய முதுகினையும் உடைய இராப்பொழுதைப் பகற்பொழுதாக்கும் திண்ணிய பிடியினை உடைய ஒள்ளிய வாளை விரவின கச்சிலே சேரக்கட்டின மகளிர்கள் நெய்யைக் காலுகின்ற திரிக் குழாயை உடையராய் நெடிய திரியை இட்டுப் பாவை கையின் அமைந்த விளக்குகள் அவியுந்தோறும் கொளுத்தாநிற்ப.

மெய்க்காப்பாளர்

50-54 : நெடுநா வொண்மணி நிழத்திய நடுநாள்

அதிரல் பூத்த ஆடு கொடிப்படா அர்

சிதர்வர லசைவளிக் கசைவந் தாங்குத்

துகின்முடித்துப் போர்த்த தூங்க லோங்குநடைப்

பெருமு தாள ரேமஞ் சூழப்

நெடிய நாக்கினை உடைய ஒள்ளிய மணிகளின் ஓசை நுணுகிய நடுயாமத்தை புனலி பூத்த அசைகின்ற கொடியினையுடைய சிறுதூறுகள் துவலையோடே வருதலையுடைய அசைந்த காற்றிற்கு அசைந்தாற் போல மயிர்க்கட்டுக் கட்டிச்சட்டையிட்ட அனந்தரினையும் பெரிய ஒழுக்கத்தினையும் உடைய மெய்க்காப்பாளர் காவலாகச் சூழ்ந்து நிற்ப.

நாழிகைக் கணக்கர்

55-58 : பொழுதளந் தறியும் பொய்யா மாக்கள்

தொழுது காண்கையர் தோன்ற வாழ்த்தி

எறிநீர் வையகம் வெலீஇய செல்வோய் நின்

குறுநீர்க் கன்னல் இனைத்தென் றிசைப்ப

நாழிகையை அளந்து இத்துணையென்று அறியும் பொய்த்தலில்லாத நாழிகைக் கணக்கர் மன்னனைத் தொழுது கொண்டே காணும் கையினை உடையராய் விளங்க வாழ்த்தி திரை எறிகின்ற கடல் சூழ்ந்த உலகத்தே பகைவரை வெல்லுதற்குச் செல்கின்றவனே, நின்னுடைய குறிய நீரையுடைய நாழிகை வட்டிலிலே சென்ற நாழிகை இத்துணை என்று சொல்லாநிற்ப.

வன்கண் யவனர்

59-66 : மத்திகை வளைஇய மறிந்துவீங்கு செறிவுடை

மெய்ப்பை புக்க வெருவருந் தோற்றத்து

வலிபுணர் யாக்கை வன்கண் யவனர்

புலித்தொடர் விட்ட புனைமா ணல்லில்
 திருமணி விளக்கங் காட்டித் திண்ணான்
 எழினி வாங்கிய ஈரறைப் பள்ளியுள்
 உடம்பி னுரைக்கு முரையா நாவின்
 படம்புகு மிலேச்சர் உழைய ராக

புரவியை அடிக்கின்ற சம்மட்டி வளைந்து கிடக்கின்ற மடங்கிப் புடைக்குமாறு நெருங்கக் கட்டின உடையினையும் சட்டையிட்ட அச்சந் தோன்றுதற்குக் காரணமான தோற்றத்தினையும் இயல்பான வலிமை கூடின யாக்கையையும் தறுகண்மையினையுடைய சோனகர் புலிச்சங்கிலி விடப்பட்ட கையாற்செய்த மாட்சிமையினை உடைய நன்றாகிய இல்லிலே அழகினையுடைய மாணிக்கமாகிய விளக்கை எரிய வைத்துத் திண்ணிய கயிற்றாலே திரையை வளைத்த இரண்டாகிய அறையினுள்ளும் உள்ளறையாகிய பள்ளியறையில் கையாலும் முகத்தாலும் உரைப்பதன்றி நாவினாலே உரையாத சட்டையிட்ட ஊமை மிலேச்சர் காவலாக அருகிலிருக்க.

பாசறையின் கண் வேந்தன் மனநிலை

67-74 : மண்டமர் நசையொடு கண்படை பெறா அது

எடுத்தெறி யெ.கம் பாய்தலிற் புண்கூர்ந்து
 பிடிக்கணம் மறந்த வேழம் வேழத்துப்
 பாம்புபதைப் பன்ன பருஉக்கை துமியத்
 தேம்பாய் கண்ணி நல்வலந் திருத்திச்
 சோறுவாய்த் தொழிந்தோர் உள்ளியுந் தோறுமிபு
 வைந்நுனைப் பகழி மூழ்கலிற் செவிசாய்த்
 துண்ணா துயங்கு மாசிந் தித்தும்

பகைவர் மேல் மிக்குச் செல்லும் போரினை விரும்புதலானே கண் உறக்கம் பெறாமல் முன்னாட்களிலே பகைவர் விசைத்தெறிந்த வேற்படை நுழைந்தமையால் புண்மிக்குப் பெண்யானைகளை மறந்த களிற்றி யானைகளையும் யானைகளின் பருத்தகை அடியுண்ட பாம்பு துடித்தாற் போன்று துடிப்பனவாய் அற்றுவிழ தாம் அணிந்த தேன் பரக்கும் வஞ்சிமாலைக்கு நன்றாகிய வெற்றியை உண்டாக்கி செஞ்சோற்றுக்கடன் இறுத்துப் பட்ட மறவரை நினைந்தும் காவலாயிட்ட தோற்பரிசையினையும் அறுத்துக் கொண்டு கூரிய நுனியினை உடைய அம்புகள் வந்து

அழுந்துகையினாலே தஞ்செவியைச் சாய்த்துக் கொண்டு புல்லுண்ணாமல் வருந்தும் குதிரைகளை நினைந்தும்.

75-80 : ஒருகை பள்ளி யொற்றி யொருகை

முடியொடு கடகஞ் சேர்த்தி நெடிதுநினைந்து

பகைவார்ச் சுட்டிய படைகொ ணோன்விரல்

நகைதாழ் கண்ணி நல்வலந் திருத்தி

அரசிருந்து பனிக்கு முரசுமுழங்கு பாசறை

இன்றுயில் வதியுநற் காணாள் துயருழந்து

ஒரு கையைப் படுக்கையின் மேலே வைத்து மற்றொரு கையை முடியோடே கடகம் சேரும்படி வைத்து இவ்வாறு அவ்விரவைக் கழித்து நீளச் சிந்தித்துப் பின்னாளிலே பகைவரைக் குறித்துப் படைக்கலன்களைக் கொண்ட தன் வலிய விரலாலே தனக்கு எக்காலமும் விளக்கம் தங்கும் வஞ்சி மாலைக்கு நன்றாகிய வெற்றியை நிலை பெறுத்தி பகை அரசர் இருந்து நடுங்குவதற்குக் காரணமான வெற்றி முரசம் முழங்காநின்ற பாசறையின் கண்ணே இனிதே உறங்கும் அரசன் வருகையைக் காணாதவளாய்.

தலைவியின் தன்மை

81-89 : நெஞ்சாற்றுப் படுத்த நிறைதபு புலம்பொடு

நீடுநினைந்து தேற்றியும் ஓடுவளை திருத்தியும்

மையல் கொண்டு மொய்யென வுயிர்த்தும்

ஏவுறு மஞ்சொயி னடுங்கி யிழைநெகிழ்ந்து

பாவை விளக்கிற் பருஉச்சுட ரழல

இடஞ்சிறற் துயரிய எழுநிலை மாடத்து

முடங்கிறைச் சொரிதரு மாத்திர ளருவி

இன்ப லிமிழிசை யோர்ப்பனள் கிடந்தோள்

அஞ்செவி நிறைய ஆலின வென்றுபிறர்

துன்பமுற்று அவன்பால் தன்னெஞ்சைப் போக்கின நிறைகெட்ட தனிமையாலே வருந்துகின்றவள் இங்ஙனம் பிரிந்தாலன்றி இவ்வரசியல் நிகழாதென்றும் இங்ஙனம் ஆற்றாதே வருந்தினால் எம்பெருமான் கற்பித்த சொல்லைத் தவறியதாம் என்றும் நீள நினைந்து பார்த்துத் தன்னைத் தேற்றிக் கொண்டும் கழலுகின்ற வளையலைக் கழலாமல் திருத்தியும் மீண்டும் மயங்கியும் விரைய நெட்டுயிர்ப்புக் கொண்டும் அம்பு தைத்த மயில் போலே நடுங்கி அணிகலன்கள் நெகிழப் பெற்றும் பொற்பாவை ஏந்தி

நின்ற தகனியிலே பருத்த விளக்கு நின்றெரிய தனக்குரிய இடமெல்லாம் பொன்னாலும் மணியாலும் சிறப்புப் பெற்று உயர்ந்த ஏழுக்கு மாளிகையின் கண் கூடல் வாய்களினின்றும் சொரிதலைச் செய்யும் பரியவாய்த் திரண்ட மழைநீராகிய அருவிகளுடைய இனிய பலவாகிய முழங்குகின்ற ஓசையைத் தன் நெஞ்சினை மற்றொன்றில் வைத்து ஆற்றியிருத்தற் பொருட்டுக் கருதியவளாய்க் கிடக்கின்றவளுடைய அகஞ்செவி நிரம்பும்படி ஆரவாரித்தன.

தலைவன் வருகை

90-103 வேண்ட்புலங் கவர்ந்த ஈண்டுபெருந் தானையொடு

விசயம் வெல்கொடி யுயரிவல னேர்பு

வயிரும் வளையும் ஆர்ப்ப வயிர

செறியிலைக் காயா அஞ்சன மலர

முறியிணர்க் கொன்றை நன்பொன் காலக்

கோடந் குவிமுகை யங்கை யவிழத்

தோடார் தோன்றி குருதி பூப்பக்

கான நந்திய செந்நிலப் பெருவழி

வானம் வாய்த்த வாங்குகதிர் வரகின்

திரிமருப் பிரலையொடு மடமா னுகள

எதிர்செல் வெண்மழை பொழியுந் திங்களின்

முதிர்காய் வள்ளியங் காடுபிறக் கொழியத்

துணைபரி துரக்குஞ் செலவினர்

வினைவிளங்கு நெடுந்தேர் பூண்ட மாவே

வெட்டி வென்று பகையரசர் எக்காலமும் விரும்புகின்ற நிலங்களைக் கைக்கொண்ட திரண்ட பெரிய படைகளோடே வெற்றியாலே உயர்த்தப்படுகின்ற வெற்றிக் கொடியை எடுத்து எய்திய வெற்றிக்குப் பொருந்தக் கொம்பும் சங்கும் முழங்கா நிற்ப நுண்மணலிடத்தனவாகிய நெருங்கின இலையை உடைய காயா அஞ்சனம் போல மலரவும் தளிரினையும் கொத்தினையுமுடைய கொன்றை நன்றாகிய பொன்னை ஒத்த மலரினைச் சொரியவும் வெண் காந்தளின் குவிந்த முகைகள் அகங்கை போல விரியவும் இதழ்கள் நிறைந்த தோன்றி உதிரம் போலப் பூப்பவும் காடு செழித்த செவ்விய முல்லை நிலத்தின்கண் பெரிய வழியிலே வேண்டும் பருவத்தே மழைபெய்யப் பெற்ற வளைந்த கதிரினை உடைய வரகிடத்தே முறுக்குண்ட கொம்பினை உடைய புல்வாய்க் கலைகளோடே மடப்பத்தையுடைய மான்கள் துள்ளவும் இனிமேல் பெய்தற்காகச் செல்லும் வெண்முகில் மழையைப்

பொழிதற்குரிய கார் காலந்தொடங்கும் ஆவணித்திங்கள் முதலில் முதிருங் காயை
உடைய வள்ளியங்காடு பின்னாகும்படி விரைந்து செல்லுங் குதிரையை மேலும்
தூண்டிச் செலுத்தும் செலவினை உடையராய் வந்தவருடைய போர்வினைக்கண் தமது
திறம்மிக்கு விளங்கும் நெடிதாகிய தேரைப்பூண்ட குதிரைகள்.

அலகு - 5

பொருநராற்றுப்படை

முடத்தாமக் கண்ணியார்

பாடிய புலவர் வரலாறு

பத்துப்பாட்டினுள் இரண்டாம் பாட்டாகத் திகழும் இப்பொருநராற்றுப் படையை யாத்தவர் முடத்தாமக் கண்ணியார் எனும் நல்லிசைப் புலவராவார். இவரைப் பெண்பாற் புலவர் என்று கூறுவாரும் உளர்.

இவர் இசைவல்லுநர் என்பதனை, இப்பாட்டின்கண் யாழ் முதலிய இசைக் கருவிகளைப் பற்றிக் கூறும் பகுதிகளால் உணரலாம். இசை வன் கண்ணரையும் அருளுடைய நெஞ்சினராக மாற்றியமைக்கும் பண்புடையதென இவர் கூறியுள்ளார். உவமை எடுத்துக் கூறுவதில் இப்புலவர் பெரிதும் வல்லுநர். யாழினது உறுப்புகளுக்கு இவர் கூறும் உவமைகள் மிகவும் இனிமை தருவன.

கரிகாலன், பொருநனை உடை, உண்டி, உறையுள் முதலியன அளித்துப் போற்றிய வழி, ஞெரேலெனத் தன் வாழ்க்கையிலேற்பட்ட புதுமையால் மருண்டவனாய் இது நனவோ! கனவோ! என ஐயுறுதலும் இது நனவே! என, அவன் இளைஞர் ஏதுக்காட்டி விளக்குதலும், கரிகாலன் அளித்த உணவைத் தின்று தின்று எம்பற்கள் கொல்லையுமுத கொழுப்போன்று தேய்ந்தன என்பதும், கழுத்தளவாக வந்து நிறையும்படி உயிர்ப்பிடம் பெறாது உண்டேம் என்பதும் நகைச்சுவையுடையனவாக இப்புலவர் கூறுதல் இன்பந்தருகின்றன. இதனை ஒதுவோர் உணர்வு சலியாமைப் பொருட்டு ஆசிரிய அடியாற் தொடங்கிப் பின்னர் வஞ்சியடியை விரவி இவர் இப்பாடலை யாத்துள்ளமை இவரது மனப்பண்புணர்ச்சியை நன்கு விளக்குகின்றது.

பாட்டுடைத் தலைவன் வரலாறு

பத்துப்பாட்டினுள் இரண்டாம் பாட்டிற்குத்தலைவனாய் இலங்கும் கரிகால் பெருவளத்தானே ஒன்பதாம் பாட்டாகத்திகழும் பட்டினப்பாலைக்கும் தலைவனாவான்.

உருவப் ப.:றேர் இளஞ்சேட் சென்னி எனும் அரசனுடைய மகன் என்பதனை,

“உருவப்ப.:றே ரிளையோன் சிறுவன்” (பா.வ.130)

எனும் பொருநராற்றுப் படைவரியால் உணரலாம். ‘தாய் வயிற்றிருந்து தாயம்

எய்தியவன்’ இவன்

இம்மன்னின் இயற்பெயர் ‘திருமாவளவன்’ என்பதாம். இளம்பருவத்தே பகைவர் வஞ்சகமாகச் சிறையிலிட்டுத் தீக்கொளுவினர் என்றும் அத்தீப்பற்றிய சிறைப் படையினின்றும் தப்பி வெளியேறும் முயற்சியின் போது கால் தீயால் கரிந்து போனதால் கரிகாலன் என்று வழங்கப்பட்டான் என்றும் கூறுவர்.

கரிகாலன் முதன்முதலாகக் காவரிக்கரைகண்டவன் என்பர். இம்மன்னன் உறையூரைப் பெரிதும் திருத்தினன் என்பதும் ,காடுகளை அழித்து நாடாக்கினன் என்பதும், நீர்நிலைகளை உண்டாக்கினன் என்பதும், குடிமக்களைப் பேணினன் என்பதும் பட்டினப்பாலையால் உணரமுடிகிறது.

இவ்வேந்தனுக்கு ஆதிமந்தி எனும் ஒரு நல்லிசைப் புலமையாட்டி மகளாக இருந்ததனைச் சிலப்பதிகாரம் உணர்த்தும்.

நூல் சிறப்பு

ஆற்றுப்படை என்னும் இத்துறை உலகில் அறப்பண்பு மிக்கு வறியார்க்குத் தம்பால் உள்ளனவெல்லாம் உவந்தீயும் வள்ளல்களைப் புகழ்ந்து பாடுதற்கென நல்லிசைப் புலவர்கள் வகுத்துக் கொண்டதொரு புலனெறி வழக்கமாகும். உயரிய மக்கட் பிறப்பு எய்தியோர் அப்பிறப்பின் பெருமைக்கேற்ற செயலாக மேற்கொள்ளற்பாலவாகிய அறங்களில் ஈகை தலைசிறந்ததொன்றாம்.

இது பொருநரை ஆற்றுப்படுத்தியமையாற் பொருநராற்றுப்படை என வழங்கப்பட்டது. பொருநராவார், ஏர்க்களம் பாடுநரும், போர்க்களம் பாடுநரும், பரணி பாடுநரும் எனப் பலவகைப்படுவர். அவருள், இவ்வாற்றுப் படையின்கண் கூறப்படுவன் கரிகால் பெருவளத்தானுடைய வெண்ணிப் பறந்தலை வென்றியை விதந்து பாடுதலாலே போர்க்களம் பாடும் பொருநன் ஆவான்.

பொருநன் வாயிலாய்க் கரிகால் பெருவளத்தான் புகழனைத்தும் இப்பாட்டின்கண் விரித்தோதப்படுகின்றன. இப்பாட்டு இருநாற்று நாற்பத்தெட்டடிகளாலியின்றது.

இப்பொருநராற்றுப்படையில், பொருநர்கள் ஊர்களில் நிகழும் விழாக்களிலே இசைப்புலமை காட்டுதலும், இவர்கள் ஊர் ஊராய்ச் சுற்றித் தங் கலையைப் பரப்பும் வழக்கமுடையராதலும், யாழின் இயல்பும், விறலியர் இயல்பும், கலைவாணரின் நல்கூர் நிலையும், கரிகால் பெருவளத்தான் கலைவாணரைப் போற்றும் தன்மையும், கரிகாலனின் வென்றிச் சிறப்பும், திணைமயக்கமும், காவிரியாற்றின் பெருமையும், சோணாட்டு வளமும் பிறவும் அழகாக விரித்தோதப்படுகின்றன.

சுருக்கம்:

இதன்கண், முடியுடை வேந்தர் மூவருள்ளும் தொடி விளங்கு தடக்கைச் சோழர் குலத்துதித்த வேந்தன் கரிகால் பெருவளத்தான்பாற் பரிசில் பெற்று வருவான் ஒரு பொருநன், வழியிற் பரிசிலை விரும்பி வருகின்ற பொருநனைக் கண்டு உசாவு முகத்தான் அப்பொருநன் நிலை, யாழின் தன்மை, பாடினியின் தன்மை, அவர்கள் வழியிடை இருக்கும் இயல்பு முதலியன கூறப்படும்.

பரிசல் பெற்ற பொருநன் எதிர்வந்த பொருநனை விளித்து முன்னிலையாக்கல்

பாடல் 1-3 : அறாஅ யாண ரகன்றலைப் பேரூர்ச்

சாறுகழி வழிநாட் சோறுநசை யுறாது

வேறுபுல முன்னிய விரகறி பொருந

இடையறாத செல்வ வருவாயினை உடைய அகன்ற இடத்தை உடைய பெரிய ஊர்களிடத்து விழாக்கழிந்த பின்னாளில் ஆண்டுப் பெறுகின்ற சோற்றை விரும்புதல் செய்யாது, வேற்றுப்புலத்தை எய்த நினைத்த விரகை அறிந்த பொருநனே!

யாழ் வருணனை

பாடல் 4-22 : குளப்புவழி யன்ன கவடுபடு பத்தல்

விளக்கழ லுருவின் விசியுறு பச்சை

எய்யா விளஞ்சூற் செய்யோ எவ்வயிற்

றைதுமயி ரொழுகிய தோற்றம் போலப்

பொல்லம் பொத்திய பொதியுறு போர்வை

அளைவா ழலவன் கண்கண் டன்ன

துளைவாய் தூர்ந்த துரப்பமை யாணி

எண்ணாட் டிங்கள் வடிவிற் றாகி

அண்ணா வில்லா அமைவரு வறுவாய்ப்

பாம்பணந் தன்ன வோங்கிரு மருப்பின்

மாயோள் முன்கை ஆய்தொடி கடுக்கும்

கண்கூ டிருக்கைத் திண்பிணித் திவவின்

ஆய்தினை யரிசி யவைய லன்ன

வேய்வை போகிய விரலுளர் நரம்பிற்

கேள்வி போகிய நீள்விசித் தொடையல்

மணங்கமழ் மாதரை மண்ணி யன்ன

அணங்குமெய்ந் நின்ற அமைவரு காட்சி

ஆறலை கள்வர் படைவிட வருளின்

மாறுதலை பெயர்க்கு மருவின் பாலை

மானினது குளம்பு பதிந்த இடத்தைப் போன்று இரண்டு மருங்கும் தாழ்ந்து நடுவயர்ந்த பத்தலினையும், விளக்கினது பிழம்பின் நிறத்தை ஒத்த நிறமுடையதும் விசித்துப் போர்க்கப்பட்டதுமாகிய தோலையும், பிறரால் நன்கறியப்படாத இளைய கருவினை உடைய சிவந்த நிறமுடையவளின் அழகிய வயிற்றின் மேல் ஐதாகிய மயிர் ஒழுங்குபடக் கிடந்த தோற்றத்தைப் போல இரண்டு தலைப்பையும் கூட்டித் தைத்த மரத்தைத் தன் அகத்தே பொதிதலுறும் போர்வையினையும், வளையிலே வாழ்கின்ற நண்டின் கண்ணைக் கண்டாற் போன்ற பத்தலிரண்டும் சேர்தற்குத் திறந்த துளைகளின் வாய் மறைதற்குக் காரணமாகிய முடுக்குதலமைந்த ஆணியினையும், எட்டாம் நாள் தோன்றும் திங்களினது வடிவை உடைத்தாய் உள்நாக்கு இல்லாத பொருந்துதல் வந்த வறிய வாயினையும் பாம்பு தலை எடுத்தாற் போன்ற ஓங்கு தலையுடைய கரிய தண்டினையும் கரிய நிறத்தையுடையவளின் முன்கையில் அணியப்பட்ட அழகிய வளையலை ஒத்ததும் ஒன்றோடொன்று நெருங்கின இருப்பினை உடையதும் திண்ணிய பிணிப்பை உடையதுமாகிய வார்க்கட்டினையும் அழகினை உடைய தினையரிசியில் குத்தலரிசியை ஒத்த குற்றம் போகிய விரலசைக்கும் நரம்பினை உடைய இசை முற்றுப்பெற்ற நீண்ட விசித்தலை உடைய தொடர்ச்சியினையும் புதுமணக்கோலம் பொலிவு பெற்ற மாதரை ஒப்பனை செய்து கண்டாலொத்து யாழ்க்குரிய தெய்வம் தன்னிடத்தே நிலைத்து நின்ற கண்ணிமைத்துக் காண்டலும் அரிதாகிய அழகினையும் உடைய வழியை அலைக்கின்ற கள்வர் தம் கையிற் படைக்கலங்களைக் கைவிடும்படி செய்து அருளின் மாறாகிய மறப்பண்பினை அவரிடத்து நின்று அகற்றுகின்ற மருவுதல் இனிய பாலையாழை

யாழினை இயக்கும் முறை

பாடல் 23-24 : வாரியும் வடித்தும் உந்தியு முறழ்ந்தும்

சீருடை நன்மொழி நீரொடு சிதறி

நரம்புகளைக் கூடத்தழுவியும் நரம்பினை உருவியும் நரம்பினைத் தெறித்தும் ஒன்றைவிட்டு ஒன்றைத் தெறித்தும் சீரை உடைத்தாகிய தேவ பாணிகளை நீர்மையுடன் பரப்பி

பாடினியின் நலம் புனைந்துரைத்தல்

பாடல் எண் 25-47 :

அறல்போற் கூந்தல் பிறைபோல் திருநுதற்
கொலைவிற் புருவத்துக் கொழுங்கடை மழைக்கண்
இலவிதழ் புரையும் இன்மொழித் துவர்வாய்ப்
பலவுறு முத்திற் பழிதீர் வெண்பல்
மயிர்குறை கருவி மாண்கடை யன்ன
பூங்குழை யூசற் பொறைசால் காதின்
நாண்டச் சாய்ந்த நலங்கிள ரெருத்தின்
ஆடமைப் பணைத்தோ ளரிமயிர் முன்கை
நெடுவரை மிசைஇய காந்தள் மெல்விரற்
கிளிவா யொப்பி னொளிவிடு வள்ளுகிர்

அணங்கென உருத்த சுணங்கணி யாகத்
தீர்க்கிடை போகா ஏரிள வனமுலை
நீர்ப்பெயற் சுழியி னிறைந்த கொப்பூழ்
உண்டென வுணரா உயவு நடுவின்
வண்டிருப்பன்ன பல்காழ் அல்குல்

இரும்பிடித் தடக்கையிற் செறிந்துதிரள் குறங்கின்
பொருந்துமயி ரொழுகிய திருந்துதாட் கொப்ப
வருந்துநாய் நாவிற் பெருந்தகு சீறடி
அரக்குருக் கன்ன செந்நில னொதுங்கலிற்
பரற்பகை யுழந்த நோயொடு சிவணி

மரற்பழுத் தன்ன மறுகுநீர் மொக்குள்
நன்பக லந்தி நடையிடை விலங்கலிற்
பெடைமயி லுருவிற் பெருந்தகு பாடினி

ஆற்றின் அறல்போலும் கூந்தலினையும் பிறைபோல அழகினையுடைய
நுதலினையும் கொலைத் தொழிலையுடைய விற்போலும் புருவத்தினையும் அழகிய
கடையினையுடைய குளிர்ச்சியை உடைய கண்ணினையும் இலவினது இதழை ஒக்கும்
இனிய சொல்லை உடைய சிவந்த வாயினையும் பலவுஞ்சேர்ந்த முத்துக்கள் போல்
குற்றந்தீர்ந்த வெள்ளிய பல்லினையும் மயிரை வெட்டுகின்ற கத்தரிகையினுடைய

மாட்சிமைப்பட்ட குழைச்சை ஒத்ததும் பொலிவினை உடைய மகரக்குழையின் அசைவினை பொறுத்தலமைந்ததுமாகிய காதினையும் நாணம் வருத்தலாற் பிறரை நோக்காது கவிழ்ந்த நன்மை விளங்குகின்ற கழுத்தினையும் அசைகின்ற மூங்கில் போலும் பெருத்தலையுடைய தோளினையும் ஐம்மை மயிரினையுடைய முன்கையினையும் நெடிய மலையின் உச்சியிடத்தனவாகிய காந்தள் போலும் மெல்லியதாகிய விரலினையும் கிளியினது வாயோடு ஒப்பினை உடைய ஒளிவிடுகின்ற பெருமையை உடைத்தாகிய உகிரினையும் பிறர்க்கு வருத்தம் எனத் தோற்றின சுணங்கணிந்த மார்பிடத்தவாய் ஈர்க்கும் நடுவே போகாத எழுச்சியையும் இளமையையும் உடைய அழகிய முலையினையும் நீரிடத்துப் பெயர்தலை உடைய சுழிபோலச் சிறந்த இலக்கணமமைந்த கொப்பூழினையும் உண்டென்று பிறரால் உணரப்படாத வருந்துகின்ற இடையினையும் பல வண்டினங்களின் இருப்பை ஒத்த பலமணி கோத்த வடங்களை உடைய மேகலை அணிந்த அல்குலையும் பெரிய பிடயானையின் பெருமையை உடைய கைபோலஒழுக வந்து மெல்லிதாகத் தம்மில் நெருங்கி ஒன்றித்திரண்ட துடையினையும், கணைக்காற்கு இலக்கணமென்றற்குப் பொருந்தின மயிர் ஒழுங்குபட்ட ஏனை இலக்கணங்கள் திருந்தின கணைக்காலுக்குப் பொருந்த அமைந்த, ஓடியிளைத்த நாயினது நாப் போன்ற பெருமை தங்கியிருக்கும் சிறிய அடியினையும் உடைய சாதிலிங்கத்தை உருக்கின தன்மையை ஒத்த செய்ய நிலத்தே நடக்கையினாலே, சுக்கான் கல்லாகிய பகையாலே வருந்தின நோயோடே பொருந்தி மரல் பழம் பழுத்தாற் போன்ற துளும்பு நீரையுடைய கொப்புளம் நன்றாகிய உச்சிக்காலமான சந்தியிலே நடத்தலை நடுவே தவிர்த்தலாலே பெடை மயிலின் அருகு நின்ற மயில் போலும் சாயலினை உடைய கல்வி பெருமை தங்கி இருக்கின்ற பாடினி.

பா.வ. 48-52

பாடின பாணிக் கேற்ப நாடொறும்

களிற்று வழங்கதர்க் கானத் தல்கி

இலையின் மராத்த எவ்வந் தாங்கி

வலைவலந் தன்ன மென்னிழன் மருங்கிற்

காடுறை கடவுட்கடன் கழிப்பிய பின்றைப்

பாடின தாளத்திற்குப்பொருந்த நாள்தோறும் யானை உலாவரும் வழியை உடைய காட்டிடத்தே தங்கி ஆறுசெல் வருத்தந் தாங்கி இலையில்லாத மரத்தின் அடியிலுள்ளவாகிய வலையை மேலே கட்டினாலொத்த மெல்லிய நிழலினிடத்தே

காட்டின் கண்ணே தங்குகின்ற தெய்வத்திற்கு மனமகிழ்ச்சியாகச் செய்யும் முறைமைகளைச் செய்து விட்ட பின்பு.

பா.வ. 53-59 :

பீடுகெழு திருவிற் பெரும்பெயர் நோன்றாள்
முரசு முழங்கு தானை மூவருங் கூடி

அரசவை யிருந்த தோற்றம் போலப்
பாடல் பற்றிய பயனுடை எழாஅற்
கோடியர் தலைவ கொண்ட தறிந்
அறியா மையி னெறிதிரிந் தொராஅ
தாற்றெதிர்ப் படுதலு நோற்றதன் பயனே

பெருமை பொருந்தின செல்வத்தையும் பெரிய பெயர்களையும் வலிய முயற்சியினையும் வெற்றி முரசு முழங்கும் படையினையுமுடைய சேர சோழ பாண்டியர்கள் தம்மிற் பகைமை நீங்கிச்சேர்ந்து திருவோலக்க மண்டபத்தே அரசு வீற்றிருக்கக் கண்டாலொத்த தோற்றரவு போல பல்வேறு வகைப்பாடல்களையும் பற்றித் தோன்றும் இசைப்பயனை உடைய யாழைத் தன்னிடத்தே உடைய, கூத்தர்கட்குத் தலைவனே, பிறர் மனத்துக் கொண்டதனைக் குறிப்பால் அறிய வல்லாய், வழியறியாமையாலே இவ்வழியைத் தப்பி வேறொரு வழியிற் போகாதே இவ்வழிக்கண் என்னைக் காண்டலும் நீ முற்பிறப்பிற் செய்த நல்வினைப் பயன்காண்.

பரிசில் பெற்ற பொருநன் தான் கரிகாலனைக் கண்டமை, அரசன் தன்னை வரவேற்றமை, அரண்மனைக்கண் தான் நுகர்ந்த இன்பம், தனக்கு அரசன் பரிசில் கொடுத்து அனுப்பிய விவரம் பிரவும் ஆற்றெதிர்ப்பட்ட பொருநனுக்கு உரைத்தல்.

பா.வ : 60-63

போற்றிக் கேண்மதி புகழ்மேம் படுந்
ஆடுபசி யுழந்தநின் இரும்பே ரொக்கலொடு
நீடுபசி யொராஅல் வேண்டி னீடின்
றெழுமதி வாழி ஏழின் கிழவ

யான் கூறுகின்றவற்றை விரும்பிக் கேட்பாயாக! புறத்தார் புகழை அரசவைகளிலே மேம்படுத்த வல்லோய், அடுகின்ற பசியாலே வருந்தின நின்னுடைய

கரிய பெரிய சுற்றத்தோடே தொன்று தொட்டு வந்த பசி நின்னைக் கைவிடுதல்
 விரும்புவையாயின், காலநீட்டித்தலின்றி எழுந்திருப்பாயாக! நீ வாழ்வாயாக! குரல்,
 துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளி, தாரம் என்னும் நரம்பு ஏழின் கண்ணும்
 உரிமை உடையோய்.

பொருநன் தான் பரிசில் பெற்ற வரலாறு

பா.வ. 64-73

பழுமர முள்ளிய பறவையின் யானுமவன்

இழுமென் சும்மை யிடனுடை வரைப்பின்
 நசையுநர்த் தடையா நன்பெரு வாயில்
 இசையேன் புக்கென் இடும்பை தீர்
 எய்த்த மெய்யே னெய்யே னாகிப்
 பைத்த பாம்பின் துத்தி யேய்ப்பக்

கைக்கச டிருந்தவென் கண்ணகன் தடாரி
 இருசீர்ப் பாணிக் கேற்ப விரிகதிர்
 வெள்ளி முளைத்த நள்ளிருள் விடியல்
 ஒன்றியான் பெட்டா அளவையி னொன்றிய

பழுத்த மரத்தை நினைத்துச் செல்லுகின்ற பறவையினைப் போல, பரிசில்
 பெற்று வருகின்ற யானும் முன்னர் அவனுடைய இழுமென்றெழும் ஓசையினை உடைய
 அகலமுடைத்தாகிய மதிலில் நச்சி வந்தார்க்குத் தடையில்லாத நன்றாகிய பெரிய
 கோபுர வாயிலின் கண்ணே வாயிலோனுக்குக் கூறாமற் புகுந்து என்னுடைய நல்குரவு
 தீர்தல் காரணமாக முன்பு இளைத்த உடம்பை உடைய யான் அவ்வாயிற்குள்ளே
 சென்ற உவகையாலே பின்பு இளைப்புத் தீர்ந்து படம் விரித்த பாம்பினது பொறியை
 ஒப்பக் கையினது வடுப்பட்டுக் கிடந்த எனது கண்ணகன்ற உடுக்கையில் தோற்றுவித்த
 இரட்டைத் தாளத்திற்குப் பொருந்த விரிகின்ற ஒளிக்கதிர்களை உடைய வெள்ளி
 எழுந்த செறிந்த இருளை உடைய விடியற்காலத்தே ஒரு பாட்டினை யான் பேணிப்
 பாடுதற்கு முன்னே,

கரிகால் வளவன் தன்னைப் போற்றிய முறையைக் கூறல்

பா.வ : 74-78

கேளிர் போலக் கேள்கொளல் வேண்டி

வேளாண் வாயில் வேட்பக் கூறிக்
கண்ணிற் காண நண்ணுவழி இரீஇப்
பருகு வன்ன வருகா நோக்கமொடு
உருகு பவைபோ லென்பு குளிர்கொளிஇ

முன்பே தன்னொடு பொருந்திய நட்டாரைப் போல என்னுடன் உறவு
கொள்ளுதலை விரும்பி, தான் வேளாண்மை செய்தற்கு வாயிலாக இரப்பினையே யான்
எப்பொழுதும் விரும்புமாறு முகமன் மொழிந்து தன் கண்ணிலே காணும்படி தனக்கு
அண்ணிதாய இடத்திலே என்னை இருத்தி என்னைக் கண்ணால் பருகுந்தன்மை ஒத்த
கெடாத பார்வையாலே, உருகும் வெண்ணெய் முதலியன போன்று என்பு நெகிழும்படி
குளிர்ச்சியைக் கொளுத்தி,

இதுகாறும் கரிகால் வளவனைக் கண்டமையும், அவன் கண்டுழிச் செய்தமையும்
கூறியது.

கரிகால் வளவன் ஆடை முதலியன ஈந்து போற்றிய செயல்
ஆடைச்சிறப்பு

பா.வ. 79-83

ஈரும் பேனும் இருந்திறை கூடி
வேறொடு நனைந்து வேற்றிழை நுழைந்த
துன்னற் சிதாஅர் துவர நீக்கி
நோக்கு நுழை கல்லா நுண்மைய பூக்கணிந்து
அரவரி யன்ன அறுவை நல்கி

ஈரும் பேனும் கூடி இருந்து அரசாண்டு வேர்வையாலே நனைந்து பிற சரடுகள்
உள்ளே ஓடுதற்குக் காரணமாகிய தைத்தல் தொழிலை உடையனவாகிய
கந்தலாடையை என்னிடத்தினின்றும் முழுவதும் போக்கி கண்ணில் பார்வை இஃது
இழைபோன வழியென்று குறித்துப் பார்க்க இயலாத நுண்மையை உடையவாய்ப்
பூத்தொழில் முற்றுப்பெற்ற மென்மையாற் பாம்பினது தோலை ஒத்த துகிலை நல்கி.

மகளிர் கள்ளுண்ணத் தந்து உபசரித்தமை

பா.வ : 84-89

மழையென மருளு மகிழ்செய் மாடத்து
இழையணி வனப்பி னின்னகை மகளிர்
போக்கில் பொலங்கல நிறையப் பல்கால்

வாக்குபு தரத்தர வருத்தம் வீட
ஆர வுண்டு பேரூர் போக்கிச்
செருக்கொடு நின்ற காலை மற்றவன்

கூந்தலின் கருமையால் இவை முகில்களோ என்று கண்டோர் மருளுதற்குக் காரணமான கூந்தலை உடையோரும் மகிழ்ச்சியை விளைவிக்கும் மேனிலை மாடத்துறைவாருமாகிய இழைகளை அணிந்த இனிய நகையினை உடைய ஏவற் சிலதியராகிய மகளிர்கள் கள்ளை துளை இல்லாத பொன்னால் செய்த வட்டில் நிறையும்படி பலகாலும் வார்த்துத் தருந்தோறும் தருந்தோறும் வழிபோன வருத்தம் போம்படி நிறையப் பருகிக் கள்ளுண்ணப் பெறுகிலேமே என முன்னர் நெஞ்சிற் கிடந்த பெரிய வருத்தத்தையும் போக்கி, மகிழ்ச்சியுடனே யான் நின்ற அந்திப் பொழுதிலே,

பொருநன் கரிகால் வளத்தான் தன் விருந்தோம்பும் மாளிகையிடத்தே
இரவை இன்புறக் கழித்தமை

இன்துயில் இன்பம்

பா.வ. : 90-95

திருக்கிளர் கோயி லொருசிறைத் தங்கித்
தவஞ்செய் மாக்கள் தம்முடம் பிடாஅ
ததன்பய மெய்திய வளவை மான
ஆறுசெல் வருத்தம் அகல நீக்கி
அனந்தர் நடுக்க மல்ல தியாவதும்
மனங்கவல் பின்றி மாழாந் தெழுந்து

பின்னர் அம்மன்னனுடைய செல்வம் விளங்குகின்ற அரண்மனையினகத்தே ஒரு பக்கத்தே கிடந்து மிக்க தவத்தைச் செய்த மக்கள் தம்முடைய தவஞ்செய்த உடம்பைப் போகடாதே இருந்தே அத்தவத்தாற் பெறும்பயனைப் பெற்ற தன்மையை ஒப்ப, வழிபோன வருத்தத்தை என்னிடத்துச் சிறிதும் நில்லாமல் போக்கி கள்ளின் செருக்காலுண்டான மெய்ந் நடுக்க மல்லது வேறு மனக்கவற்சி ஒருசிறிதும் இல்லாமல் துயின்று பின்னர் உணர்ந்து எழுந்து,

கரிகால் பெருவளத்தானைக் காணாத முதல் நாள் தானிருந்த நிலைமையும் கண்ட
பின்னர்த் தான் எய்திய நிலைமையும் சீர்தூக்கி வியப்புறல்
களவென மருளும் கழிபெருமாற்றம்

பா.வ : 96-102

மாலை யன்னதொர் புன்மையுங் காலைக்
கண்டோர் மருளும் வண்டுசூழ் நிலையும்
கனவென மருண்டவென் னெஞ்சே மாப்ப
வல்லூர் பொத்திய மனமகிழ் சிறப்பக்

கல்லா இளைஞர் சொல்லிக் காட்டக்
கதுமெனக் கரைந்து வம்மெனக் கூஉய்
அதன்முறை கழிப்பிய பின்றைப் பதனறிந்து

அவ்வள்ளலைக் காண்டற்கு முன்னாளின் மாலைக் காலத்தே என்னிடத்தில் நின்ற சொல்லிற்கு எட்டாத மிடியையும் அவனைக் கண்ட மற்றை நாள் காலத்தே என்னைக் கண்டோர் நெருநல் வந்தவனல்லன் என்று மருளுதற்குக் காரணமான வண்டுகள் இடையறாது மொய்க்கின்ற புதிய நிலையினையும் இது கனவாயிருக்கும் என்று கலங்கிய என்னுடைய நெஞ்சு நனவென்று துணியும் படியும் வலிய மிடியாலுண்டாகிய வருத்தம் பொதிந்த என் உள்ளம் உள்ளுள்ளே உவக்கும்படியும் தம் தொழிலையன்றி உலகியல் கல்லாத என் பின்னின்ற இளைஞர் எடுத்துக் கூறாநிற்ப விரைந்து அழையுங்கள் என வாயிலோர்க்குக் கூறி யாங்கள் சென்றபின் எம்மைச் சேய்மைக் கண் கண்டபொழுதே வருக! வருக! என அழைத்தமையாலே யாங்களும் அரசனைக் கண்டுழிச் செய்யக் கடவ முறைகளைச் செய்து முடித்தபின்னர்,

விருந்தோம்பற் சிறப்பு

ஊண் புழுக்கும், சூட்டும் ஊட்டினமை

பா.வ : 103-107

துராஅய் துற்றிய துருவையம் புழுக்கின்
பராஅரா வேவை பருகெனத் தண்டிக்

காழிற் சுட்ட கோழன் கொழுங்குறை
ஊழின் ஊழின் வாய்வெய் தொற்றி
அவையவை முனிசுவ மெனினே சுவைய

காலமறிந்து, அறுகம் புல்லால் திரித்த பழுதையைத் தின்ற செம்மறிக் கிடாயினது அழகினை உடைய புழுக்கப்பட்ட பெரிய மேற்குறங்கு நெகிழ் வெந்ததனை விழுங்கென்று பலகால் அலைத்தலானும் இரும்பு நாராசத்திலே கோத்துச் சுடப்பட்ட

கொழுத்த இறைச்சிகளாகிய பெரிய தசைத் துண்டங்களைப் பலகாலும் தின்னென்று அலைத்தலானும் முறையே முறையே வாயினது இடத்தினும் வலத்தினும் அத்தசைகளின் வெம்மையைச் சேர்த்தி ஆற்றித் தின்று, புழுக்கினவும் சுட்டனவுமாகிய அவையிற்றை அவையிற்றை யாங்கள் இனி வேண்டாம் என்கையினாலே,

பண்ணியாரங்களும் கள்ளும் கூத்து விருந்தும்

பா.வ : 108-111

வேறுபல் லுருவின் விரகுதந் திரீஇ
மண்ணமை முழுவின் பண்ணமை சீறியாழ்
ஒண்ணுதல் விறலியர் பாணி தூங்க
மகிழ்ப்பதம் பன்னாட் கழிப்பி யொருநாள்

இனிமையுடையவாய் வெவ்வேறாகிய பல வடிவினை உடைய பண்ணியாரங்களைக் கொணர்ந்து அவற்றைத் தின்னும்படி எங்களை இருத்தி மார்ச்சனை அமைந்த முழவினோடே பண்ணாலே பொருந்திய சிறிய யாழை உடைய ஒள்ளிய நெற்றியை உடைய விறல்பட ஆடும் மகளிர் தாளத்திற்கேற்ப ஆடாநிற்ப இவ்வாறாக நுகர்ச்சியானே மகிழ்கின்ற செவ்வியைப் பலநாளும் பெற்றுக் கழித்து.

இன்சோற்றுணா

பா.வ. : 112-119

அவிழ்ப்பதங் கொள்கென் நிரப்ப முகிழ்த்தகை
முரவை போகிய முரியா அரிசி
விரலென நிமிர்ந்த நிரலமை புழுக்கல்
பரல்வறைக் கருனை காடியின் மிதப்ப
அயின்ற காலைப் பயின்றினி திருந்து
கொல்லை உழுகொழு வேய்ப்பப் பல்லே
எல்லையு மிரவும் ஊன்றின்று மழுங்கி
உயிர்ப்பிடம் பெறாஅ தூண்முனிந் தொருநாள்

ஒருநாள் சோறாகிய உணவையும் கொள்வாயாக என்று வேண்டிக் கொள்கையினாலே முல்லை அரும்பின் தன்மையினை உடைய வரியற்ற இடை முரியாத அரிசி விரல் என்னும்படி நெடுகின அளவொப்புமை அமைந்த சோற்றையும் பருக்கைக் கற்கள் போன்று நெகிழ்தல் தன்மையின்றி நன்கு பொரிக்கப்பட்ட பொரிக் கறிகளையும் கழுத்திடத்தே வந்து நிரம்பும்படி உண்டபொழுதின் அவ்வள்ளலை

அகலாதே இனிதாக உடனுறைந்து பல்லே எல்லையும் இரவும் ஊண் தின்று
கொல்லை நிலத்தே உழுத கொழுப்போன்று எம் பற்கள் பகலும் இரவும்
இறைச்சியைத் தின்று தின்று முனை மழுங்கி மூச்சு விடுவதற்கும் இடம்
பெறாமையாலே இவ்வுணவுகளை வெறுத்து;

கரிகாலன் பரிசில் நல்கும் சிறப்பு

பா.வ : 120-129

செயிர்த்தெழு தெவ்வர் திறைதுறை போகிய
செல்வ சேறுமெந் தொல்பதிப் பெயர்ந்தென
மெல்லெனக் கிளந்தன மாக வல்லே
அகறி ரோவெம் ஆயம் விட்டென
சிரறிய வன்போர் செயிர்த்த நோக்கமொடு
துடியடி யன்ன தூங்குநடைக் குழவியொடு
பிடிபுணர் வேழம் பெட்டவை கொள்கெனத்
தன்னறி யளவையின் தரத்தர யானும்
என்னறி யளவையின் வேண்டுவ முகந்து கொண்டு
இன்மை தீர வந்தனென் வென்வேல்

இங்ஙனம் நிகழ்ந்த நாள்களிலே செவ்வி பெற்ற ஒருநாளில் குற்றத்தைச் செய்து
எழுந்த பகைவர்பால் திறைகொள்ளும் கூறுபாடுகள் எல்லாம் முடியப்போன செல்வனே!
யாங்கள் செல்வம் எம்முடைய பழைய ஊரிடத்தே இவண் விட்டு என்று மெத்தெனச்
சொன்னேமாக அதுகேட்டு விரைந்து எம் திரளை விட்டுப் போகின்றீரோ? என்று கூறி
வெகுண்டவனைப் போன்று எமக்கு வருத்தத்தைச் செய்த பார்வையுடனே, துடிபோலும்
அடிகளையும் அசைந்த நடையினையுமுடைய கன்றுகளுடனே பிடிகளோடு கூடின
களிறிறியானைகளையும் நீவிர் விரும்பிய ஏனைப் பொருள்களையும் கைக்கொள்வீராக!
என்று சொல்லி மேலும் ஊர்திகள், ஆடைகள், அணிகலன்கள் முதலியவற்றைத் தான்
அறிந்த அளவாலே தருந்தோறும் யானும் என்னுடைய குறைகளை யான் அறிந்த
அளவாலே எனக்கு வேண்டுவனவற்றை வாரிக் கொண்டு இனி நல்குரவு எக்காலமும்
என்னை அணுகாதொழியும்படி வந்தேன்.

கரிகால் பெருவளத்தானின் கழிபெருஞ் சிறப்பு

பா.வ : 130-138

உருவப் ப.:றேர் இளையோன் சிறுவன்
முருகற் சீற்றத் துருகெழு குருசில்
தாய்வயிற் நிருந்து தாய மெய்தி

எய்யாத் தெவ்வர் ஏவல் கேட்பச்
செய்யார் தேளந் தெருமரல் கலிப்பப்

பவ்வ மீமிசைப் பகற்கதிர் பரப்பி
வெவ்வெஞ் செல்வன் விசம்புடர்ந் தாங்குப்
பிறந்துதவழ் கற்றதற் றொட்டுச் சிறந்தநன்
னாடுசெகிற் கொண்டு நாடொறும் வளர்ப்ப

வென்ற வேலினையும் அழகினையும் பலவாகிய தேர்களையுமுடைய இளஞ்சேட்
சென்னியின் திருமகனான முருகனது சீற்றம் போலும் சீற்றத்தை உடைய உட்குதல்
பொருந்திய தலைவனான அக்கரிகால் பெருவளத்தான் தன் தாயினது வயிற்றில் தான்
கருவாக இருந்த பொழுதே அரசவரிமை பெற்றுப் பிறந்து முன்பு தன் வலிமை
அறியாத பகைவர் பின்பு தன் வலிமையினை அறிந்து ஏவின தொழிலைச் செய்ய
ஏவல் செய்யாத பகைவர் நாடு மனக்கவற்சி பெருக, கடலின் மீதே பகலைச் செய்யும்
தன் கதிர்களைப் பரப்பி எழுந்த எல்லோரும் விரும்பப்படும் வெம்மையை உடைய
ஞாயிறு, பின்னர் விண்ணிடத்தே மெல்லச் சென்றாற் போன்று பிறந்து தவழ்தலைக்
கற்ற நாள் தொடங்கி, ஏனையோர் நாட்டிற்சிறந்த நல்ல நாட்டைத் தன் தோளிலே
வைத்துக் கொண்டு;

கரிகால் வளவன் தெற்றசிறப்பு

பா.வ : 139-148

ஆளி நன்மான் அணங்குடைக் குருளை
மீளி மொய்ம்பின் மிகுவலி செருக்கி
முலைக்கோள் விடாஅ மாத்திரை ஞெரேரெனத்
தலைக்கோள் வேட்டங் களிறட் டாஅங்கு
இரும்பனம் போந்தைத் தோடுங் கருஞ்சினை
அரவாய் வேம்பின் அங்குழைத் தெரியலும்

ஓங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட நிலைந்த
இருபெரு வேந்தரு மொருகளத் தவிய
வெண்ணித் தாக்கிய வெருவரு நோன்றாட்
கண்ணார் கண்ணிக் கரிகால் வளவன்

அங்ஙனம் தோளிலே கொண்ட நாட்டினை நாள்தோறும் வளர்த்தல் காரணமாக
ஆளியாகிய நல்ல மானினது வருத்துதலை உடைய குருளையினது தலைமை சான்ற

மிக்க வலிமை போன்ற வலிமையுடைமையாலே செருக்குக் கொண்டு அவ்யாளி நன்மான் குருளை முலை உண்டலைக் கைவிடாத இளைய பருவத்தே கடுகப் பாய்ந்து முற்பட இரையைக் கொள்ளுதற்குக் காரணமான கன்னி வேட்டையிலேயே களிற்றியானையைக் கொன்றாற் போன்று கரிய பனையாகிய போந்தையின் மாலையும் கரிய கொம்பினை உடைய அரத்தின்வாய் போலும் வாயையுடைய வேம்பின் அழகிய தளிரால் செய்த மாலையினையும் நறிய மாலைகளில் மேலாதற்குக் காரணமான பெரிய தலையிலே ஏனையோர் சூடும் அடையாளப் பூக்களில் சிறப்ப அவற்றைச் சூடிய சேரனும் பாண்டியனும் ஒரே களத்தில் பட்டொழியும்படி வெண்ணி என்கின்ற ஊரிலே பொருத அச்சந் தோன்றுகின்ற வலிமையை உடைய முயற்சியையும் கண்ணுக்கு அழகு நிறைந்த ஆத்தி மாலையினையும் உடைய கரிகால் சோழனுடைய,

கரிகாலன் விருந்தோம்பற் சிறப்பு

உடையும் உண்டியும்

பா.வ : 149-158

தாணிமுன் மருங்கி லணுகுபு குறுகித்
தொழுதுமுன் நிற்குவி ராயிற் பழுதின்
நீற்றா விருப்பிற் போற்றுபு நோக்கிநும்
கையது கேளா வளவை யொய்யெனப்
பாசி வேரின் மாசொடு குறைந்த
துன்னர் சிதா அர் நீக்கித் தூய

கொட்டைக் கரைய பட்டுடை நல்கிப்
பெறலருங் கலத்திற் பெட்டாங் குண்கெனப்
பூக்கமழ் தேறல் வாக்குபு தரத்தர
வைகல் வைகல் கைகவி பருகி

திருவடி நீழலிடத்தே அணுகி நின்று, வணங்கி நும் வறுமை தோன்ற முன்னே நிற்பீர் ஆயின் நும் மிடி நும்பால் இல்லையாம்படி கன்றீன்ற ஆண் அதனை நோக்கும் விருப்பம் போன்ற விருப்பத்தோடே நும்மைப் பேணிப் பார்த்து, நும்மிடத்திலுள்ள கலையைத் தான் கேட்டதற்கு முன்பே விரைந்து கொட்டைப் பாசியினது வேர்போலே அழுக்கோடே குறைந்த தையலை உடைய துணிகளைப் போக்கி, தூயவாகிய திரள முடித்த முடிகளைக் கரையிலே உடைய பட்டாகிய உடைகளைத் தந்து, பெறுதற்கு அரிய பொற்கலத்தே விரும்பிய படியே உண்பாயாக! என்று இன்சொல் இயம்பி, தீம்பூ

மணக்கின்ற கள்தெளிவை மேன்மேலே வார்த்துத் தருந்தோறும் நாள்தோறும் அமையும்
அமையும் எனக் கையை மறித்துத் தடுத்துண்டு,

பெற்றுகரும்பரிசில்

பா.வ : 159-173

எரியகைந்தன்ன வேடில் தாமரை
சுரியிரும் பித்தை பொலியச் சூட்டி
நூலின் வலவா நுணங்கரின் மாலை
வாலொளி முத்தமொடு பாடினி யணியக்
கோட்டிற் செய்த கொடுஞ்சி நெடுந்தேர்
ஊட்டுளை துயல்வர வோரி நுடங்கப்

பால்புரை புரவி நால்குடன் பூட்டிக்
காலி னேழடிப் பின்சென்று கோலின்
தாறுகளைந் தேறென் றேற்றி வீறுபெறு
பேரியாழ் முறையுழிக் கழிப்பி நீர்வாய்த்
தண்பணை தழீஇய தளரா விருக்கை

நன்பல் லூர நாட்டொடு நன்பல்
வெருஉப்பறை நுவலும் பருஉப் பெருந் தடக்கை
வெருவரு செலவின் வெகுளி வேழம்
தரவிடைத் தங்கலோ விலனே விரவிடைப்

நெருப்புத் தழைத்தாற் போன்ற ஒருவன் செய்த நன்றித் தனக்கென இதழில்லாத
தாமரையைக் கடை குழன்ற கரிய மயிரிலே பொலிவு பெறச் சூட்டி நூலாற் கட்டாத
நுண்மையினையும், பிணக்கத்தையும் உடைய பொன்னரி மாலையை, வெள்ளிதாகிய
ஒளியையுடைய முத்துக்களோடே பாடினி சூடத் தந்து, யானைத்தந்தத்தால் செய்த
தாமரை முகையினை உடைய நெடிய தேரிலே, சாதிலிங்கம் ஊட்டின தலையாட்டம்
பொங்கக் கழுத்தின் மயிர் அசையப் பாலையொத்த நிறத்தினை உடைய குதிரைகள்
நான்கினைச் சேரக் கட்டி தன் காலாலே ஏழு அடி பின்னே வந்து ஓட்டும் கோலிடத்தே
தாற்றுமுள்ளை அகற்றி, இவ்வாறு ஏறுவாயாக எனக் காட்டி ஏறச்செய்து, ஏனை
யாழ்களின் வீறு பெற்ற யாழ்ப்பாணர்க்குக் கொடுக்கும் முறைகளை நினக்குத் தந்து
விட்டு, நீரை எப்பொழுதும் தன்னிடத்தே உடைத்தாகிய தண்ணிய மருத நிலஞ்
சூழ்ந்த அசையாத குடியிருப்பினை உடைய, நன்றான பல ஊர்களையுடைய

நாடுகளுடனே நன்றாகிய பல அச்சத்தை அறிவிக்கும் பறைகள் முழங்கும்படியாக அஞ்சுதற்குக் காரணமான ஓட்டத்தினை உடைய பருத்த பெரிய வளைவினை உடைய கையினையும் சினத்தையும் உடைய யானைகளைத் தருதல் தொழிலிடத்தே நிலை பெறுதலை ஒழிதல் இலன்;

பெறற்கரும் பரிசில்

பா.வ : 174-177

பெற்றவை பிறர்பிறர்க் கார்த்தித் தெற்றெனச்

செலவுகடைக் கூட்டுதி ராயிற் பலபுலந்து

நில்லா வுலகத்து நிலைமை தூக்கிச்

செல்கென விடுக்குவ னல்ல னொல்லெனத்

இங்ஙனம் நுமக்குப் பொருள் வருவாய் தோன்றியவிடத்து நீயிரும் பெற்ற பொருளை நீயிர் வேண்டியவாறே பிறர்க்குப் பிறர்க்குக் கொடுத்து விரைய அவண்டத்தினின்றும் போகின்ற போக்கை முடிவு போக்குவீராயின் அது பொறாமற் பல காலும் புலந்து புணர்ந்ததொன்று பிரிதல் திண்ணம் புணர்ந்தவாறே யாதொன்றும் நிலைத்து நில்லாது என்னும் இவ்வுலகியலை ஆராய்ந்து பார்த்து நீயிர் செல்வீராக! என விடையீந்து நும்மை விரைய விடுவானல்லன்;

கரிகாலன் காவிரி சூழ்நாடு

பா.வ : 178-186

திரைபிறழிய விரும்பெளவத்துக்

கரைசூழ்ந்த அகன்கிடக்கை

மாமாவின் வயின்வயினெற்

றாழ்தாழைத் தண்டன்டலைக்

கூடுகெழீஇய குடிவயினாற்

செஞ்சோற்ற பலிமாந்திய

கருங்காக்கை கவவுமுனையின்

மனைநொச்சி நிழலாங்கண்

ஈற்றியாமைதன் பார்ப்போம்பவும்

‘ஓல்’ என்னும் ஓசையுண்டாகத் திரை முரிந்த கரிய கடலின் கரைகளாற் சூழப்பட்ட அகன்ற நிலப்பரப்பின் கண்ணே, ஒரு மாநிலத்தில் ஒரு மாநிலத்தில் திடர்தோறும் திடர்தோறும் தாழ்ந்த தெங்கினை உடைய குளிர்ந்த மரச்

சோலைகளிடத்தே நெற்கூடு பொருந்தின வளமிக்க குடிமக்களிடத்தில் உதிரத்தால் சிவந்த சோற்றையுடையவாகிய பலியை விழுங்கின கரிய காக்கை உணவை வெறுத்ததாயின் மனையைச் சூழ்ந்த நொச்சியின் நிழலிடத்துக் கிடந்த ஈற்றுத் தொழிலை உடைத்தாகிய ஆமையினுடைய பார்ப்பைத் தான் பின்பு பசித்த காலத்தில் தின்பதாய்ப் பாதுகாத்து வைப்பவும்;

கரிகாலன் காவிரி சூழ்நாடு

பா.வ : 187-188 :

இளையோர் வண்ட லயரவு முதியோர்

அவைபுகு பொழுதிற்றம் பகைமுரண் செலவும்

அக்கூடு கெழீஇய குடிவயின் வாழும் மருதநிலத்து மகளிர் நெய்தல் நிலத்து மணல் குன்றிலே வண்டல் இழைத்து விளையாடவும் முதுமக்கள் நீதி வேண்டி அறவோர் அவைக்களம்புக்க துணையானே அவருளத்தே கிடந்த பகைக்குக் காரணமான மாறுபாடு அகன்று பகைத்தற்குரியாரிடத்தே அன்பு கொள்ளா நிற்பவும்;

நானில வளம்

பா.வ : 189-192

முடக்காஞ்சிச் செம்மருதின்

மடக்கண்ண மயிலாலப்

பைம்பாகற் பழந்துணரிய

செஞ்சுளைய கனிமாந்தி

வளைவையுடைய காஞ்சி மரத்தினும் செவ்விய மருத மரத்தினும் இருந்த மடப்பம் பொருந்திய கண்ணையுடைய மயில்கள் பசிய பாகற் பழத்தையும் கொத்தாகக் காய்த்து உள்ள சிவந்த சுளையையுடைய பலாப்பழத்தையும் தின்று ஆரவாரியா நிற்பவும்.

கரிகாலன் காவிரி சூழ்நாடு

பா.வ : 193-207

அறைக்கரும்பி னரிநெல்லின்

இனக்களமர் இசைபெருக

வறளடும்பி னிவர்பகன்றைத்

தளிர்ப்புன்கின் நாழ்காவின்

நனைஞாழலொடு மரங்குழீஇய

அவண்முனையி னகன்று மாறி
அவிழ் தளவி னகன்றோன்றி

நகுமுல்லை யுகுதேறுவீப்
பொற்கொன்றை மணிக்காயா
நற்புறவி னடைமுனையிற்
சுறவழங்கும் இரும்பெளவத்
திறவருந்திய இனநாரை

பூம்புன்னைச் சினைச்சேப்பின்
ஓங்குதிரை யொலிவொீஇத்
தீம்பெண்ணை மடற்சேப்பவும்

அறுத்தலைச் செய்யும் கரும்புக் கழனிகளிடத்தும், அரிதலைச் செய்யும் நெற்கழனிகளிடத்தும், தொழில் செய்கின்ற திரண்ட உழவருடைய பண்ணொலி மிகுதலாலே அவ்விடத்தின் அகன்றுபோய், நீர்ற்ற இடத்தில் எழுந்த அடும்பினையும், படர்கின்ற பகன்றையினையும், தளிரையுடைத்தாகிய புன்கினையும், தாழ்ந்த சோலைகளையுமுடையவாய் அரும்பின ஞாழலோடே ஏனை மரங்களும் திரண்ட அந்நாட்டை அடைந்து, அவ்விடத்தையும் வெறுத்தனவாயின் அவ்விடத்தை விட்டு அகன்று, மாறிப்போய் மலர்கின்ற செம்முல்லையினையும் பரந்த காந்தள் மலரினையும், மலருகின்ற முல்லையினையும் சிந்துகின்ற தேற்றா மலரினையும், பொன்னிறம் போன்ற நிறமுடைய கொன்றை மலரினையும், மணி போன்ற காயாமலரினையும் உடைய நல்ல முல்லைக்காட்டிலே சென்றும் அம்முல்லை நில ஒழுக்கத்தையும் வெறுத்தனவாயின், பின்பு சுறாமீன் திரியும் கரிய கடலிடத்தே சென்று இறால் மீனைத் தின்ற திரண்ட நாரைகள், அக்கடற்கரையிடத்தே பூக்களை உடைய புன்னையின் கொம்புகளிலே தங்கின், ஆண்டு எழுந்து மறியும் உயர்ந்த அலையின் ஆரவாரத்திற்கு வெருவி, இனிய பனையினது மடலிலே தங்கவும்;

பா.வ : 208-213

கோட்டெங்கின் குலைவாழைக்
கொழுந்காந்தண் மலர்நாகத்துத்

துடிக்குடினெடுக் குடிப்பாக்கத்து
யாழ்வண்டின் கொளைக்கேற்பக்

கலவம்விரித்த மடமஞ்சை
நிலவெக்கர்ப் பலபெயரத்

குலைகொண்ட தெங்கினையும் குலையினை உடைய வாழையினையும்
கொழுவிய காந்தளினையும் மலர்ந்த சுரபுன்னையினையும் துடியோசை போலும்
ஓசையினை உடைய பேராந்தையினையுமுடைய குடியிருப்பை உடைய பாக்கத்திலே
யாழோசை போலும் வண்டினது பாட்டைக் கேட்டு அதற்குப் பொருந்தத் தோகையை
விரித்த மடப்பத்தை உடைய மயில் நிலவு போலும் இடுமணலிலே பலபகுதிப்பட ஆடா
நிற்பவும்;

பண்டமாற்று

பா.வ : 214-217

தேனெய்யொடு கிழங்குமாறியோர்
மீனெய்யொடு நறவுமறுகவும்
தீங்கரும்போ டவல்வகுத்தோர்
மான்சுறையொடு மதுமறுகவும்

தேனாகிய நெய்யோடே கிழங்கையும் விற்றவர்கள் மீனினை நெய்யோடே
நறவையும் பண்டமாற்றாகக் கொண்டு போகாநிற்பவும்; இனிய கரும்போடே அவலைக்
கூறுபடுத்தி விற்றோர் மானினை தசையோடே கள்ளையும் பண்டமாற்றாகக் கொண்டு
போகவும்;

நானில மயக்கம்

பா.வ : 218-225

குறிஞ்சி பரதவர் பாடநெய்தல்
நறும்பூங் கண்ணி குறவர் சூடக்
கானவர் மருதம் பாட வகவர்
நீன்ற முல்லைப் ப.:றினை நுவலக்
கானக்கோழி கதிர்குத்த
மனைக்கோழி தினைக்கவர
வரைமந்தி கழிமூழ்க
கழிநாரை வரையிறுப்பத்

குறிஞ்சிப் பண்ணைப் பரதவர் பாடவும், நெய்தல் என்னும் நறிய பூவாற்
புனைந்த கண்ணியைக் குறவர்கள் சூடக் கொள்ளவும், முல்லை நிலத்து மாக்கள்

மருதப் பண்ணைப் பாடவும், உழவர்கள் நீல நிறமுடைய முல்லைக் கொடி படர்ந்த பலவாகிய காட்டுநிலத்தைக் கொண்டாடவும்.

முல்லை நிலத்துக் காட்டுக் கோழிகள் மருத நிலத்து நெற்கதிரைத் தின்னவும், மருத நிலத்தின் மனையிற் கோழிகள் குறிஞ்சிநிலத்துத் திணையைத் தின்னவும், மலையிடத்திற்குரிய மந்திகள் கழியிலே மூழ்கவும், கழியிற் திரியும் நாரைகள் மலையிலே கிடக்கவும்;

பா.வ : 226-231

தண்வைப்பினா னாடுகுழீஇ
மண்மருங்கினான் மறுவின்றி
ஒருகுடையா னொன்றுகூறப்
பெரிதாண்ட பெருங்கேண்மை

அறனொடு புணர்ந்த திறனறி செங்கோல்
அன்னோள் வாழி வென்வேற் குரிசில்

இவ்வாறு ஒன்றனோடொன்று பொருந்துமாறு குளிர்ந்த வைப்புக்களை உடைய நான்கு வகை நிலக் கூறுபாடுகளை உடைய நாடுகள் திரண்டு, இம்மண்ணுலகத்தே குற்றமில்லாமல் தனது ஒருகுடையினாலே தன் ஆணை ஒன்றையே உலகம் கூறும் படியாகவும், நெடுங்காலம் உலகையாண்ட பெரிய நட்பையும், அறத்தோடு பொருந்திச் செல்லும் வழியை உலகம் அறிதற்குக் காரணமான செங்கோலையும், உடைய கரிகால் பெருவளத்தான் இனிதே வாழ்வானாக! வெல்கின்ற வேற்படையை உடைய தலைவன்;

காவிரிச் சிறப்பு

பா.வ : 232-239

மன்னர் நடுங்கத் தோன்றிப் பன்மாண்
எல்லை தருநன் பல்கதிர் பரப்பிக்
குல்லை கரியவுங் கோடெரி நைப்பவும்

அருவி மாமலை நிழத்தவு மற்றக்
கருவி வானங் கடற்கோள் மறப்பவும்
பெருவற னாகிய பண்பில் காலையும்
நரையு நரந்தமு மகிலு மாரமும்
துறைதுறை தோறும் பொறையுயிர்த் தொழுகி

தன் பகையரசர் நடுங்கும்படி விளங்கி பல்வேறு மாண்புகளை உடைய பகற்பொழுதைத் தருகின்ற ஞாயிறு பலவாகிய கதிர்களைப் பரப்புகையினாலே கஞ்சங்குல்லை தீயவும், மரங்களினுடைய கிளைகளை நெருப்புத்தின்னவும், அருவி பாய்தலைப் பெரிய மலைகள் தவிர்ப்பவும், இவை ஒழிந்த தொகுதியை உடைய முகில், கடலிடத்தே நீர் முகத்தலை மறந்தொழியவும், பெரிய வற்கடம் உண்டாகிய நற்குணமில்லாத காலத்தும், நறைக்கொடியும், நரந்தம், புல்லும், அகிலும், சந்தனமும் துறைதோறும் துறைதோறும் தனக்குச் சமையாயவற்றை ஒதுக்கி இளைப்பாற நடந்து;

நூன்முடிவு

பா.வ : 240-248

நுரைத்தலைக் குறைப்புனல் வரைப்பகம் புகுதொறும்

புனலாடு மகளிர் கதுமெனக் குடையக்

கூனிக் குயத்தின் வாய்நெல் லரிந்து

சூடுகோ டாகப் பிறக்கி நாடொறும்

குன்றெனக் குவைஇய குன்றாக் குப்பை

கடுந்தெற்று மூடையின் இடங்கெடக் கிடக்கும்

சாலி நெல்லின் சிறைகொள் வேலி

ஆயிரம் விளையுட் டாகக்

காவிரி புரக்கு நாடுகிழ வோனே.

நுரையைத் தலையிலே உடைய ஆரவாரத்தை உடைய நீர், குளத்திலும் கோட்டகத்திலும் புகுந்தோறும் நீராடும் மகளிர் கடுகக் குடைந்து விளையாட, குனிந்து நின்று அரிவாளின் வாயாலே நெல்லையறுத்துச் சூட்டை மலையாக அடுக்கி, நாள்தோறும் கடாவிட்டு மேருவென்றும்படி திரட்டின தொலையாத நெற்பொலி நெருங்கத் தெற்றினமுடையின் வெற்றிடம் இல்லையாம்படி யாண்டும் கிடத்தற்குக் காரணமான செந்நெல் விளையா நின்ற, வரம்பு கட்டின ஒருவேலி அளவிற்கு ஆகிய நிலம் ஓராயிரம் கலம் என்னும் அளவிற்காகிய நெல்லை விளைவதாம்படி, காவிரியாற்றாலே பாதுகாக்கப்படும் நாடு தனக்கே உரித்தாம் தன்மையுடையோன்.

முனைவர்.மா.சிவபாக்கியம்,
இணைப்பேராசிரியர் தமிழ்த்துறை,
காமராஜ் கல்லூரி,
தூத்துக்குடி